46. ÉVFOLYAM, 44. SZÁM ÁRA 12,50 Ft 1990. OKTÓBER 31.

LUDAS MATYI

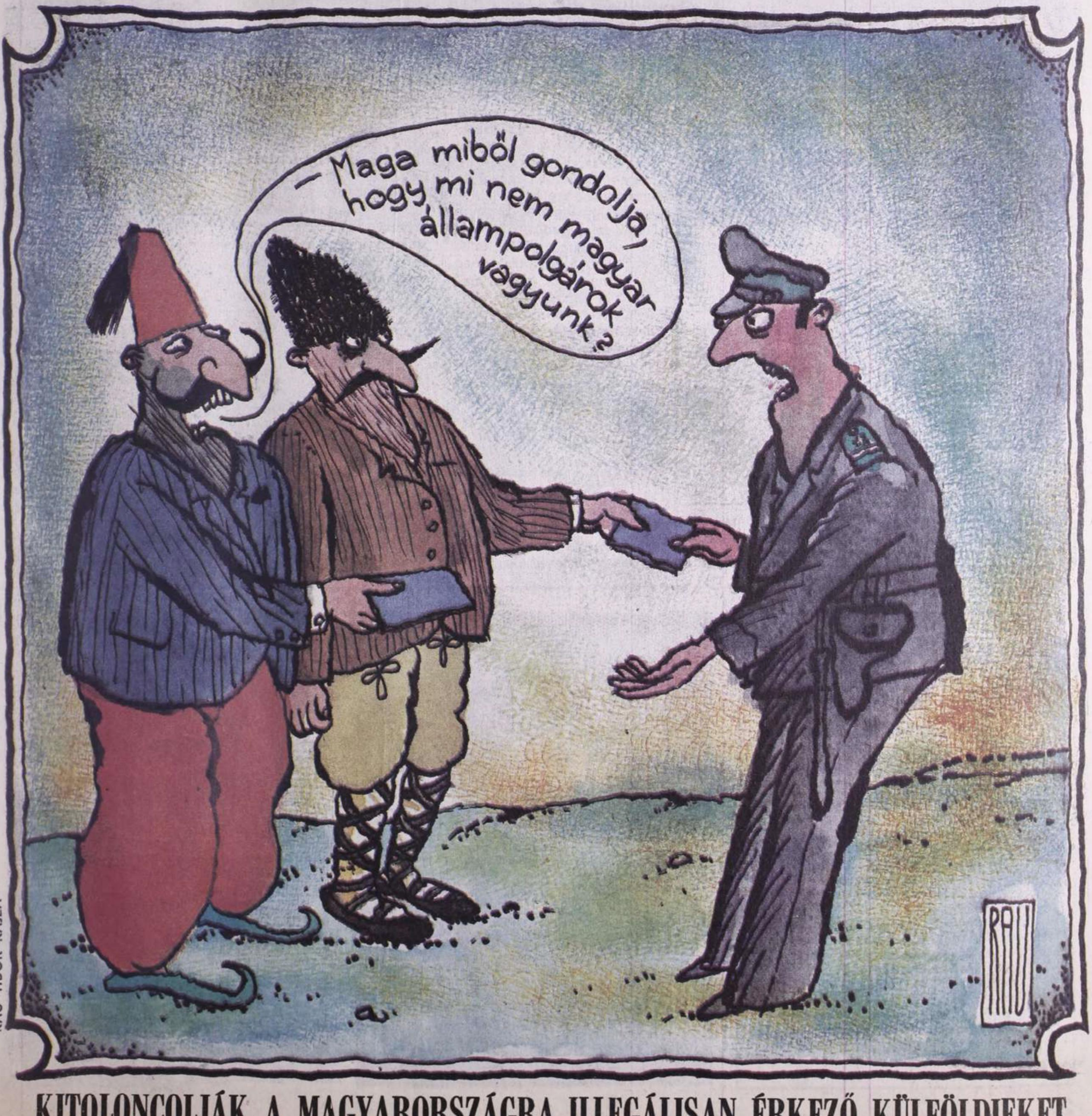
– Maga miből gondolja, hogy mi nem magyar állampolgárok vagyunk?
RAU

RAU TIBOR RAJZA

KITOLONCOLJÁK A MAGYARORSZÁGRA ILLEGÁLISAN ÉRKEZŐ KÜLFÖLDIEKET

PÁRTATLAN TÁJÉKOZTATÁS

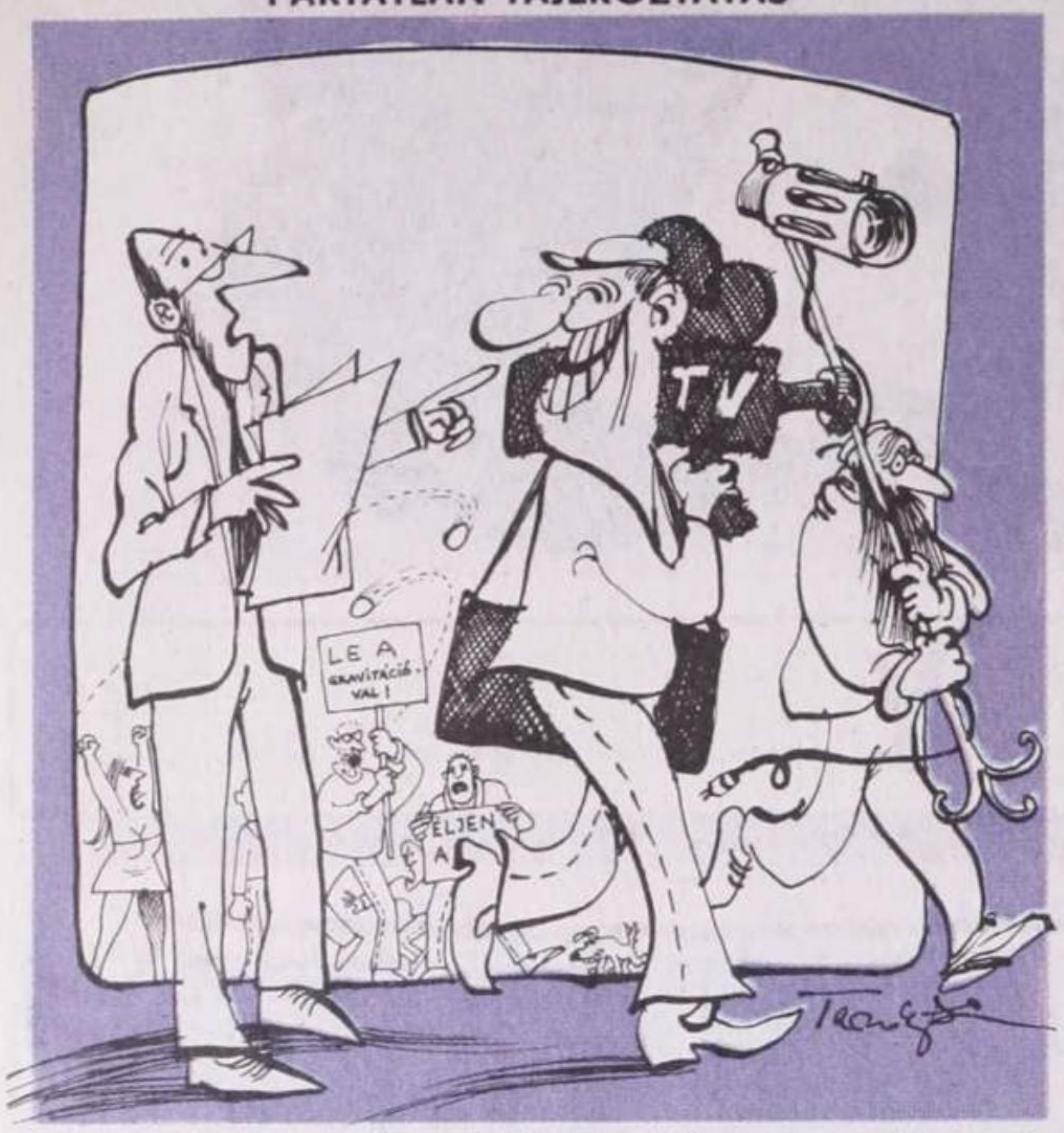

– Sajnos, az államtitkár úr válaszára majd csak az éjszakai Napzártában leszünk kíváncsiak!

SÜKET NAGYMAMA

– Miféle gomba? Őrnagy a vagonba'

KONKURENS LAPOK

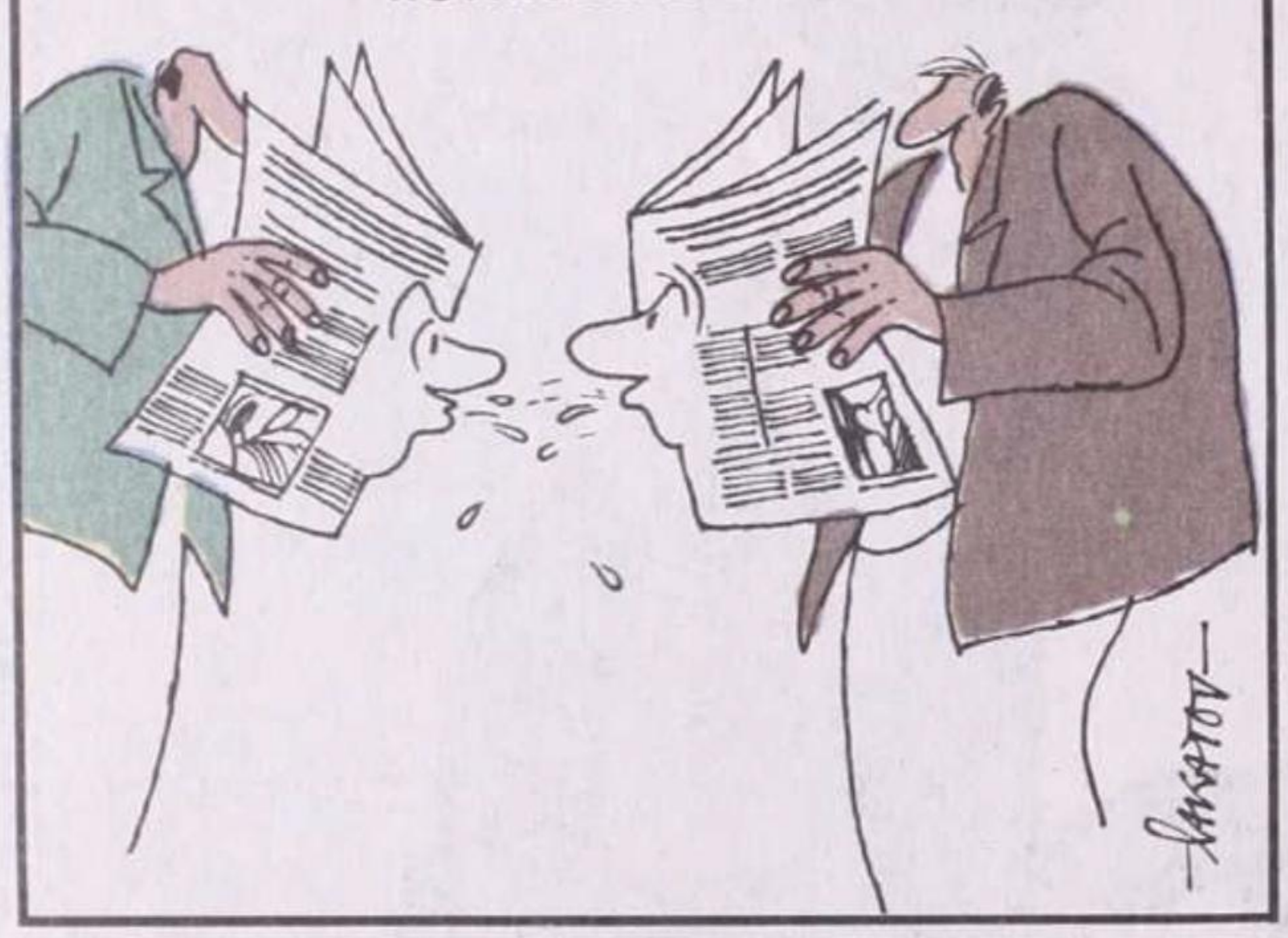

MILYENEK VAGYUNK?

Soha annyi elítélő szó az újságírásról, az újságírókról, mint mostanság.

Elhatároztam, hogy végére járok a dolognak.

Csokorba gyűjtöttem hát a véleményeket.

Tekintet nélkül arra, hogy a nép egyszerű vagy nagyszerű gyermeke a nyilatkozó.

•

Hivatásos politikus, frakcióvezető:

— Kérem, én már úgy megcsömörlöttem, hogy nem is olvasok újságot. Mert mindegyik tele van hamissággal, félretájékoztatással. Nézzük csak a ma reggeli lapokat. Azt írják, hogy a mivicfalvi nagygyűlésen meglehetős érdektelenség uralkodott. Honnan veszi ezt a tudósító?! Hisz az eső miatt a főtéri telefonfülkében tartottuk meg a mitinget. És engem nagyon is szíven talált, fellelkesített minden, amit mondtam. Persze azért én tisztelem, becsülöm a sajtót. Megemelem a kalapomat a becsületes firkászok előtt. Mutasson nekem egyetlenegyet!

Kerületi rendőrkapitány:

— Nem tudom, mihez kezdenénk a sajtó nyilvánossága, és ennek révén a nagyközönség segítsége nélkül. Csakis így valósítható meg az eredményes bűnüldözés, az annyira áhított közbiztonság. Nézzük csak az elmúlt huszonnégy órát. Lakossági bejelentés alapján került hurokra két notórius vezércikkíró, egy glosszátor, három fiatal elkövető gyakornok. És egy riporterlány forró nyomát is követjük.

A sarki műszerész kisiparos:

— Innen üzenem minden újságírónak, hogy csak így tovább! Bátran neki a fejeseknek! Rántsák csak le a leplet! Rádióban, tévében, minden cikkben. Én akkor is egy emberként állok mögöttük, ha a kisiparosok adócsökkentéséért, a jobb alkatrészellátásért szállnak síkra. Csak ne izélgessék folyton a Fradi-szurkolók magaviseletét, mert attól allergiás leszek.

Gyermekét egyedül nevelő anya:

— Én csak azt kérem, hogy a híreket a képernyőn mindig az a kedves, drága Moldoványi Ákos mondja be. Ő olyan szelíd és együttérző, hogy ameddig ő mondja be a nemzetközi eseményeket, nem lesz háború. És Magyarország mai napján is mindig történik valami kellemes, ha rá van bízva... Ja, és a rádióban Ranschburgot szeretem, főleg a hangját. És legyen kevesebb pornó, amiatt hagyott el engem is a férjem, amiatt fizeti olyan vontatottan a tartásdíjat is.

Középiskolai magyartanár:

— Tollára vesz. Kipécéz. Pellengérre állít. Kiveséz. Egekbe emel. Ostoroz. Össztüzet zúdít. Belénk sulykol... Folytathatnám napestig. Rég eltűntek volna ezek az érzékletes kifejezések, veretes szavak, ha nem illetnék velük a magyar újságírást. Csak az idegen szavaktól tessék tartózkodni, ha van helyettük jó magyar is. Skandalum, hogy némelyik zsurnaliszta már-már úzust kreál abból, hogy az idiómája ne legyen populáris.

*

És még nyilatkozatra kértem gőzfürdői kabinost, tűzoltó szakaszvezetőt, tervezőmérnököt, kaktusztenyésztőt, manökent és villanyszerelőt...

És az derült ki, hogy a magyar újságírók ilyenek is, meg olyanok is. Mint minden más szakmában minden más ember! Ki hitte volna?!

Kürti András

TOP travel®

HUNGARIAN TRAVEL BUREAU

CERUZAPÁRBAJ – 7.

A mindig jólértesült pesti verebek azt csiripelik, hogy Budapest legfrissebb nevezetessége az új főpolgármester...

Rajzolóink legott privatizálták, azaz ceruzavégre kapták Demszky Gábort, kinek áldásos tevékenysége – reményeink szerint – rövidesen észrevehetővé válik fővárosunk arculatán.

Kedves Olvasók, döntsék el, melyik rajz tetszett Önöknek a legjobban. Szavazataikat nyílt levelezőlapon 1990. november 8-ig küldjék el szerkesztőségünk címére:

LUDAS MATYI, Budapest 1977

A szerencsés nyertesek között hétről hétre a Top Travel Utazási Iroda egynapos bécsi utazásait sorsoljuk ki, s végül a nyolcadik forduló után kerül majd sor a fődij sorsolására.

BÁNÓ ATTILA

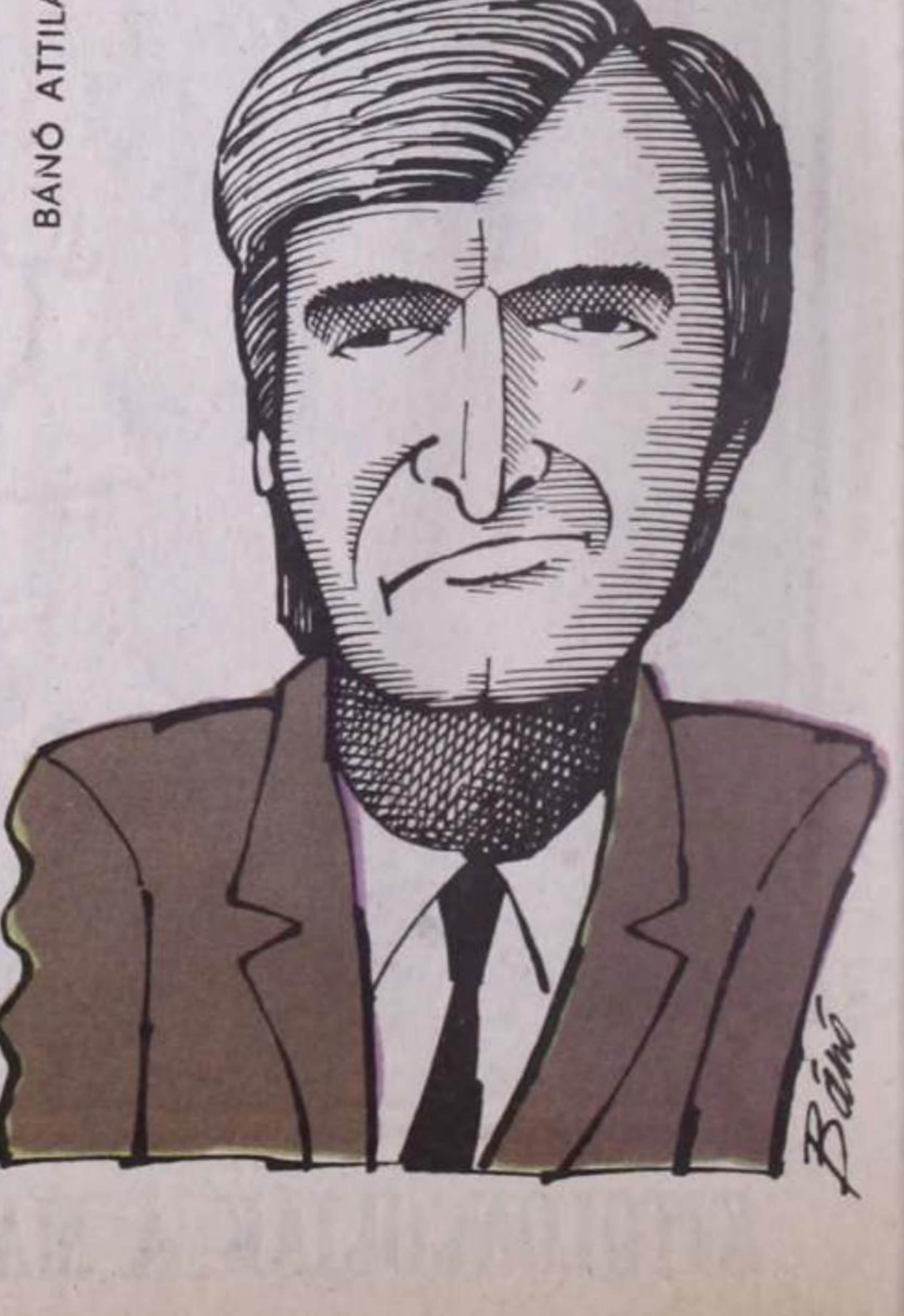

VILÁGTAKARÉKOSSÁGI NAP... VILÁGTAKARÉKOSSÁGI NAP...

ABONETT SZONETT

Te az vagy énnékem, mint testnek a
kenyér; Sőt, annál is több, hiszen
téged szinte receptre veszlek, ha
éltem már kín kenyéren és vizen.

Ajkaimhoz érsz, törékeny ostya,
és elolvadsz nyelvemen oly puhán –
vagy reccsensz reám keményen, osztva
ítéleted: „Ne élj ilyen bután!”

Óh, mennyi-mennyi szempár tekint rád
reménykedve, csak tebenned bízva,
kiknek teste jelentős szénhidrát-

többlettől sújtva szenved elhízva...
Abonett, íme papírra vetlek,
úgy csodállak! (Ámde nem szeretlek...)

W. B.

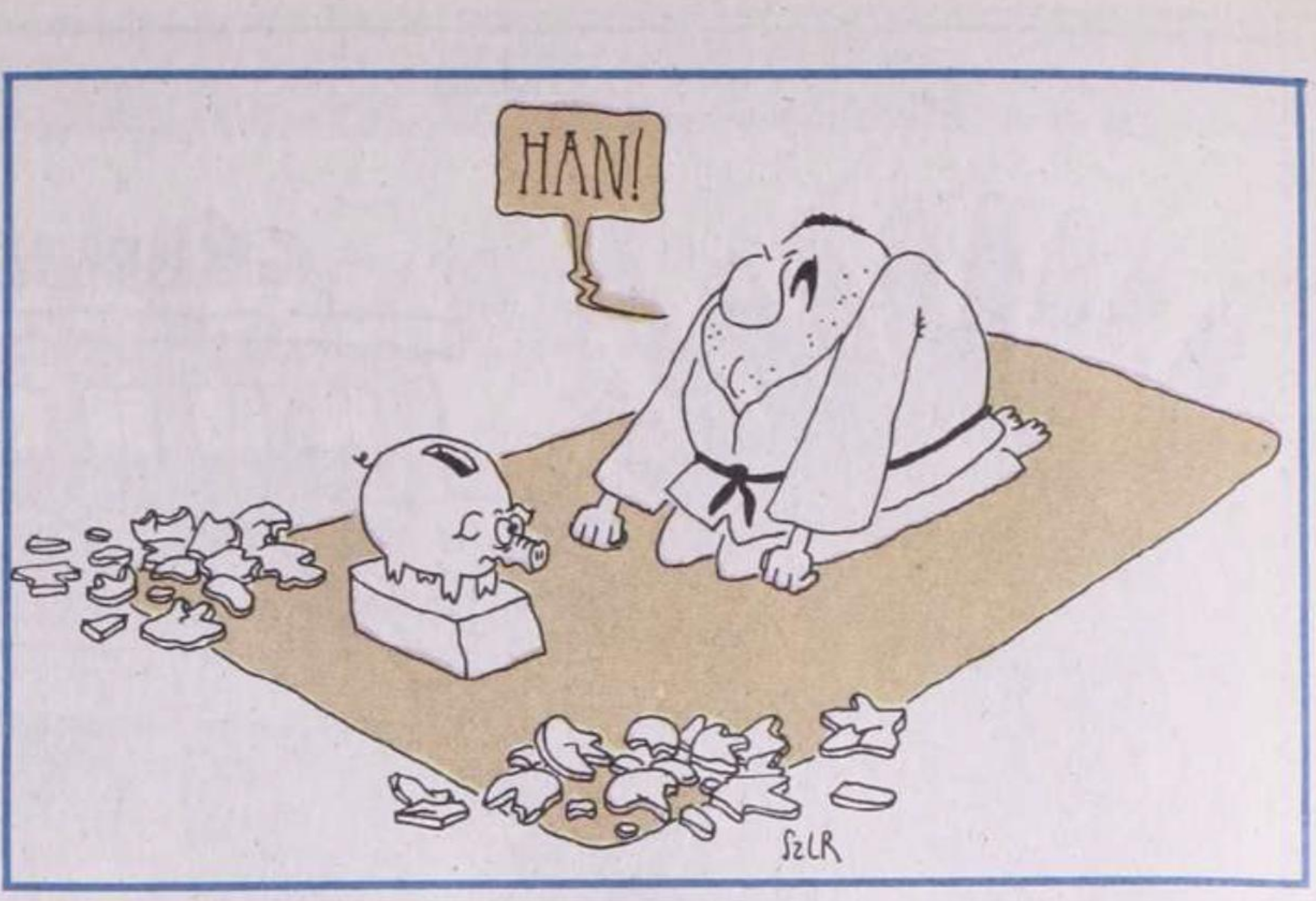

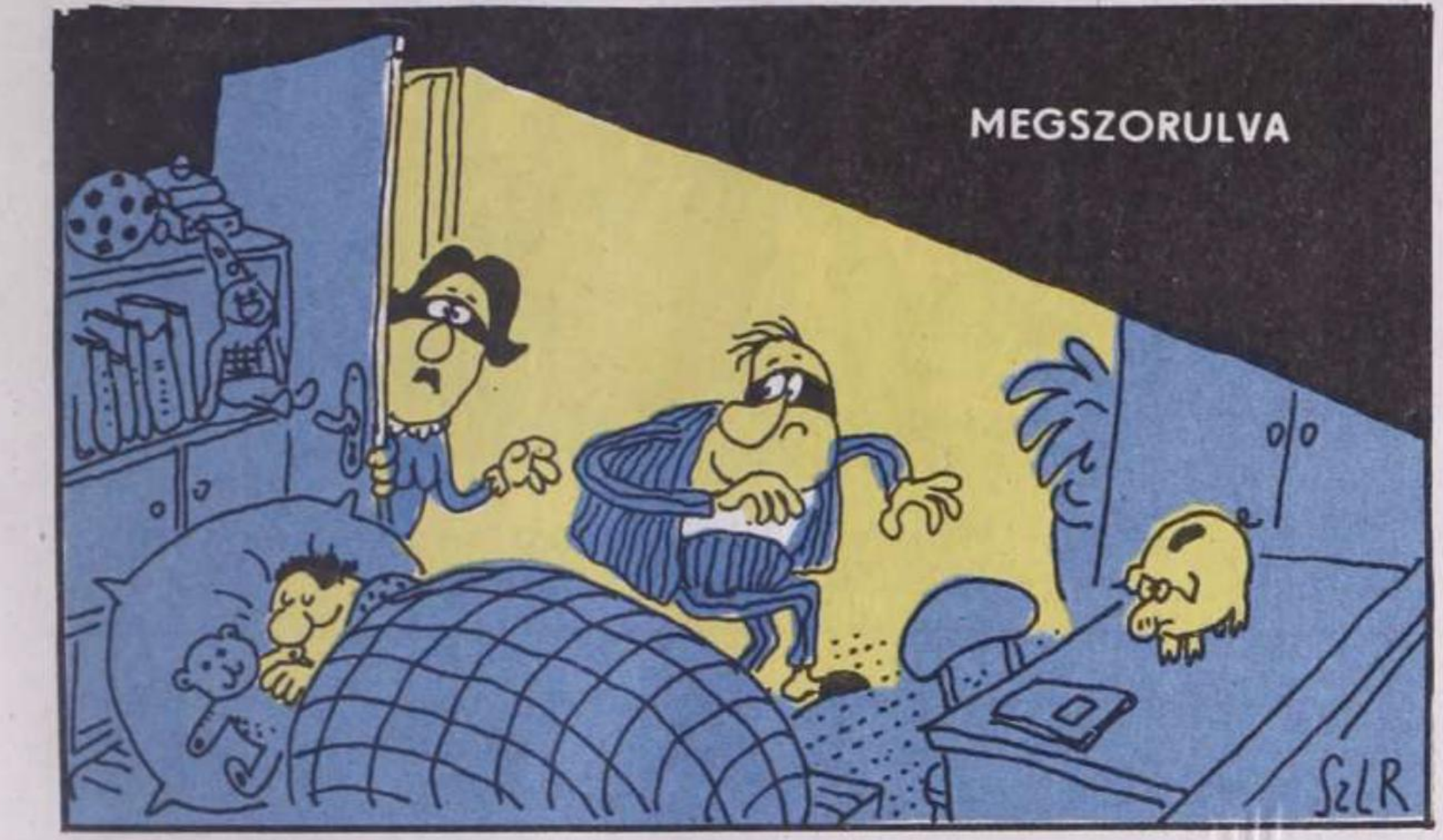
MEGSZORULVA

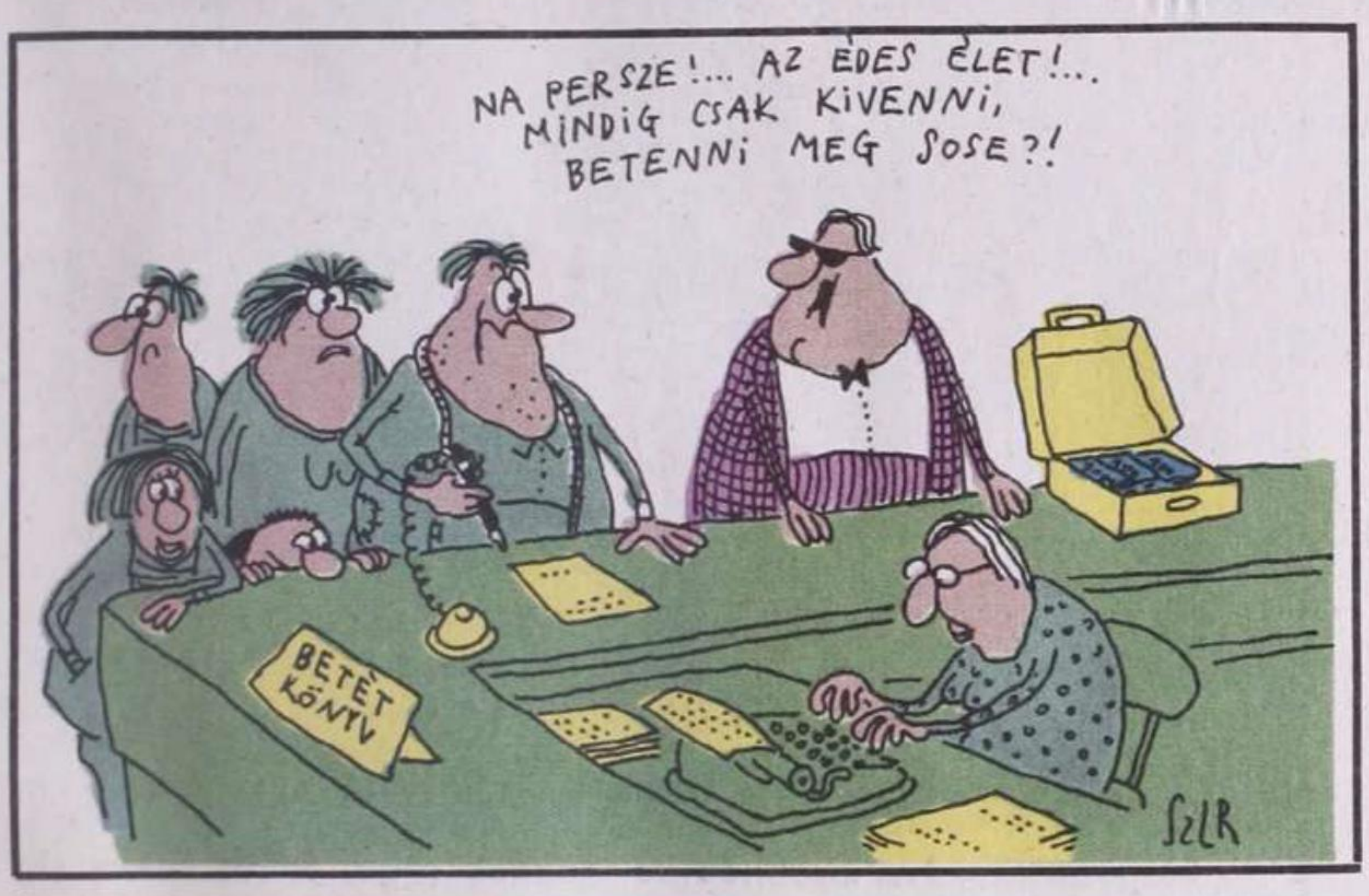
NA PERSZE!... AZ ÉDES ÉLET!... MINDIG CSAK KIVENNI, BETENNI MEG SOSE?!
BETÉT KÖNYV
SzLR

SPOR(T)OLÓS FOCISIRATÓ

Kedves fiúk! Szeretettel köszöntelek benneteket balsikereitek alkalmából a nemrég alakult „TIME IS MONEY” egyszemélyes kft. nevében. Ti, mint a honi takarékossági mozgalom élharcosai, az utóbbi hetekben is sorozatban adtátok fényes tanúbizonyságát annak, hogyan lehet az apró önös érdekeken felülemelkedni, s az össznépi takarékossági mozgalmat szolgálni! Megmentettétek az IDŐ-t, melyet mi magunk (óh, botor elmék!) akartunk elpazarolni. Válogatott- és kupameccseken szerettük volna kiélni fölösnek vélt energiáinkat. Hány százezerszer másfélkét órát pazarolt volna el ez a nemzet! Mennyi idő esett volna ki a második gazdaságban, mennyivel magasabbak lettek volna az áram- és italszámlák! Nem beszélve a rekedtség, meghűlés és idegösszeroppanás okozta táppénzes különköltségekről.

Ha továbbjutottatok volna a kupákban, költhettük volna a nehezen megszerzett valutát az utaztatásokra, a FIFA-bírságokra, a szurkolók utcai randalírozásait megakadályozandó rendőri intézkedésekre. No de, hála „helytállásotoknak” ezek a veszélyforrások mára már megszűntek. Ti – túlnőve a mi primitív dicsőségvágyunkon – nem hajszoltátok a sikert! Titeket nem fűtött nagyravágyás, nem hajtottak benneteket prémiumnak kozmetikázott piszkos anyagiak!

Száz szónak is egy a vége: több időnk maradt gyermeknevelésre, ház körüli munkákra, családi életre. A nagy és össznépi OTP áldása szálljon rátok! Legyen veletek a kékgolyókkal gurigázó Postabank, meg a „Hypobank”, hogy tisztára mosson benneteket! Velünk pedig legyenek a Takarékszövetkezetek, melyek szlogenjében a magyar fociba vetett reményeink sorsa is írva vagyon:

„(K)útba esik jövet, menet!”

Bodnár Gyula

② RAU TIBOR

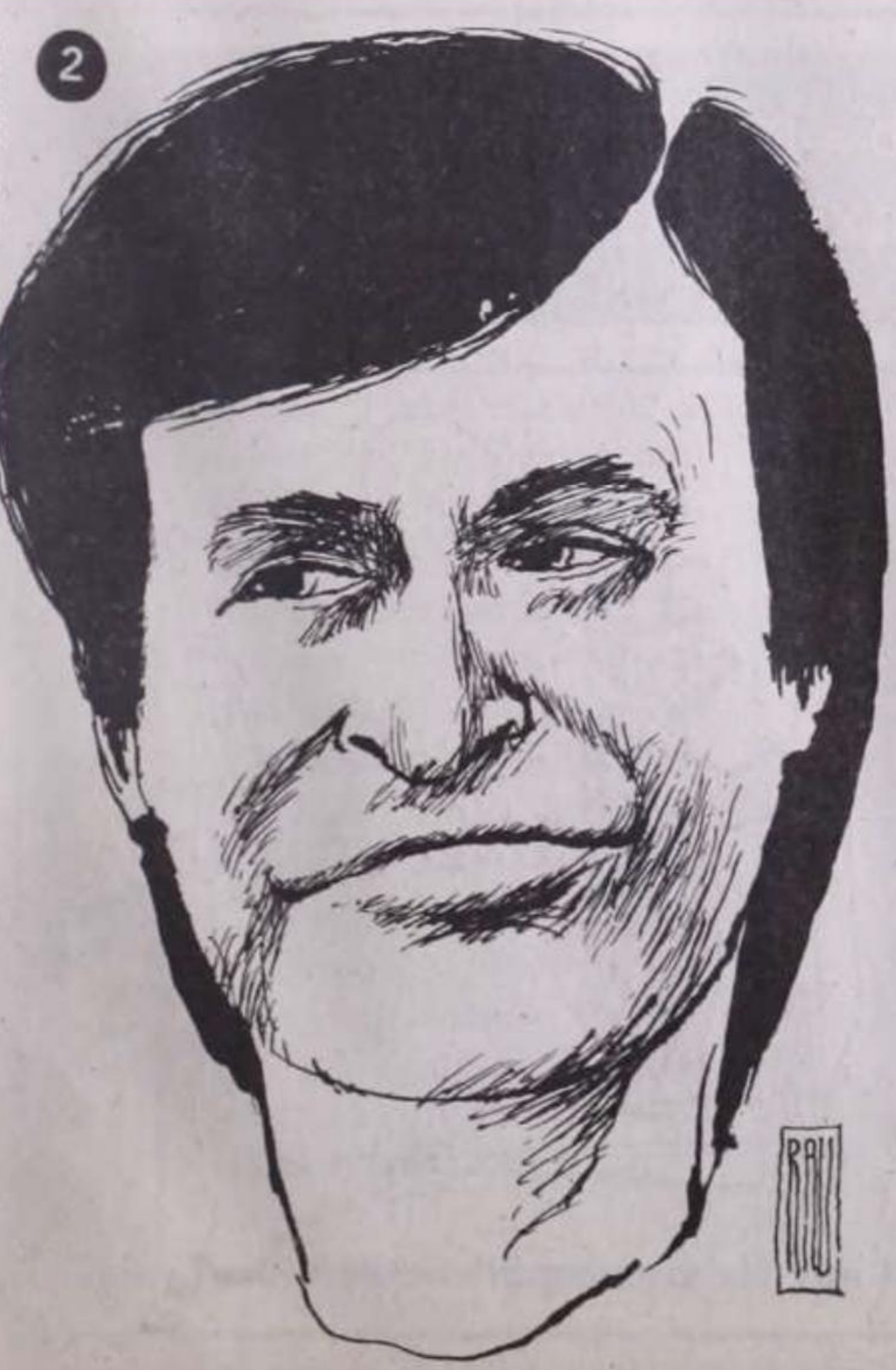

③ FARKAS LAJOS

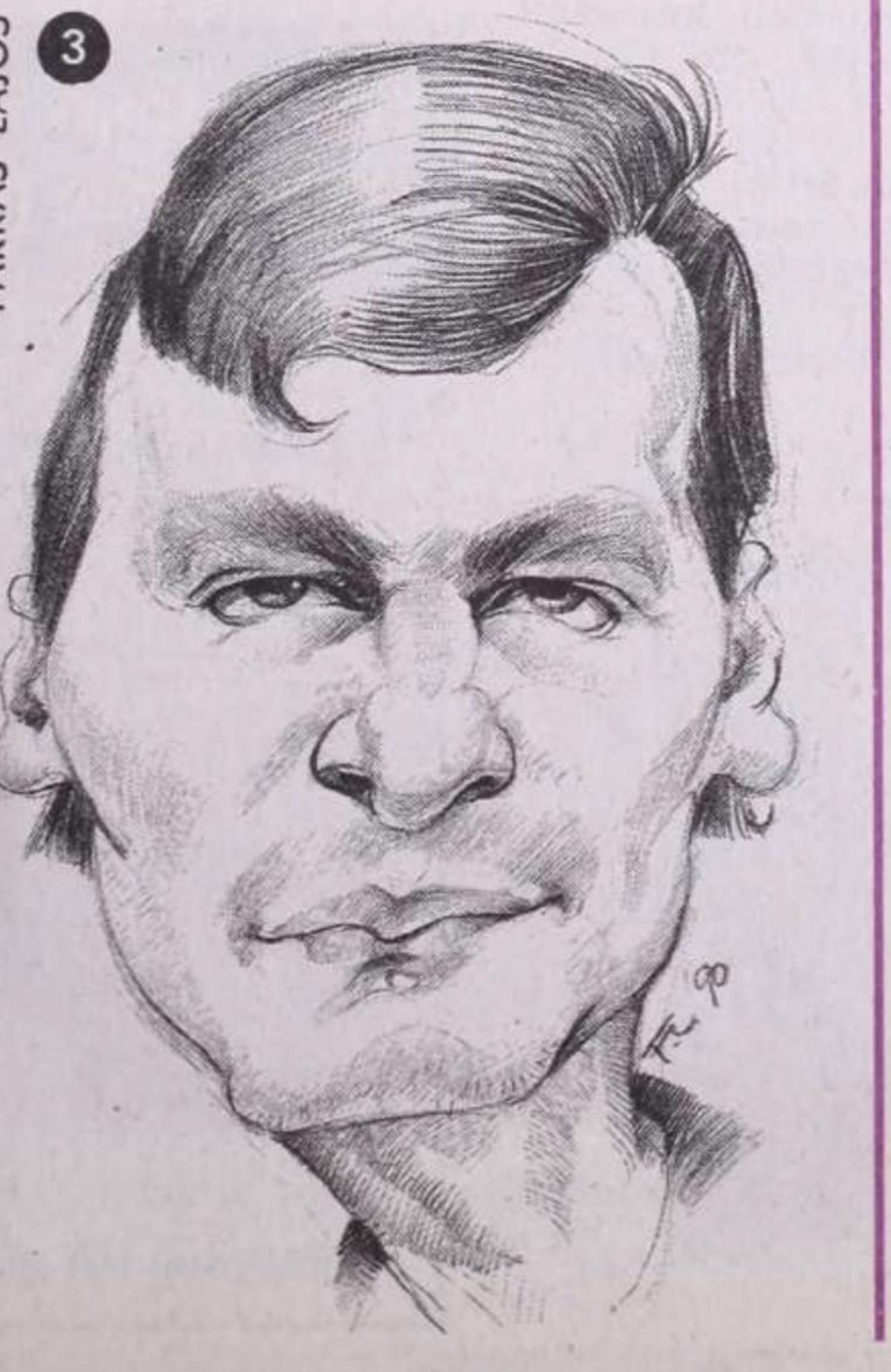

④ BEKESI JÓZSEF SÁNDOR

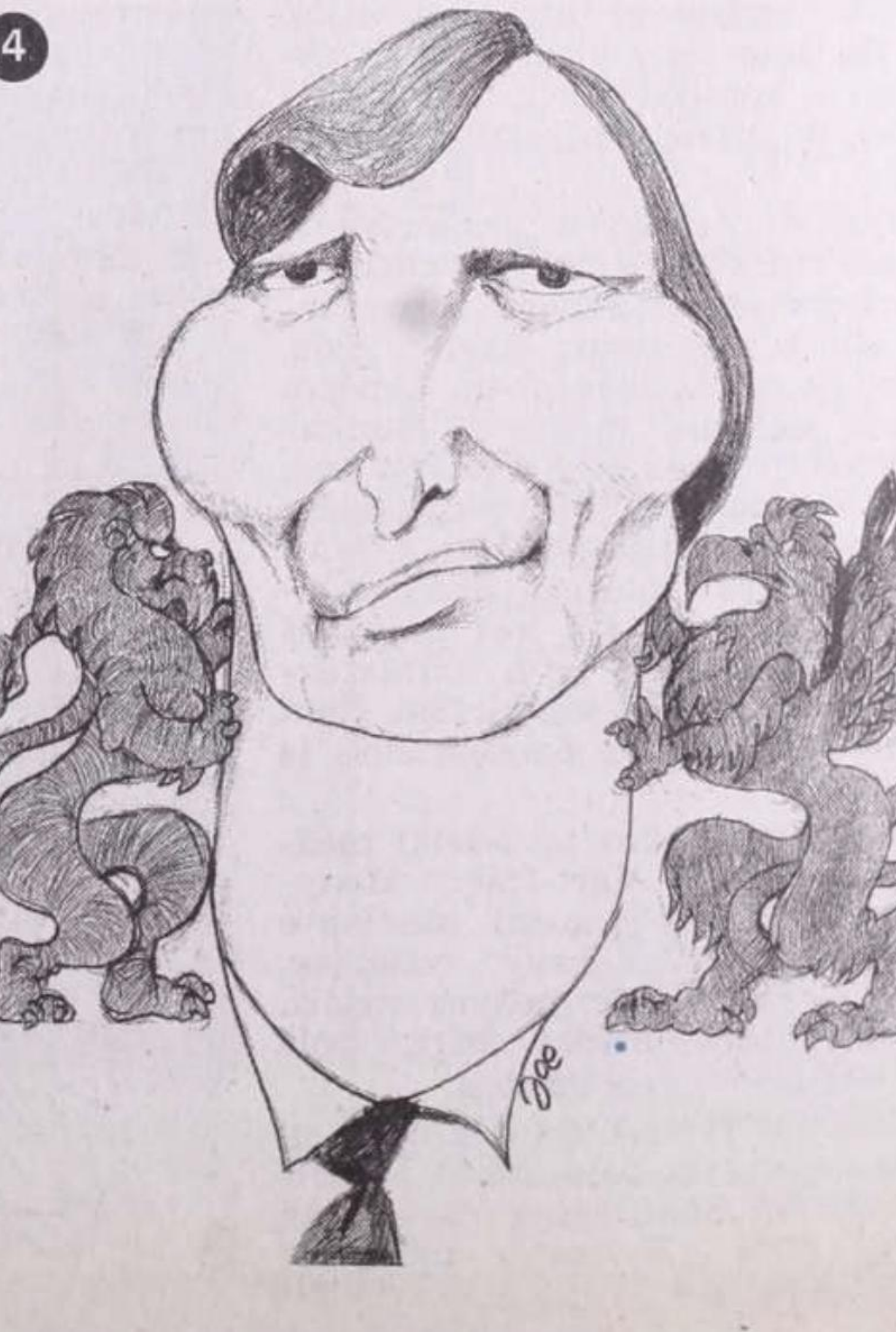

GYANÚ

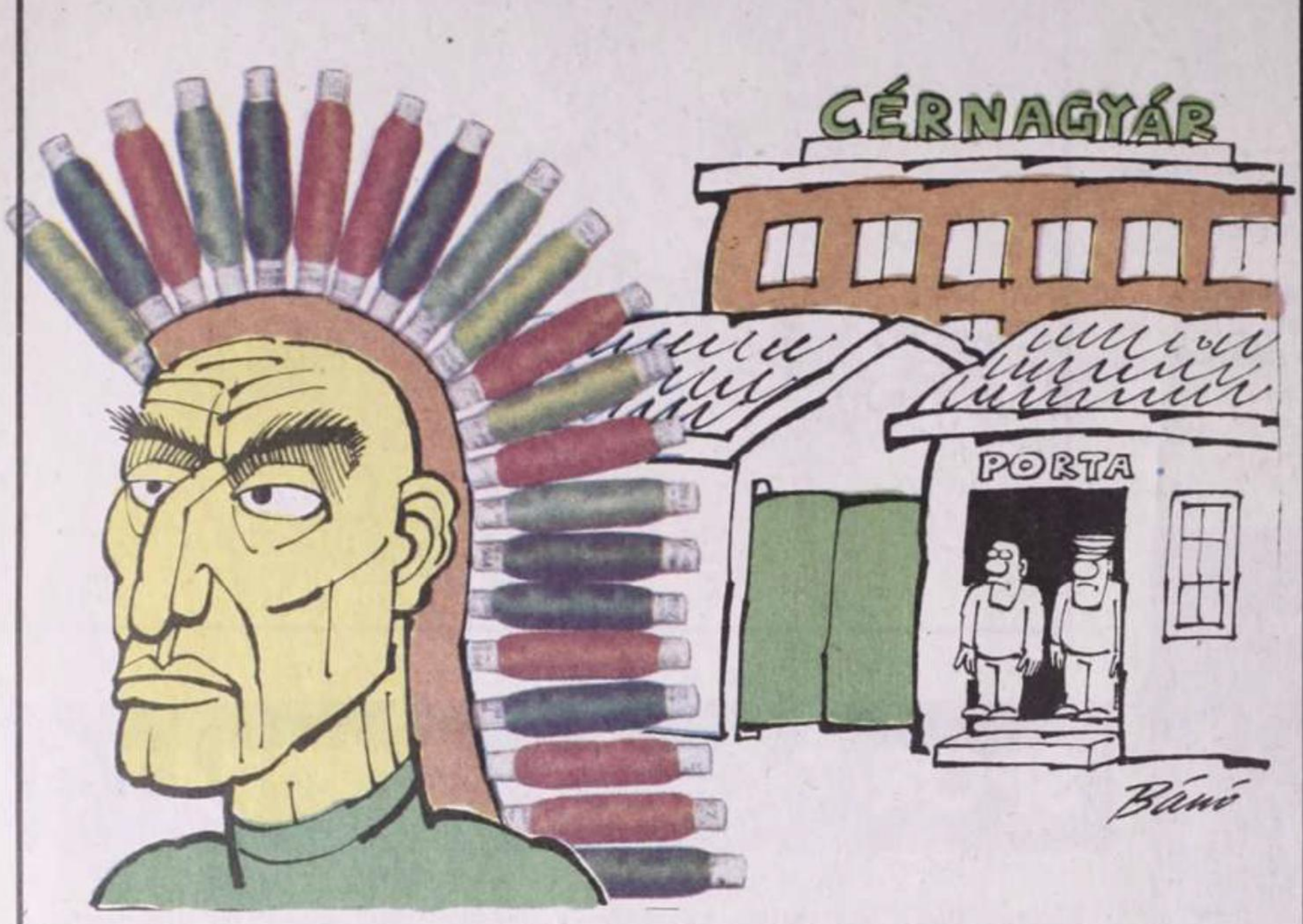

– Mióta van indián vendégmunkásunk?

REPRIVATIZÁLÁS

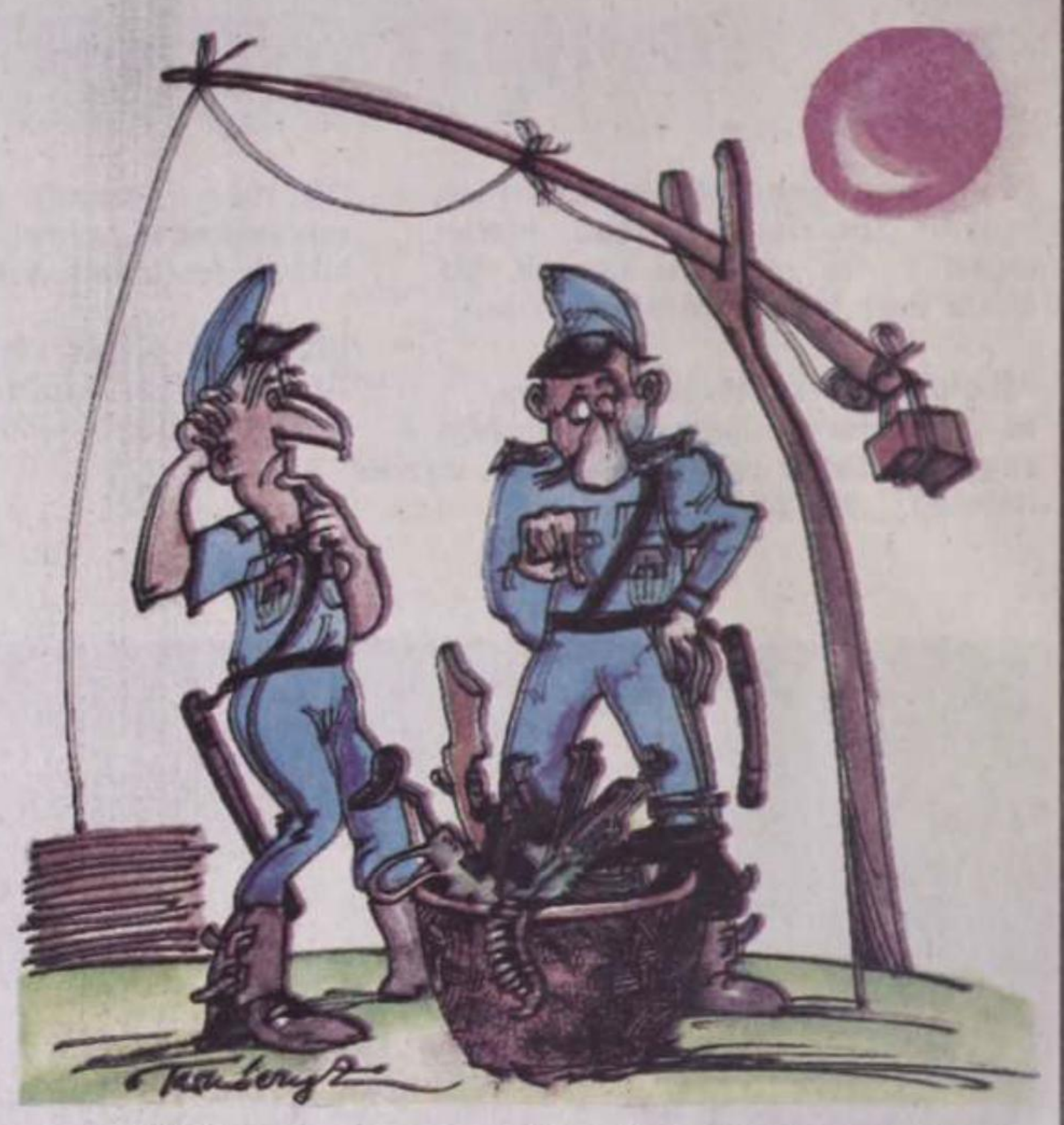

– Mi lenne, ha az eddig beszolgáltatott fegyverekből military shopot nyitnánk?

FRÁSZT!

Mostanában frászt gyűjtök.
Mindenféle frászt.
Általános frászt, tájjellegű frászt, nagycsoportos, kiscsoportos frászt, alkalmi frászt.

Országos frász például a „hétfő-frász". Keddtől vasárnapig tart. Mit emelnek, mennyivel emelnek hétfőn. Érdekes, a hétfő-frász akkor is benne marad az emberben, ha valami ügykezelési hiba, mulasztás következtében egy-két hétfőn kimarad az áremelés.

Ugyancsak általános frásznak tekinthető a „csiki-csuki frász". Folyamatos. A közbiztonsággal függ össze. A lakosság egyre zárkózottabbá válik. De ha az otthonából csinál erődöt — vasrudak, láncok, különleges zárak, csapóhíd —, akkor az utcán rabolják ki. Ha nem teszi ki a lábát az utcára, a kocsiját törik fel. Csiki-csuki. A kutya sem segít. Ellopják azt is.

Gyakori és egyre gyakoribb a „lapát-frász". Bemegy valaki a munkahelyére. Kezdene uzsonnázni, de tapintatosan közlik vele, hogy ne faljon idegenben. Lapátra tették ugyanis, mehet a munkakönyvéért. És ez még a jobbik eset. Mert előfordul, hogy az egész munkahely kerül lapátra. Gyár. Tudományos intézet. Szerkesztőség. Nálam például két hajvágás közben megszűnt az a fodrászüzlet, ahová évtizedekig jártam. Nem nagy baj, a vállra omló frizura is divat.

Sokunknak okoz testi-lelki megrázkódtatást a „start-frász". Hánykor keljek, villamossal menjek-e avagy busszal, hogy odaérjek. Ahol éppen kedvezményes vásárt, olcsó piacot hirdet párt, bolt, vállalat, könyvkereskedés.

Jelentős réteget érint a „vágjak bele, ne vágjak bele-frász". Vállalkozókedvű honfitársak rokkannak meg ettől. Nyissak műhelyt? Nyelviskolát? Fogorvosi rendelőt? Elég lesz-e a vállalkozói kölcsön a kamatok fizetésére? Igényeljem vissza az apám földjét, amikor én már nem tudom megkülönböztetni a kelkáposztát a rakott káposztától, a futóbabot az álló babtól?

Még rengeteg frászt említhetnék a gyűjteményemből, de a papír-frász miatt kevés a hely. Ezért csak a „mosoly-frász"-ról szólok. Vaskos dossziéban őrzöm az idevágó cikkeket. Nyugati szakemberek, nálunk rövid időre megforduló politikusok, diplomaták, bankárok nyilatkozatait. Arról, hogy nem értik, miért nem mosolygunk mi mostanában. Pedig nekik nagyon jó véleményük van rólunk, le a kalappal! Miénk a jövő! Tehát mosolyt, vidám dalt, kacagást!

Nekik üzenem, ha erre járnak, kukkantsanak bele a frász-gyűjteményembe.

Ha az után sem értik, hogy pillanatnyilag miért nem gurulunk az önfeledt röhögéstől, törje ki őket a frász!

„A kibicnek-semmi-se-drága-frász"!

(K. A.)

HÉTFŐI VENDÉG

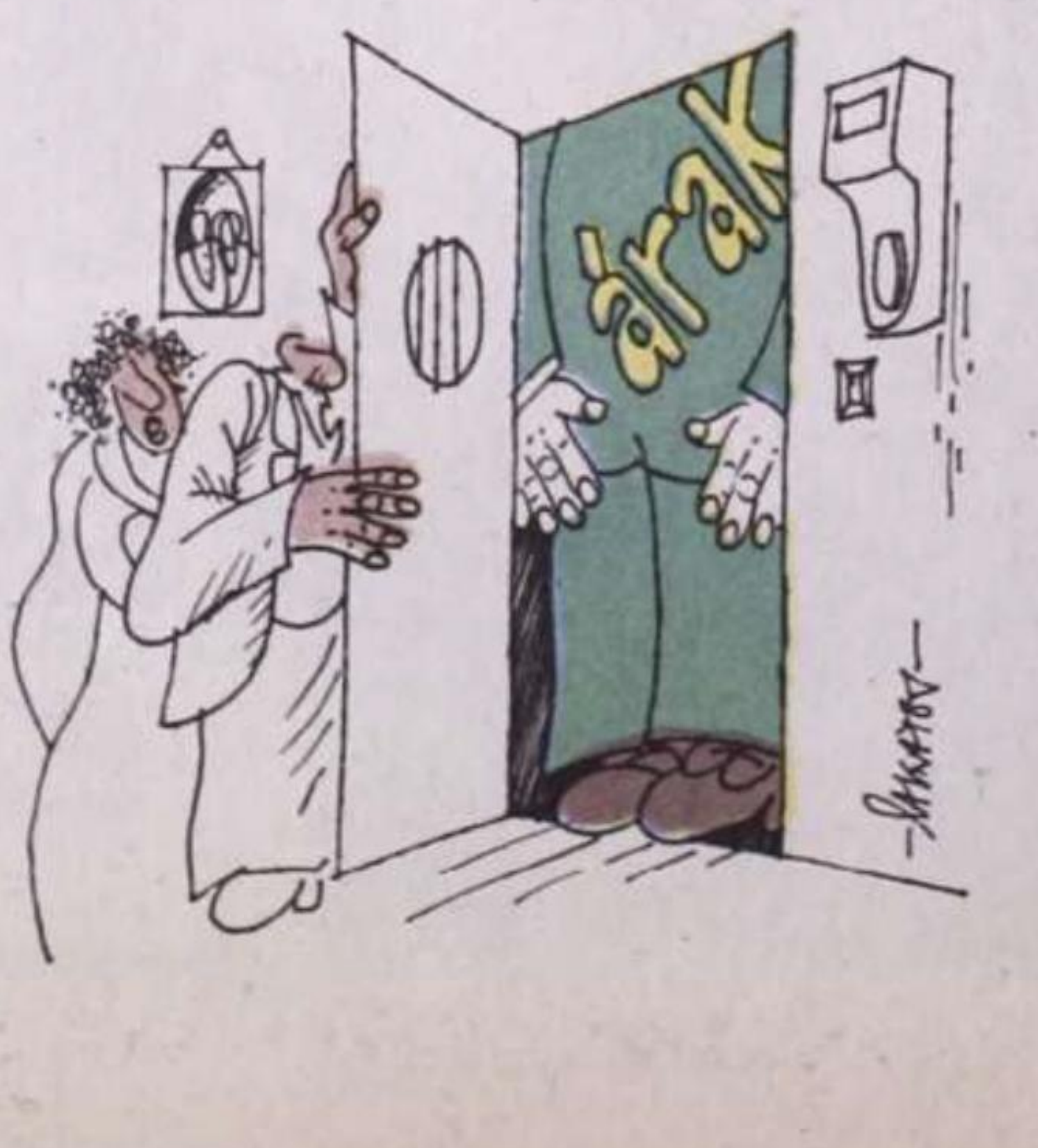

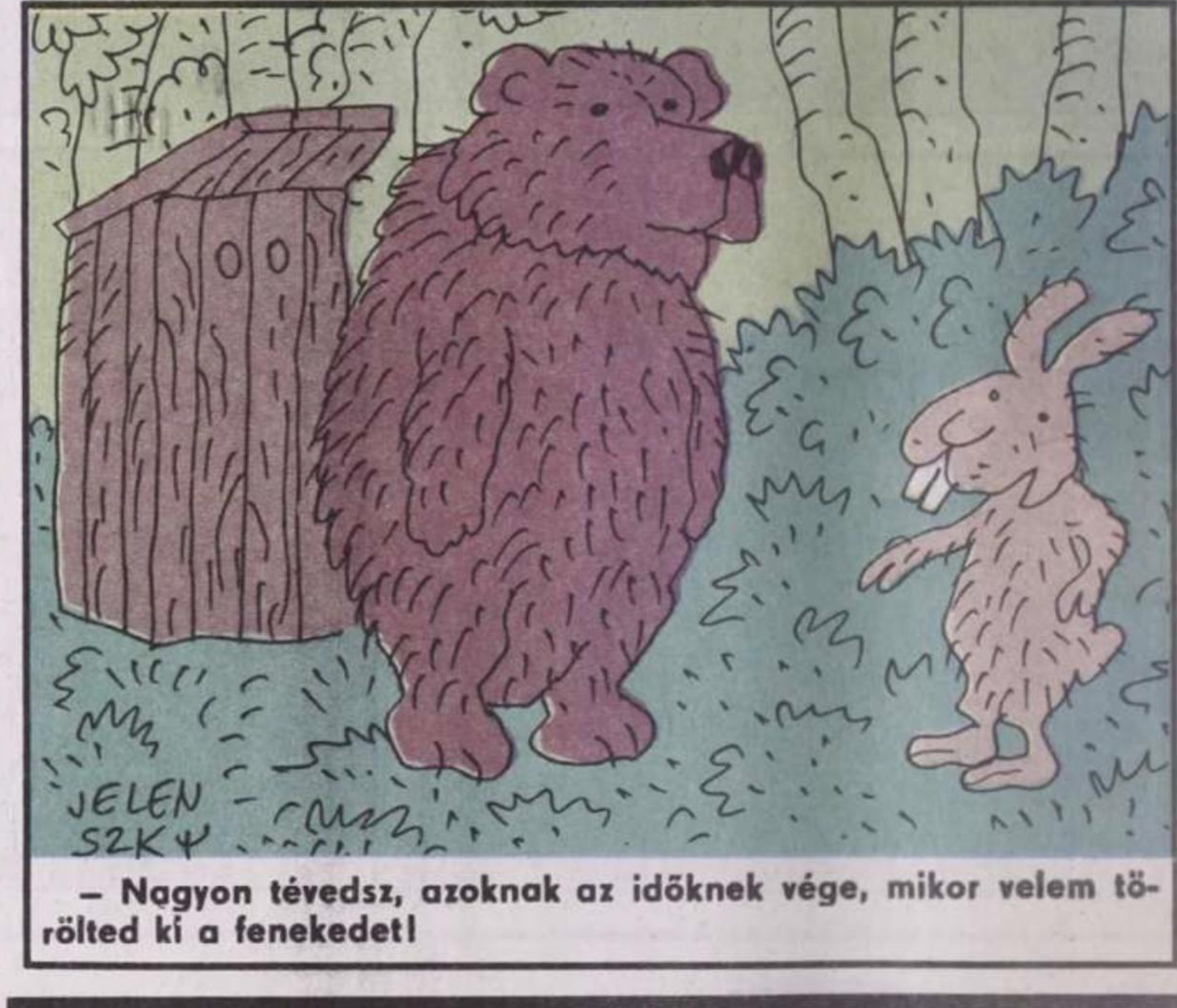

– Nagyon tévedsz, azoknak az időknek vége, mikor velem törölted ki a fenekedet!

ÍGY KEZDŐDNEK MAJD A JÖVŐ VICCEI:
KÉT MINISZTER TALÁLKOZIK AZ INGYENKONYHÁN . . .

DRÁGA A KUKORICA

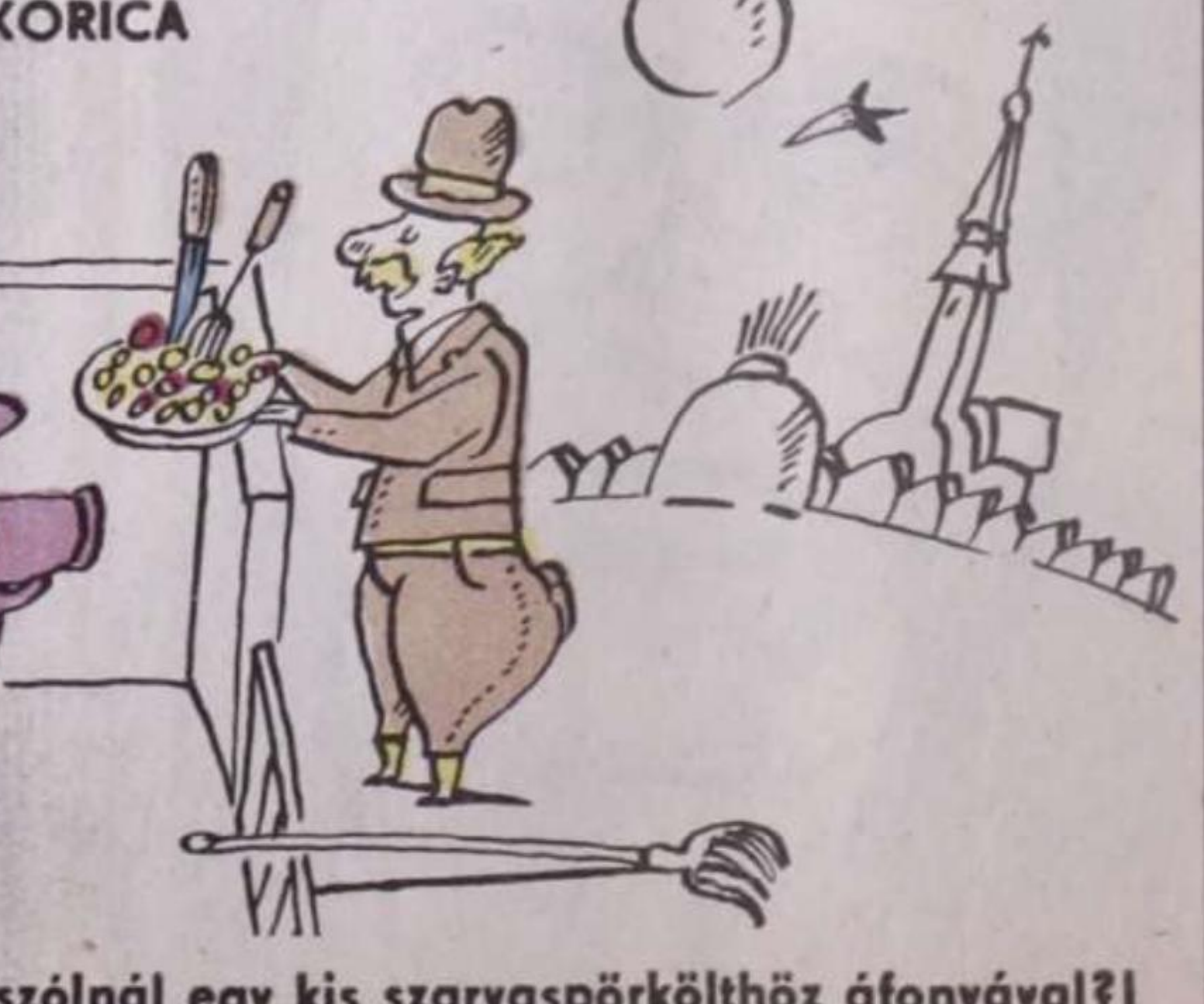

– Röfikém! Mit szólnál egy kis szarvaspörkölthöz áfonyával?!

OH, AZ A SZOCREÁL!...

Bölcs vezetőink hosszú-hosszú éveken keresztül próbálták becsapni népüket. Nem sikerült nekik! Na ja, ahhoz korábban kellett volna felkelniük . . .

A minap kivételesen mi is korán keltünk, és aranyrögöt leltünk! 1953-ban jelent meg az „Útmutató a fotószakkörök munkájához" című örökbecsű könyvecske. Hasznos útmutatásaiból gyűjtöttünk össze egy csokorra valót, s e színes csokrot most örömmel nyújtjuk át valamennyi kedves olvasónknak. A jó tanácsokat korabeli sajtófotókkal illusztráltuk . . .

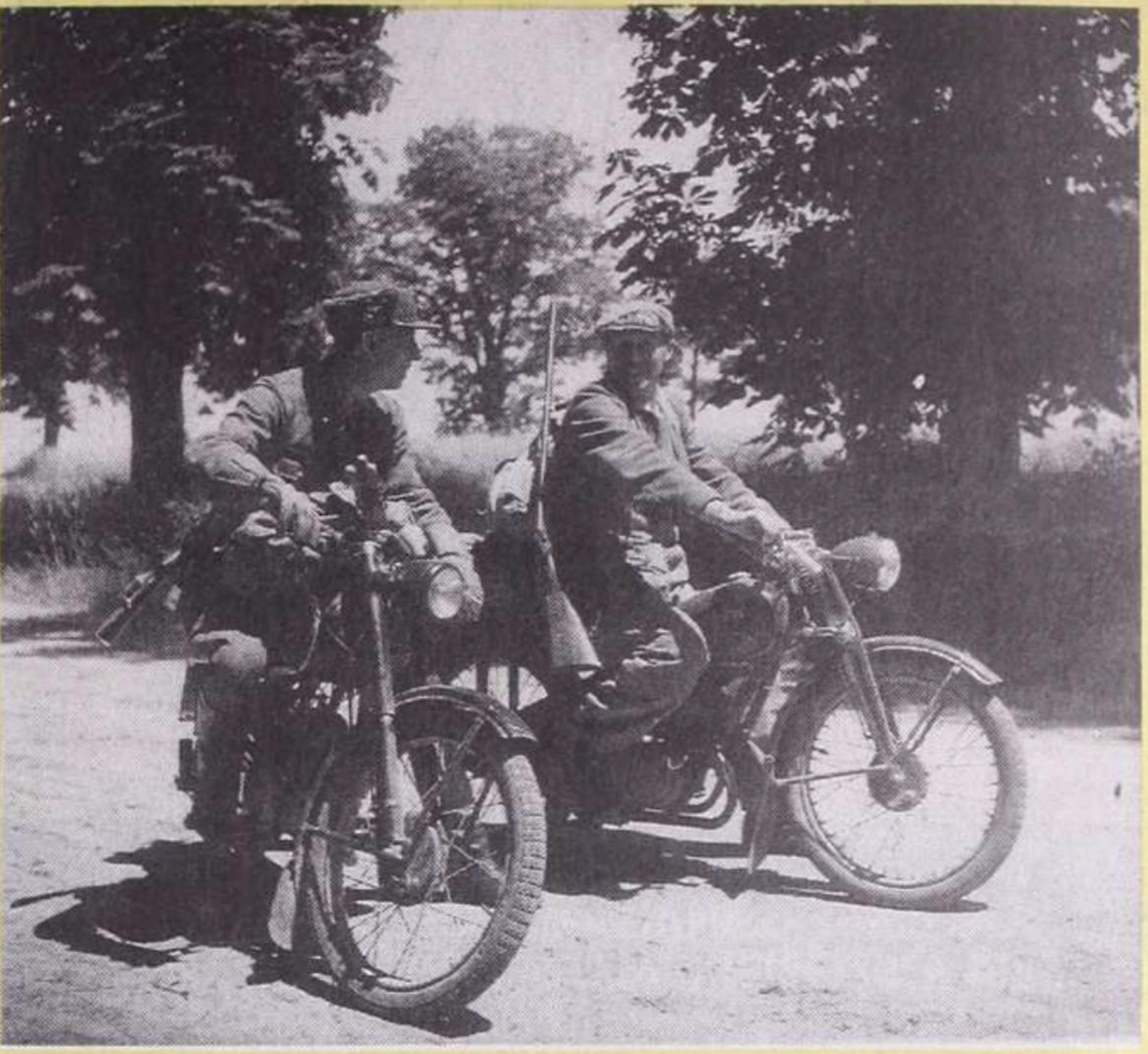

– Mondja, szomszéd, hol kell leadni az önvédelmi vadászpuskákat?

– Oké, fiúk? . . . Kezdődik a széncsata!

Az eszmét megjelenítő fényképnek nem szabad elszakadnia a valóságtól, az élettől, de az időszerű harci feladatoktól sem. Példával élve: az aratás és a begyűjtés lázas iramú időszakában nem sok értelme volna, ha a fotókör tagjai a baromfikeltető telepre mennének fényképezni . . .

Az életkép az élet egy mozzanatát örökíti meg, és tulajdonképpen egy vízcseppben mutatja meg a tengert, a kis részletekben érzékelteti az egészet. A művészi feladat úgy felépíteni a képet, hogy az a felvétel készítőjének gondolatát, érzését fejezze ki. A művészi életkép a valóságot ábrázolja.

★

Minél szélesebb tömegekhez szól a kép, annál magasabb a művészi értéke. A művészi kép gyönyörködtet, gondolatot ébreszt, mozgósít, állásfoglalásra kényszerít.

Az ilyenfajta jól felépített képek lekötik az érdeklődést és tudatosítják a nézőben mindazt, amit a kormány építőprogramjának megvalósulásáról, a dolgozókról való gondoskodásról, az ország kultúrájának gyarapodásáról az újságokban olvastak, vagy a rádióban hallottak. A kép olyanokat is meggyőz fejlődésünk hatalmas méreteiről, akik mindaddig kételkednek, amíg valamit nem látnak saját szemükkel.

– Na, lyányok, most megmutatom, hogyan kell csákót hajtogatni . . .

Járjuk be szabadidőnkben most már fényéképezőszemmel a várost, a falut és a határt. Kíséreljük meg néhány képben megmutatni lakóhelyünk szépségeit, falunk jellegzetességeit a megváltozó tájat, a természet gazdagságát, az emberek életét, munkáját, kultúráját.

MÚZEUMI HÓNA MÚZEUMI HÓNAP... MÚZEUMI HÓNAP...

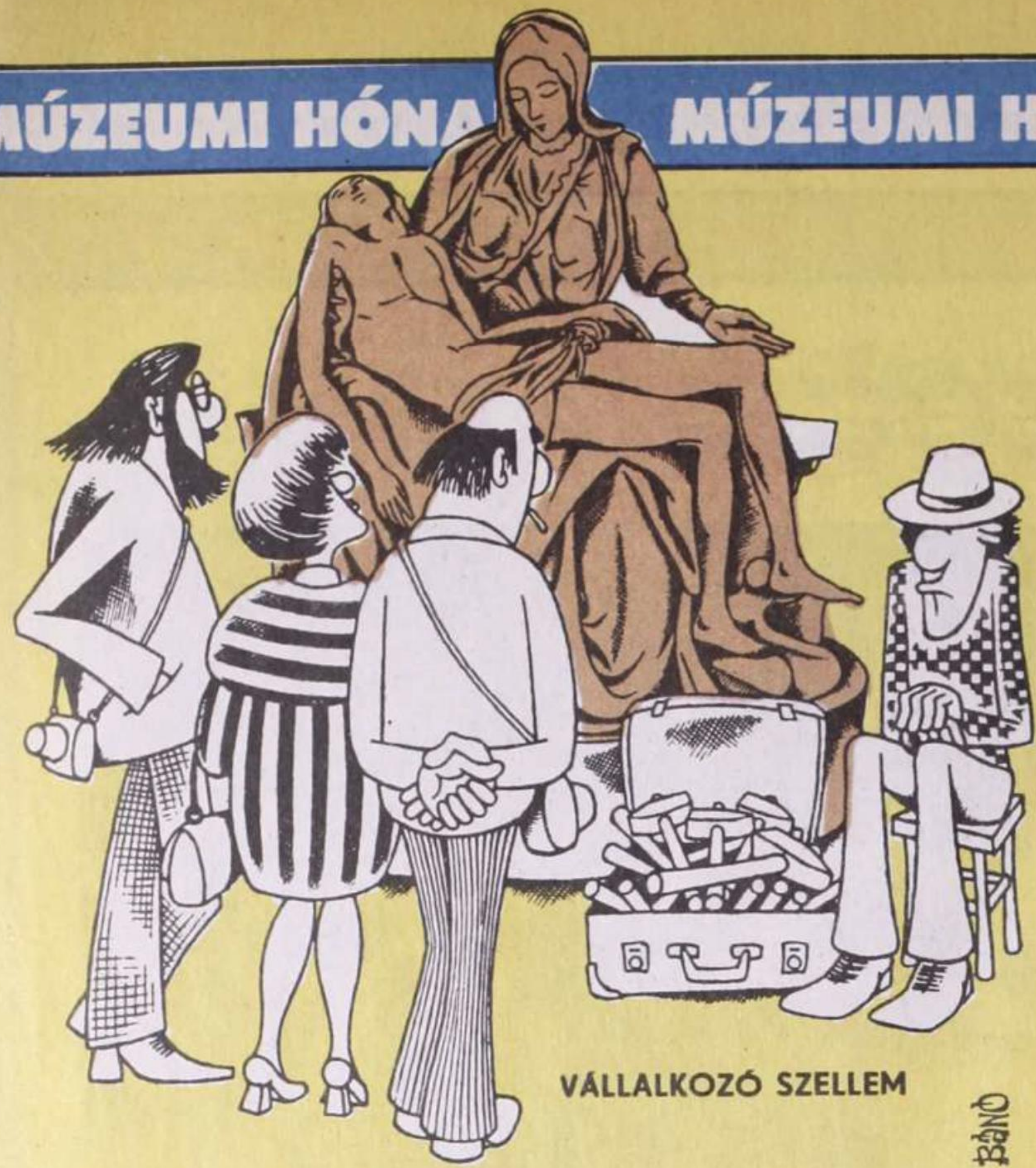

VÁLLALKOZÓ SZELLEM

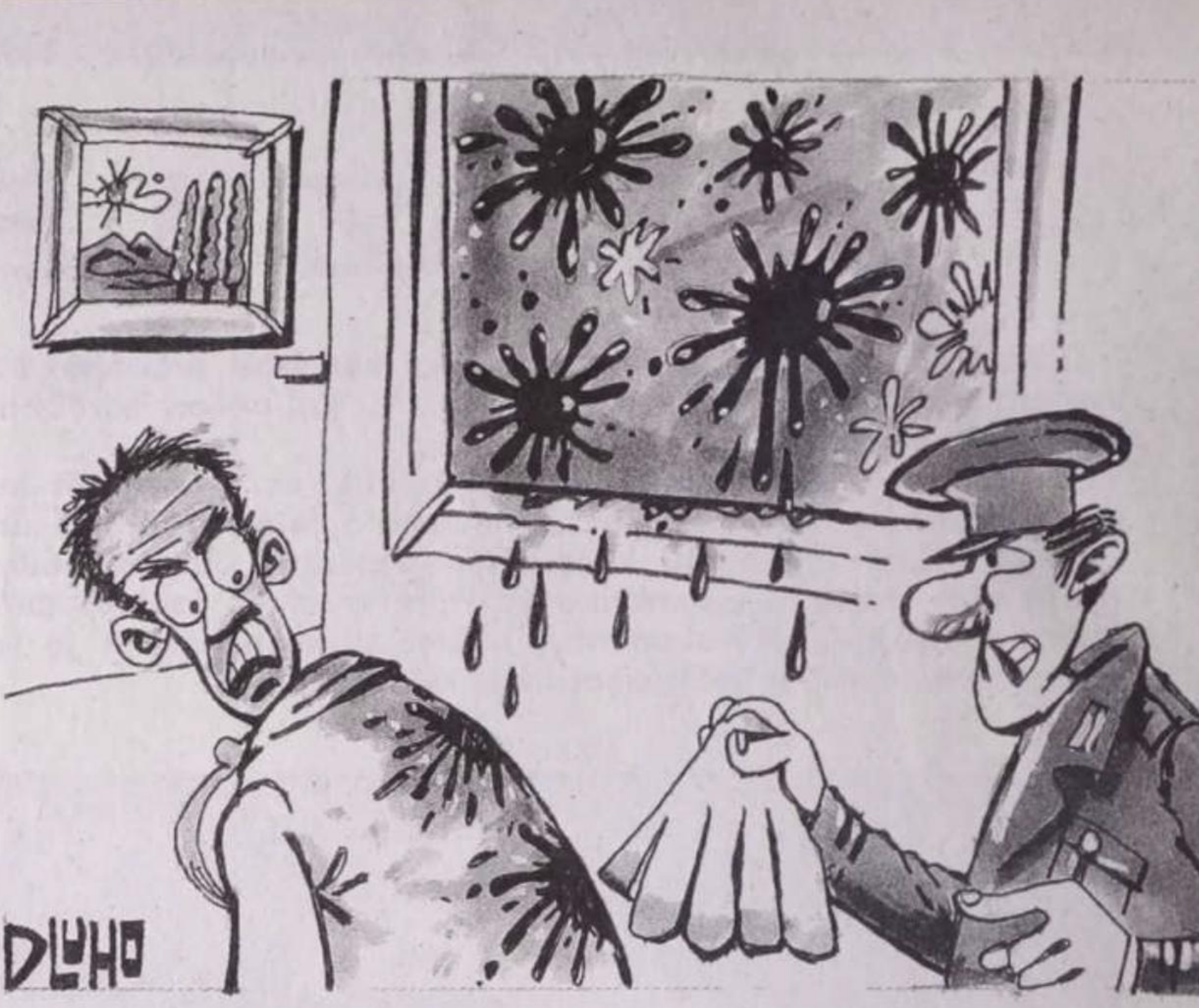

– Vigyázzon, még fog!

HOGY MIT CSINÁLJAK A HÉTVÉGÉN? MEGTEKINTSEM A SZOBORKIÁLLÍTÁST? . . . NOS, ÉN MÉG NEM DÖNTÖTTEM . . .

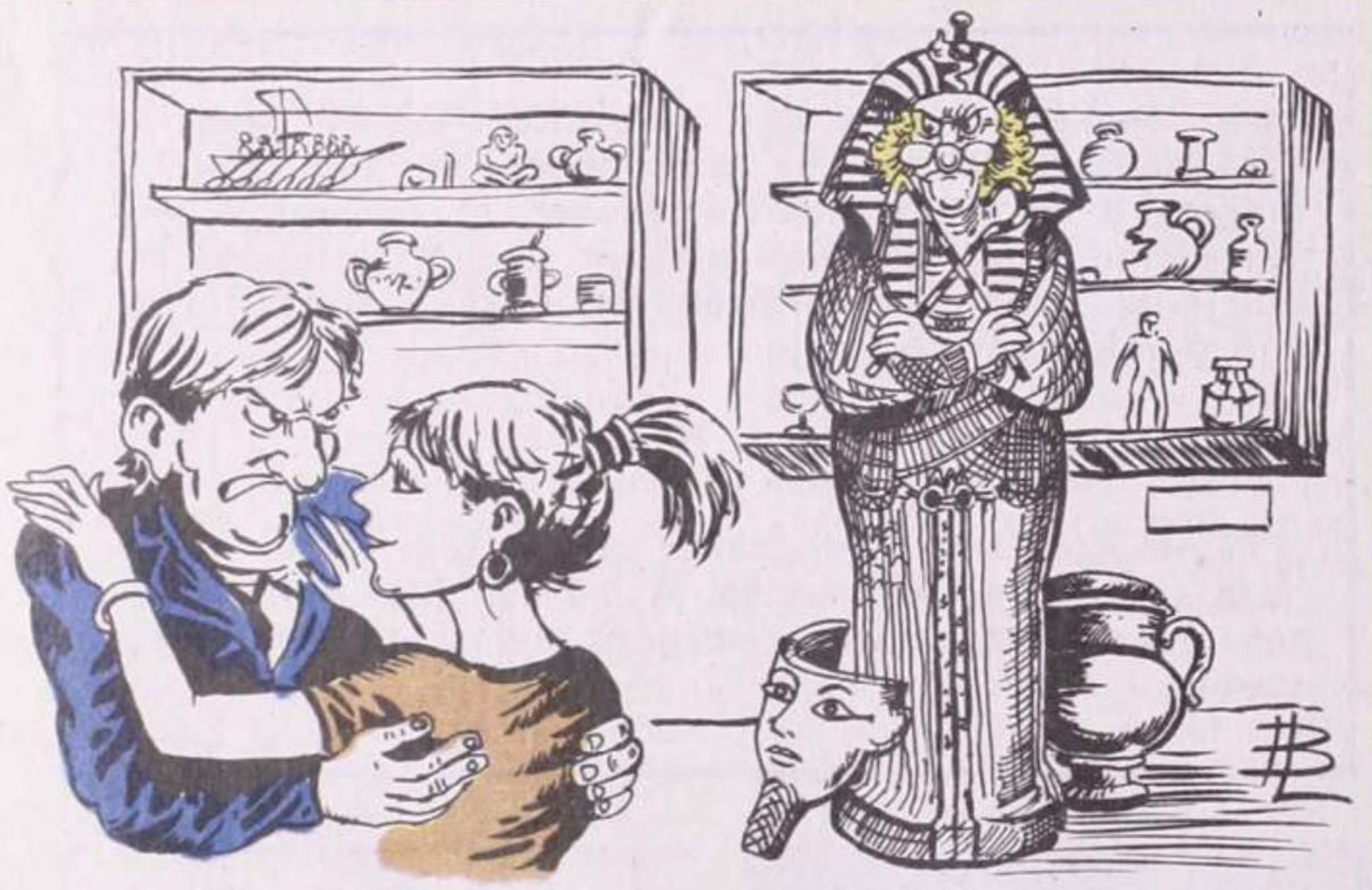

– Drágám, olyan érzésem van, mintha az anyád állandóan minket figyelne!

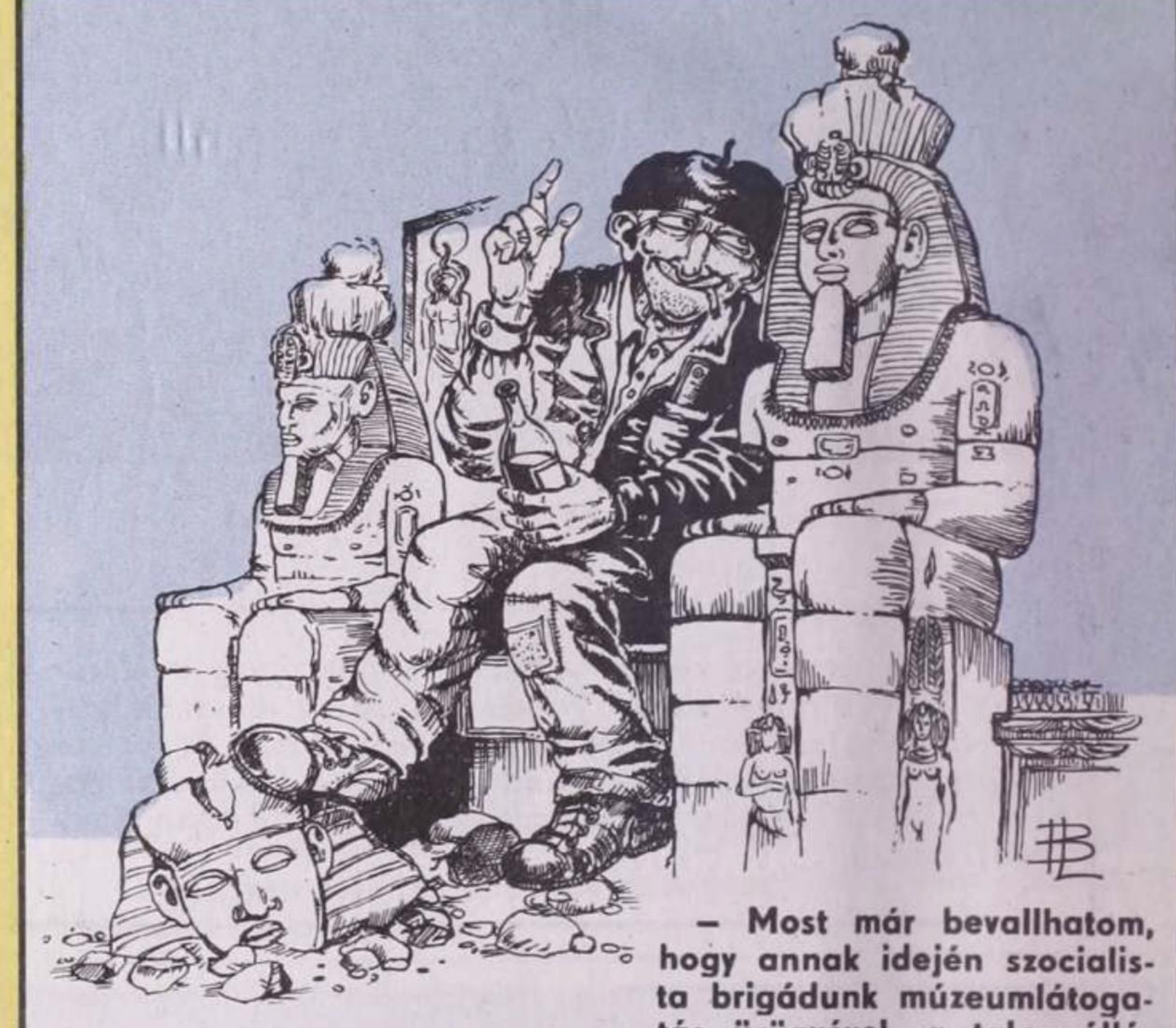

– Most már bevallhatom, hogy annak idején szocialista brigádunk múzeumlátogatás ürügyével a talponállókat látogatta . . .

Hatvan gyertya

A kor bizony bajjal jár.

Az ember lassan mindent elfelejt, és leggyorsabban a számára kellemetlen pillanatokról feledkezik meg . . .

Ülök a rádiókészülék mellett, hallgatom a III. Humorfesztivál második elődöntőjét. És hallgatom a zsűriben Árkus Józsefet, nagynevű elődömet, az első évfolyamát taposó Új Ludas jelenlegi főszerkesztőjét.

Aki meglehetősen feledékeny . . .

Véletlenül nem jut eszébe, hogyan is hívják a Ludas Matyi című szatirikus hetilap főszerkesztőjét. Elfelejtette. Valahogy nem kattant be!

Csak ülök, és csodálkozom . . .

Ám akkor nekem hirtelen bekattan:

Kedves Árkus József, hiszen születésnapod van, hatvanéves lettél! Isten éltessen tehát, felejtsük el a múlt(ad)at, drága Józsi bácsi!

Dluhopolszky László

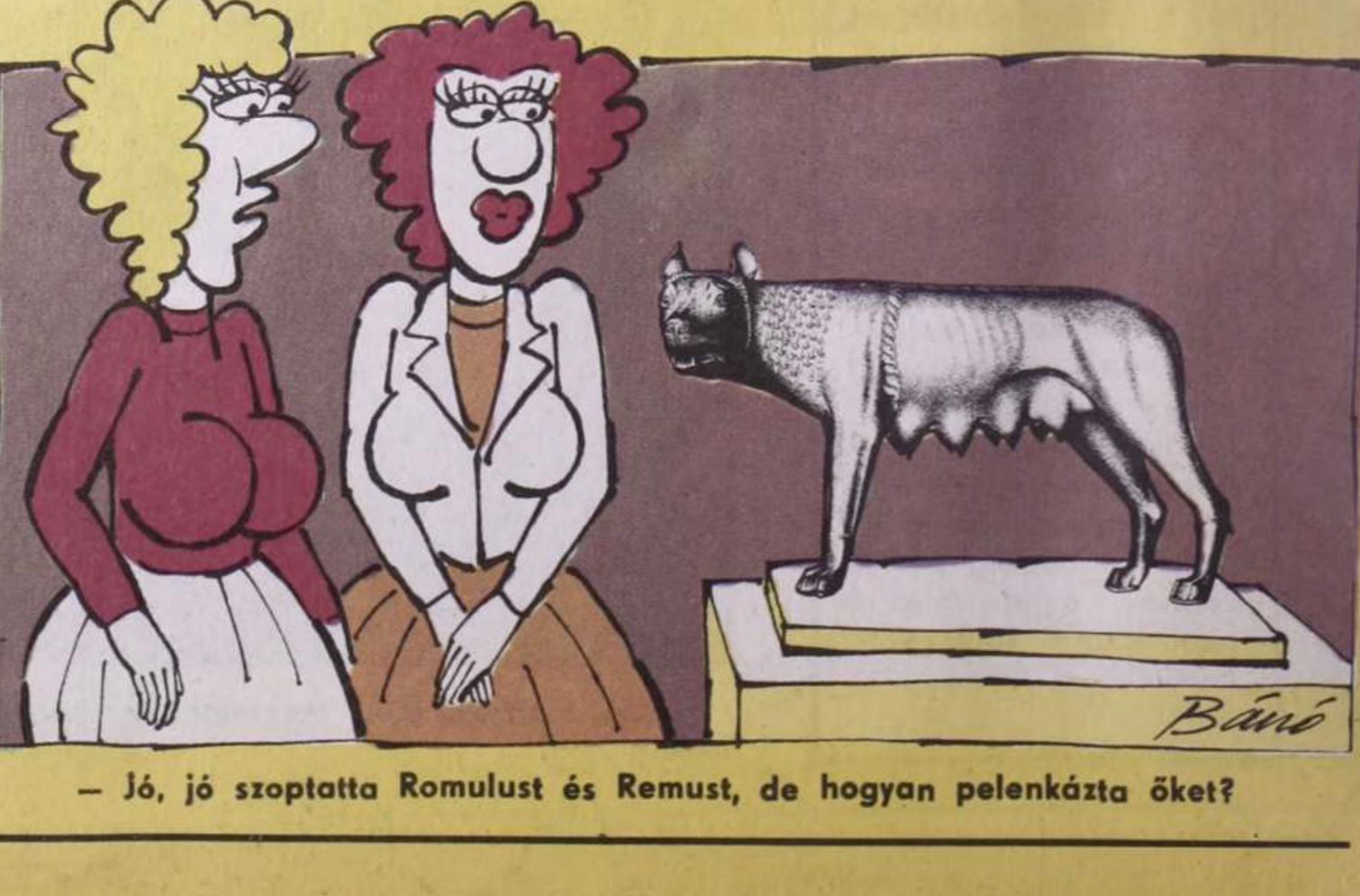

– Jó, jó szoptatta Romulust és Remust, de hogyan pelenkázta őket?

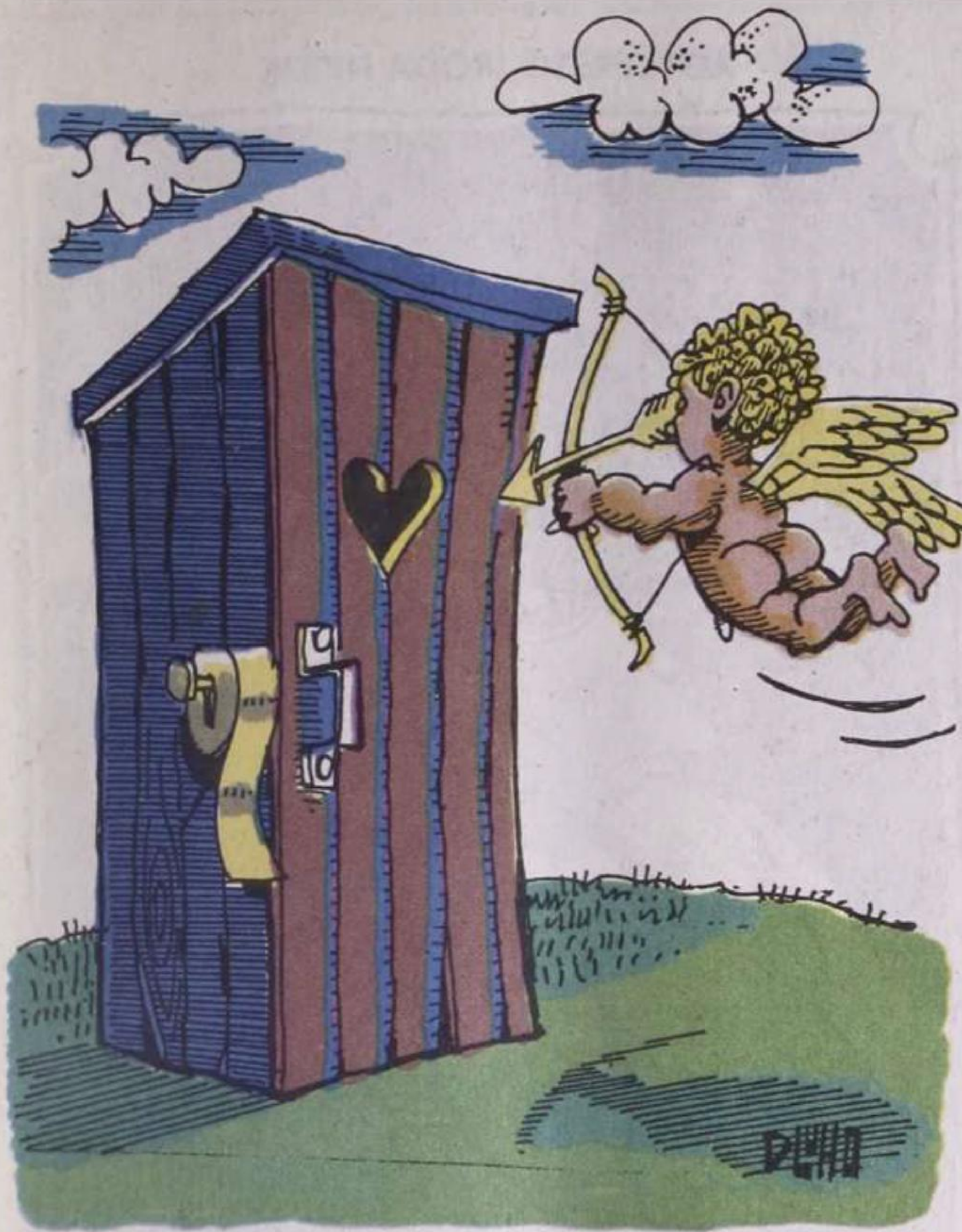

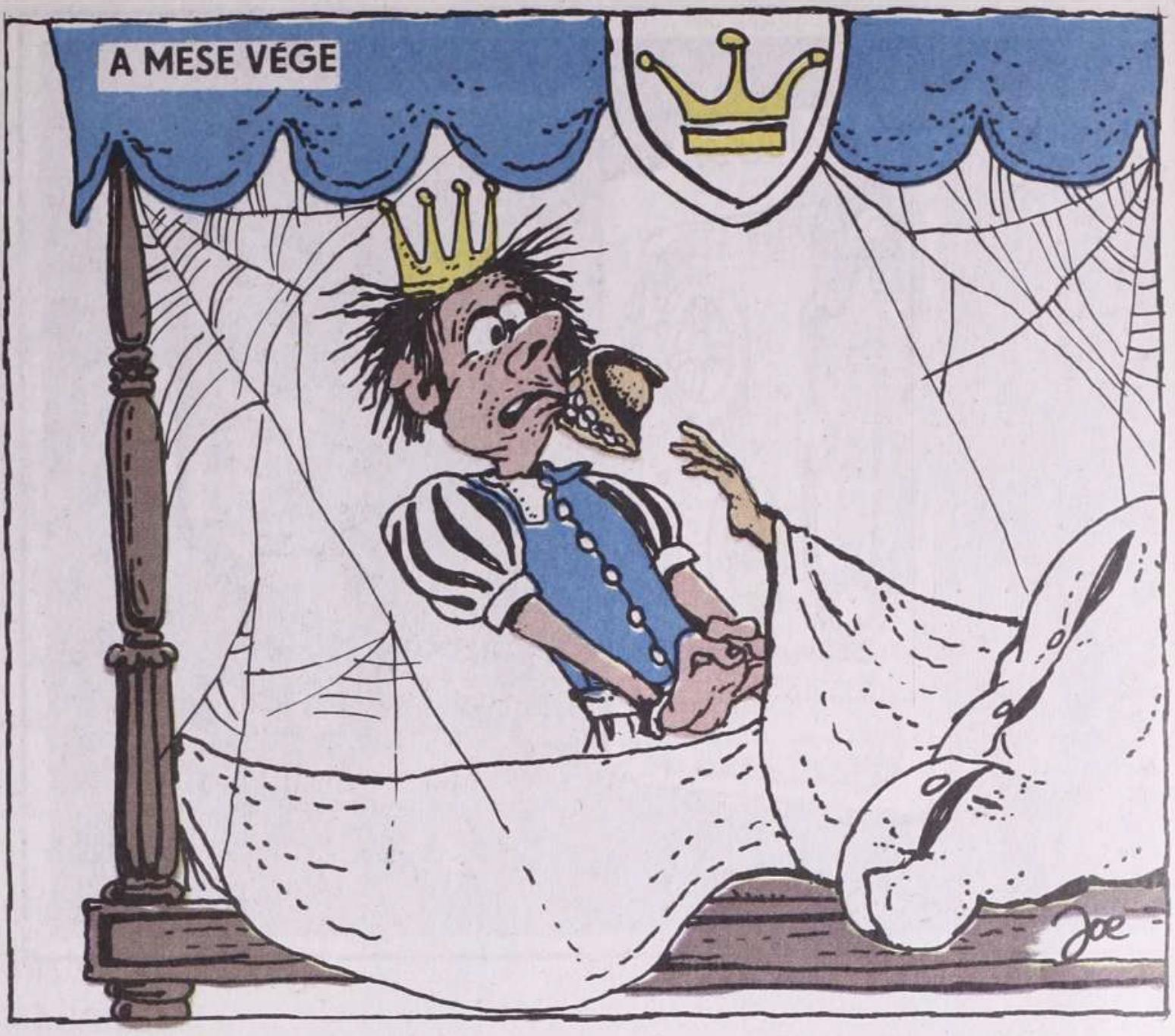

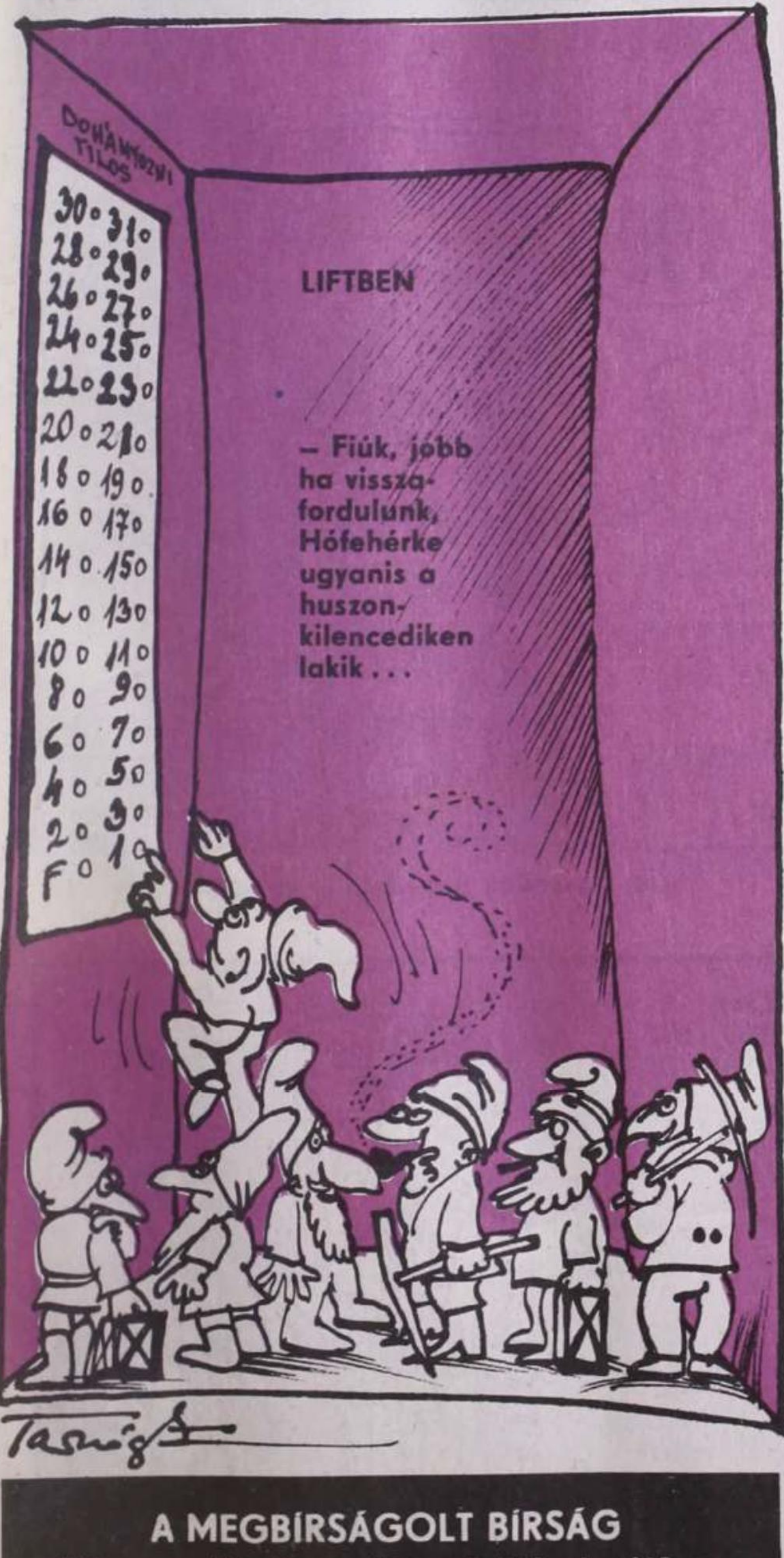

A MEGBÍRSÁGOLT BÍRSÁG

– Hát ezt a bírságot miért vetették rám ki?
– Na hallja! Akire már eddig is ennyi bírságot kellett kivetnünk . . !?

HURRÁ! NEM ÉN TETTEM!

Megnyugvással vettem tudomásul, hogy 1990. március 31-én nem követtem el királyi merényletet a kazánkirály ellen.

Félreértések elkerülése végett közlöm, hogy eddig is tudtam: a szóban forgó napon nem én támadtam meg Morvai Ferenc őfelségét, de sajnos ezt eddig nem tudtam bizonyítani. Még elfogadható alibivel sem rendelkeztem, fogalmam sincs arról, hogy március 31-én, a merénylet idején hol tartózkodtam, mit csináltam, és főleg nincs két tanúm, akik hitelt érdemlően igazolhatnák, hogy velük ultiztam, horgásztam, házibuliztam, és nem jártam a Kiskőrösre vezető 5305-ös számú úton. Ugyanis Morvai Ferenc képviselőjelöltet azon a napon — baleset színlelésével —, megállították, összeverték, majd megkötözték, árokba hajították, és autóját felgyújtották.

Most olvasom, hogy az egész egy nagy blöff volt. Önmerénylő volt a kazánkirály, az egészet ő találta ki, ő hajtotta végre, és ő verte saját magát. Biztos, hogy így volt, mert mint írják: jogerős a megállapítás.

Megjegyzem, nekem a kazánkirály már akkor gyanús volt, amikor régebben kinyomozta, hogy Petőfi Sándor egy nő volt... Pedig Morvai úr nem is irodalomtörténész, nem Petőfi-kutató, nem genetikus, csak egy egyszerű kétkezi kazánkirály, aki szabad idejében eltűnt költők után kutat valahol Szibériában. Ezért először arra gondoltam, hogy talán a Petőfi-kutatók verték meg őt, de ezt elvetettem, mert azok vézna szobatudósok. (Kivéve Fekete Sándort, de ő már régen nem verekszik országúton.)

Az is megfordult a fejemben, hogy egy szibériai hazafi támadta meg Morvai Ferencet. Erre utalt a kazánkirály zakójára tűzött, piros filctollal írt szöveg. Sajnos, ezt is el kellett vetnem, mert mint olvasom, a kézzel írott szöveg nagy valószínűséggel Morvai úrtól származik.

Hogy akkor miért csinálta ezt a kazánkirály? Most gyúlt világosság az agyamban: ez az önverés remek ingyenes reklám egy magánvállalkozónak. Az esetet minden lap megírta, erről beszélt a rádió, a televízió, az egész ország, és egy fillérbe sem került. Zseniális ötlet, ez csak egy kazánkirálynak juthatott az eszébe. Gratulálok!

Most veszem csak észre, hogy jelen elmefuttatásommal én is ingyenes reklámot csinálok Morvai úrnak. Ha ezzel nem ért egyet, kérem, hogy a hirdetési díj összegét utalja át szerkesztőségünk címére, hogy azt jótékony célra — a fiatal humoristák segélyezésére — fordíthassuk.

Miklósi Ottó

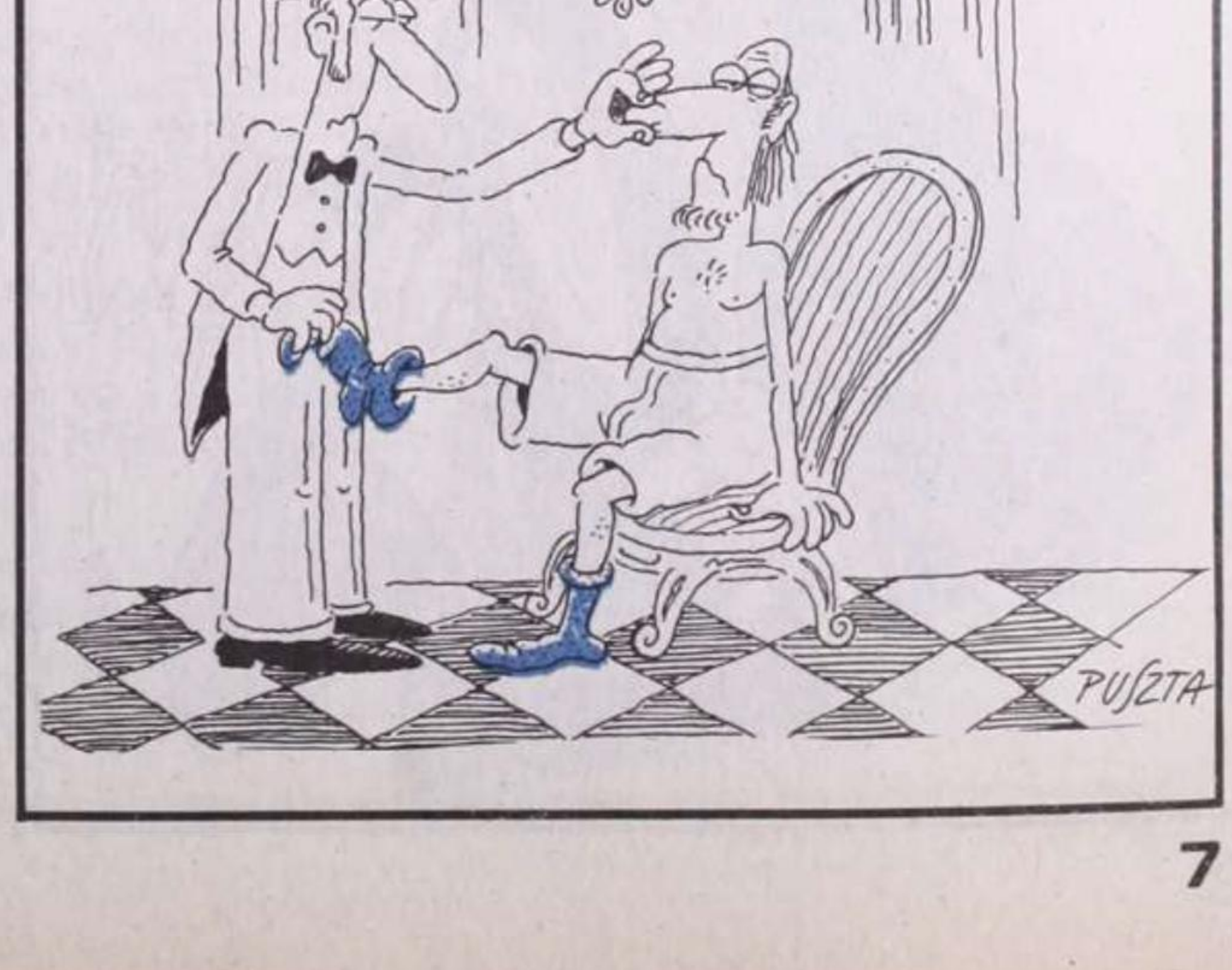

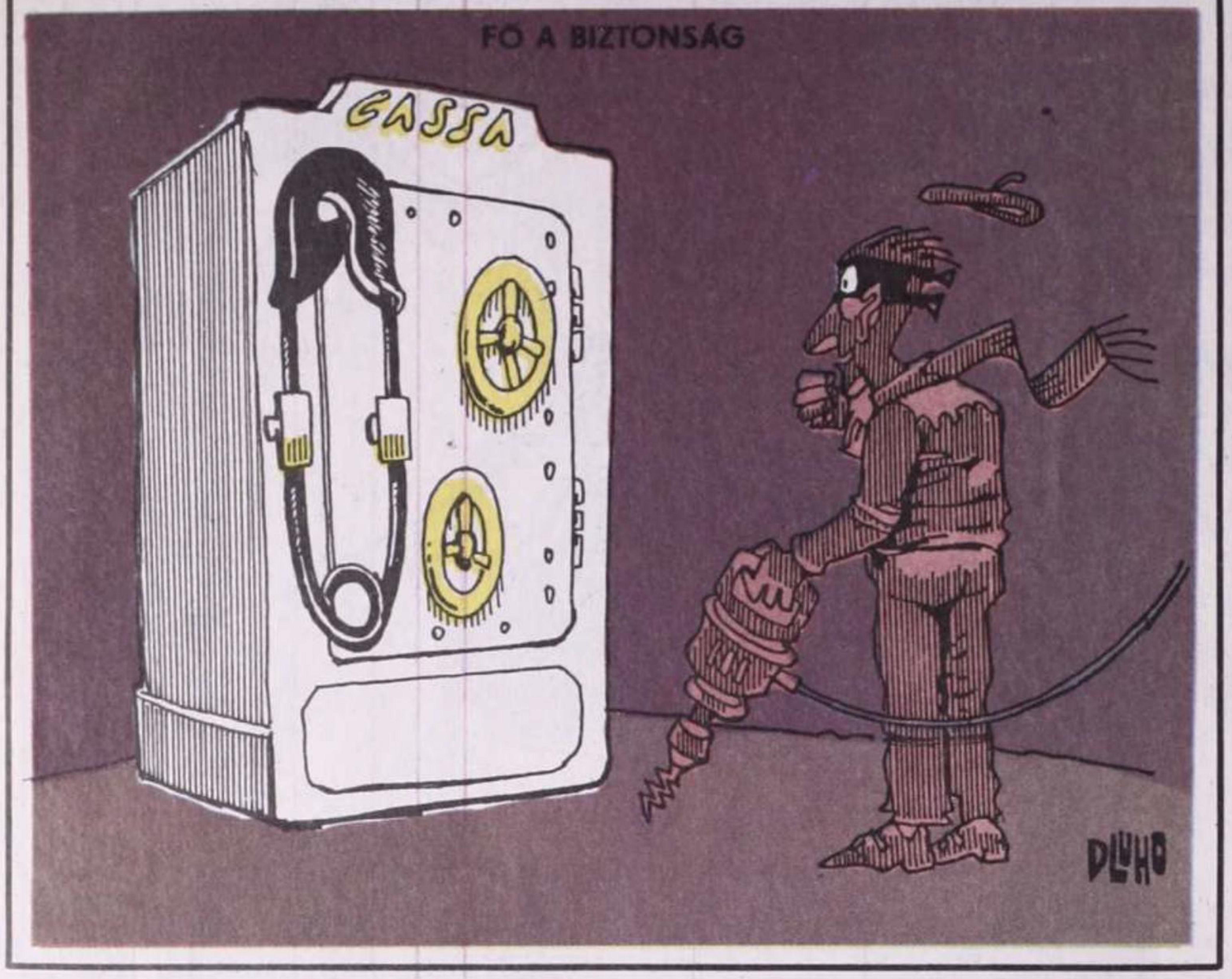

FŐ A BIZTONSÁG

AGYKERESŐ IRODA NYÍLIK

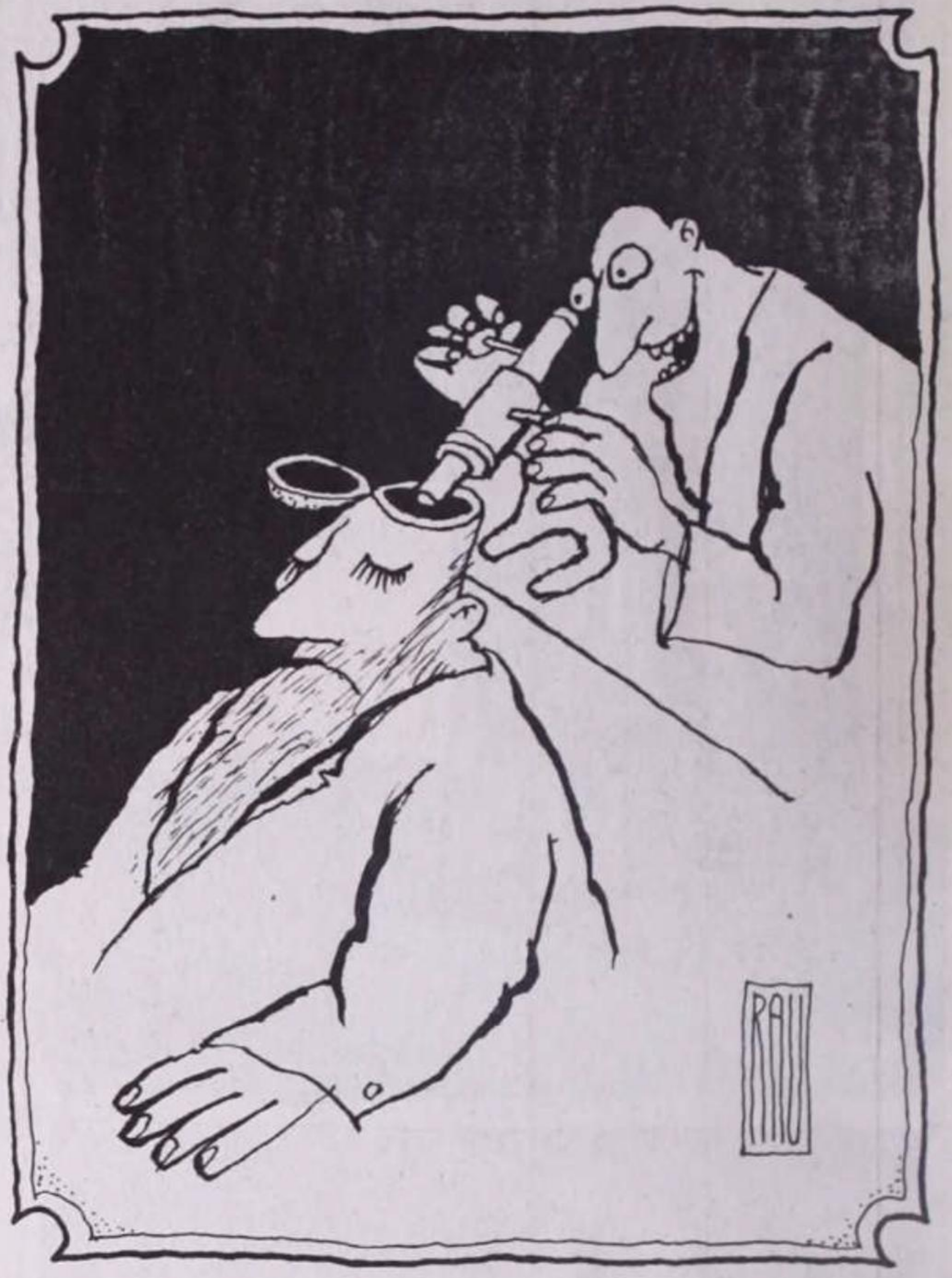

Indóházi történet

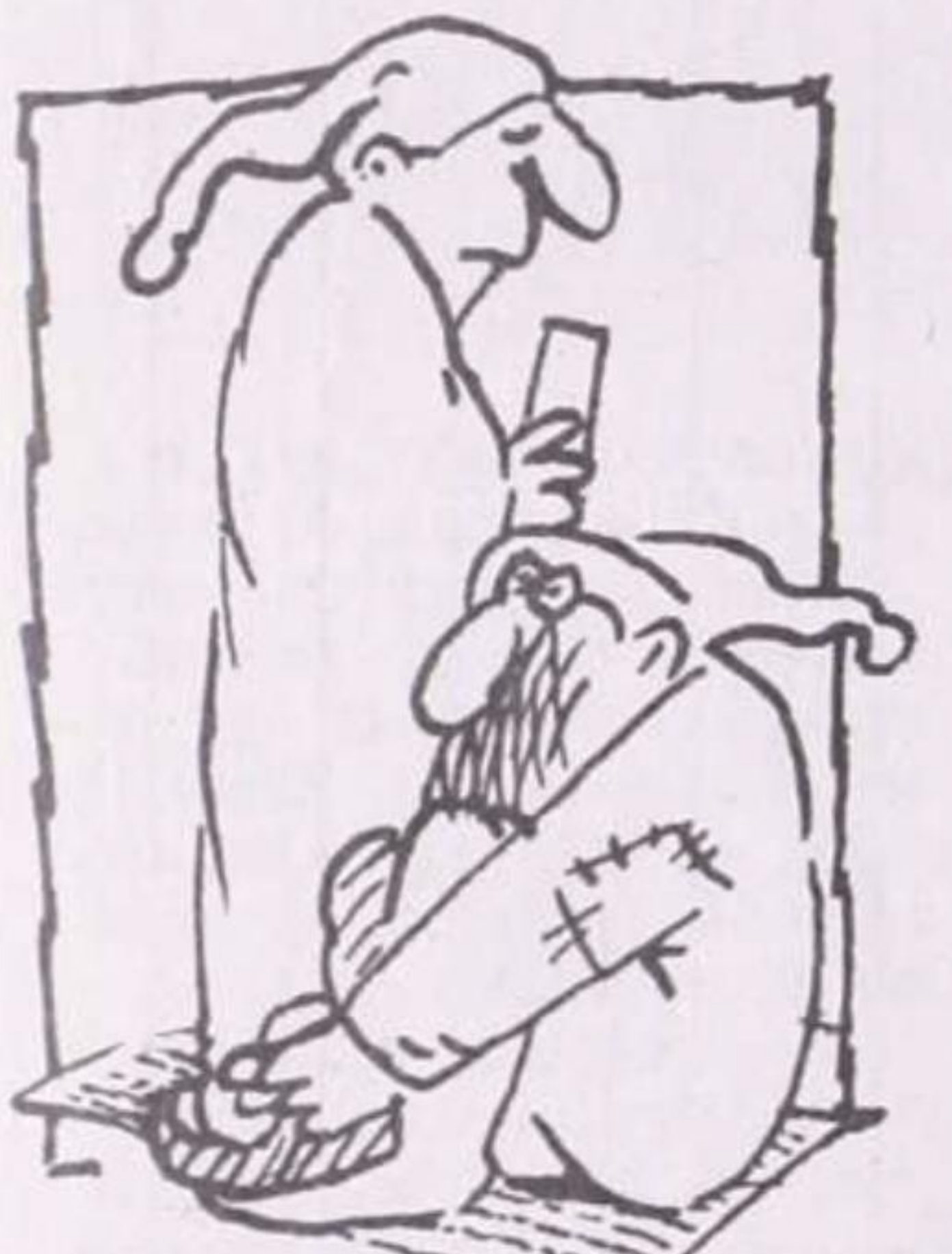

A hat kis hajléktalan – akikkel jósorsom az egyik hűvösre fordult alkonyon összehozott – szomorúan kuporgott a pályaudvar várótermében.

– Helló, törpikék! – próbáltam lezserre venni a szomorú tényeket. – Hogy, s mint?

Ha azt mondom, hogy rondán néztek rám, akkor még nem mondtam semmit. Egyenesen köphetnékük volt a szövegemtől!

– Viccelj, csak viccelj! Kíváncsiak lennénk, mit tennél, ha nem lenne lakásod?!

– De nektek van! Méghozzá „mesebeli"!

– Volt! Csakhogy a Hófehérke úgy belehízott, hogy még a csótányok is kinnrekedtek! A munkásszálló is megszűnt, ugyanis bezárták a bányát, mert a fejtés miatt kezdett elapadni az „élet vize".

– Fel a fejjel gyerekek! Kikerül még Hófehérke a házatokból! Tudtommal írva vagyon, hogy jön majd a gonosz mostoha és megmérgezi egy almával.

– Nem jön! Átírták! Biokertészkedésbe fogott az öreglány, és az MDF-piacra hordja az almát.

– Akkor várjátok meg a királyfit! Az majd elviszi Hófehérkét!

– Az sem jön! Tegnap hozta a hírt a „hármasmadár", hogy megkezdődött a királyság privatizálása. Nem érdekli azt most még az Attila koporsója sem! – No, de mennünk kell, zárják a várót.

– Várjatok csak! – villan agyamba a gyanú. – Ti nem heten lennétek?

– Dehogynem. Csakhogy az a féleszű Kuka nincs velünk. Itt marad és biztosan bujkál hajnalig. Ő tudja... Na, szia!

Hol lehet a hetedik?... Aha! Ott vigyorog egy oszlop mögött. Óvatosan közelítek. Lesz, ami lesz, én bizony kifaggatom!

– Szia, Kuki! Miért nem tartasz a többiekkel?

– Szerencséd, hogy nem a szemetesedény nevén szólítottál! Ha megígéred, hogy nem körmölöd világgá, elárulom neked az évszázad cselét. Mert a Kuka nem hülye, még ha a többi annak is tartja! Én nyugodtan alhatom a váróban, én egy hónapra kifizettem a „lakbért" a MÁV-nak!

Roppant ostoba képet vághattam, mert hozzám hajolt és a fülembe súgta:

– Ha van érvényes jegyed, akkor nem rakják ki a szűrödet. Nos, én Cegléden váltottam egy menettértit, személy 2. osztályra!

– No és? – értetlenkedtem. Mi ebben az évszázad csele?!

– Az, pajtikám, hogy a visszaútra szóló jegy egy hónapig érvényes!

B. GY.

MI EZ?

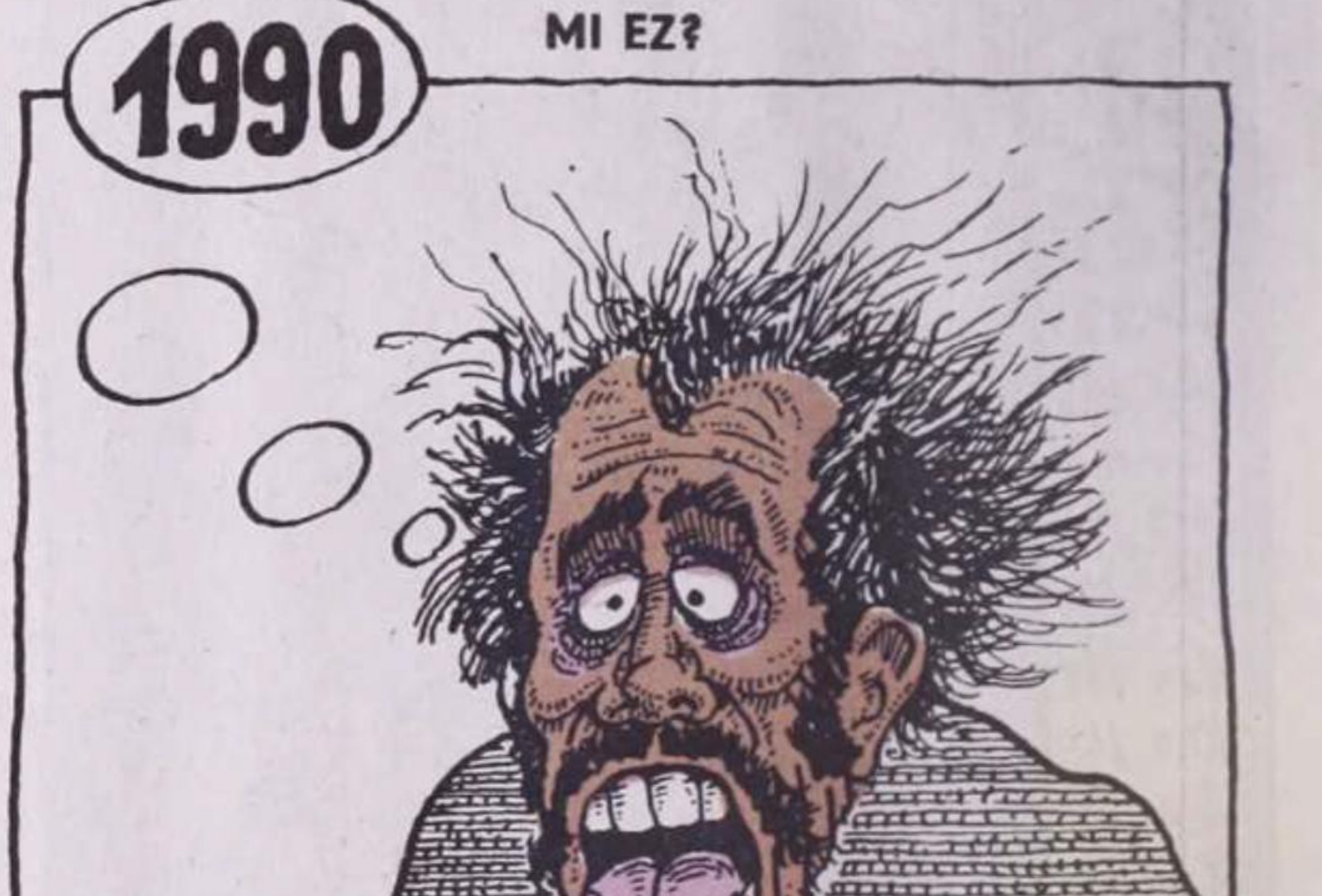

Arab számoktól megriadt kaposvári férfi...

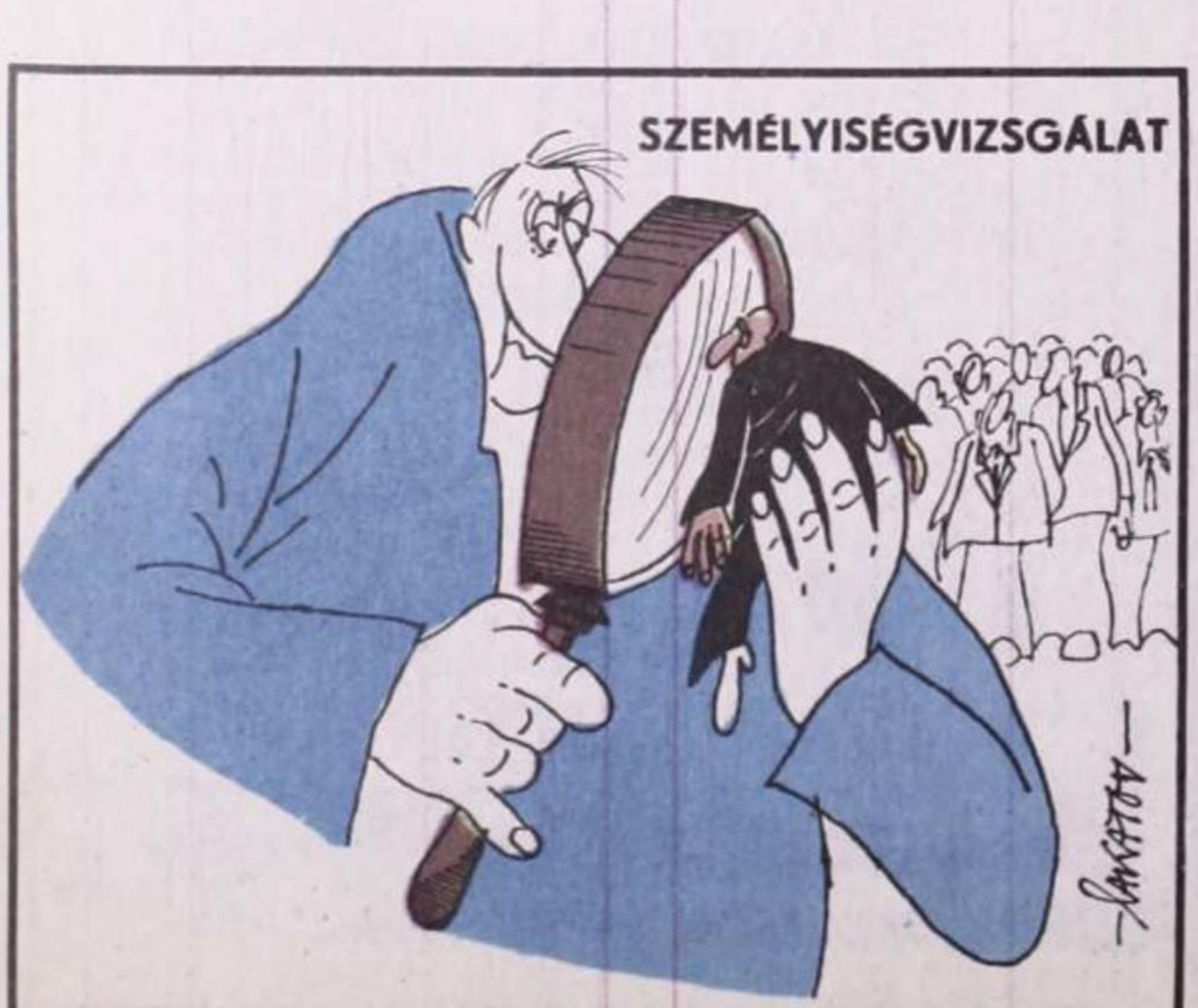

SZEMÉLYISÉGVIZSGÁLAT

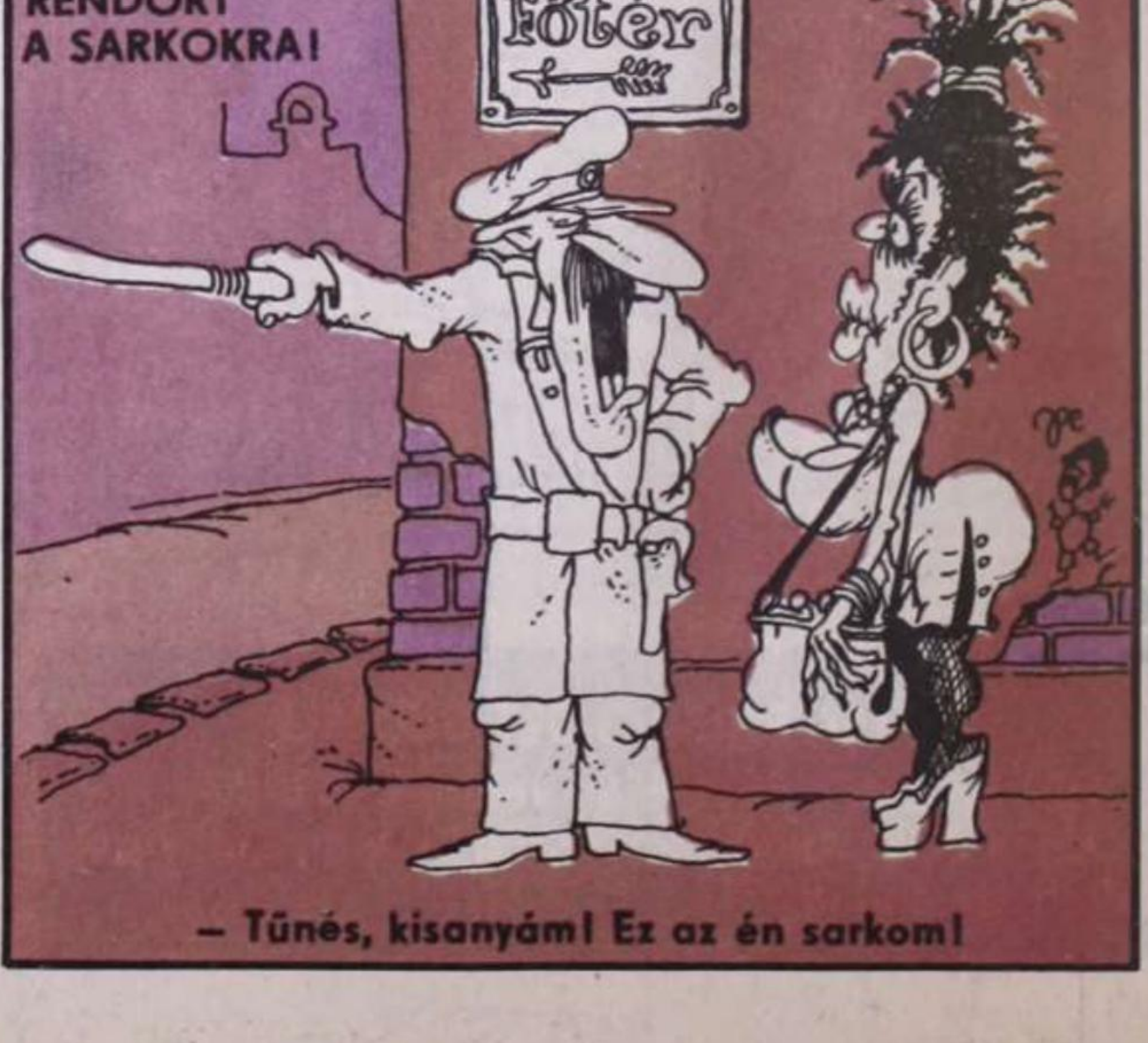

– Tűnés, kisanyám! Ez az én sarkom!

„FEKVŐ RENDŐR”

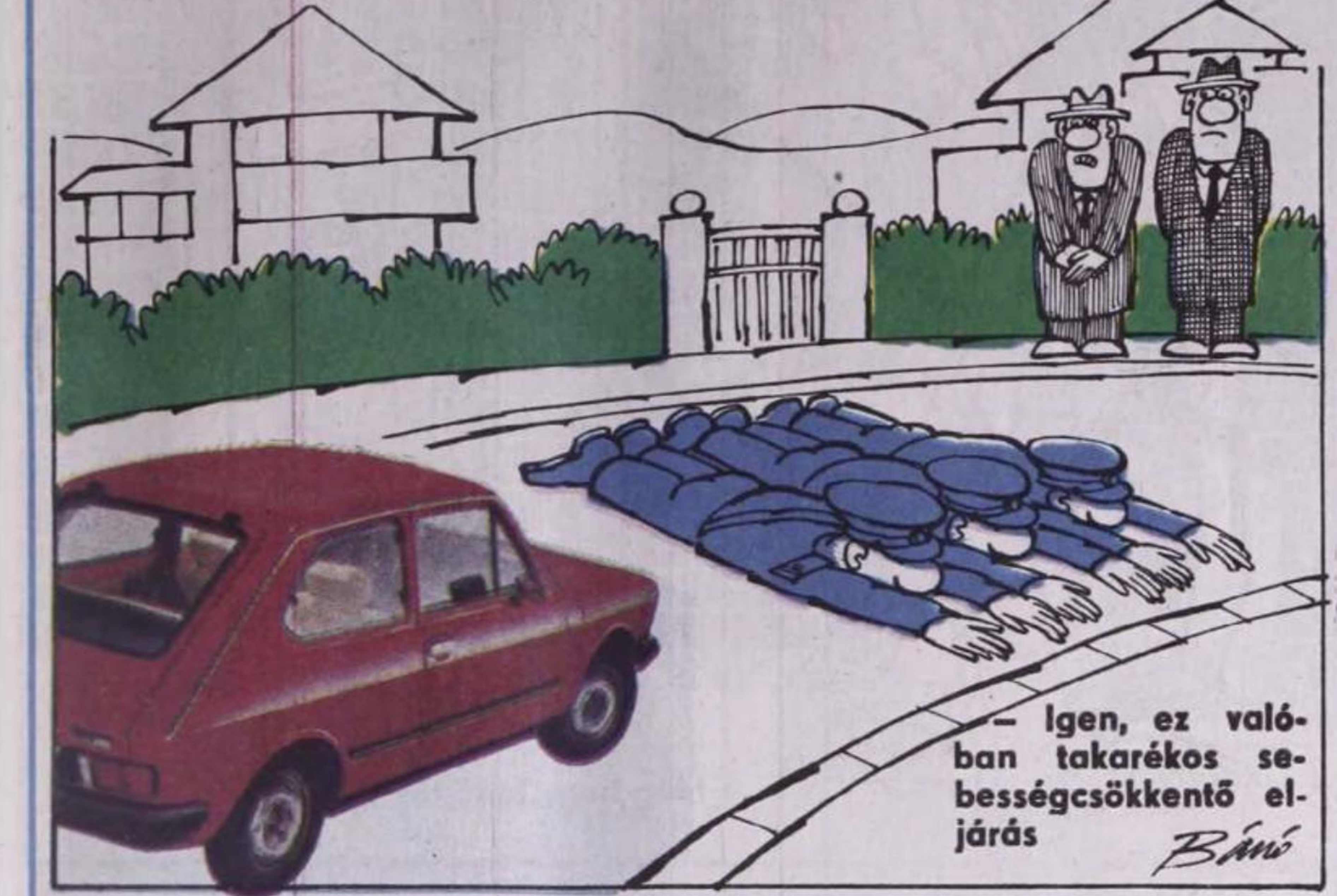

– Igen, ez valóban takarékos sebességcsökkentő eljárás

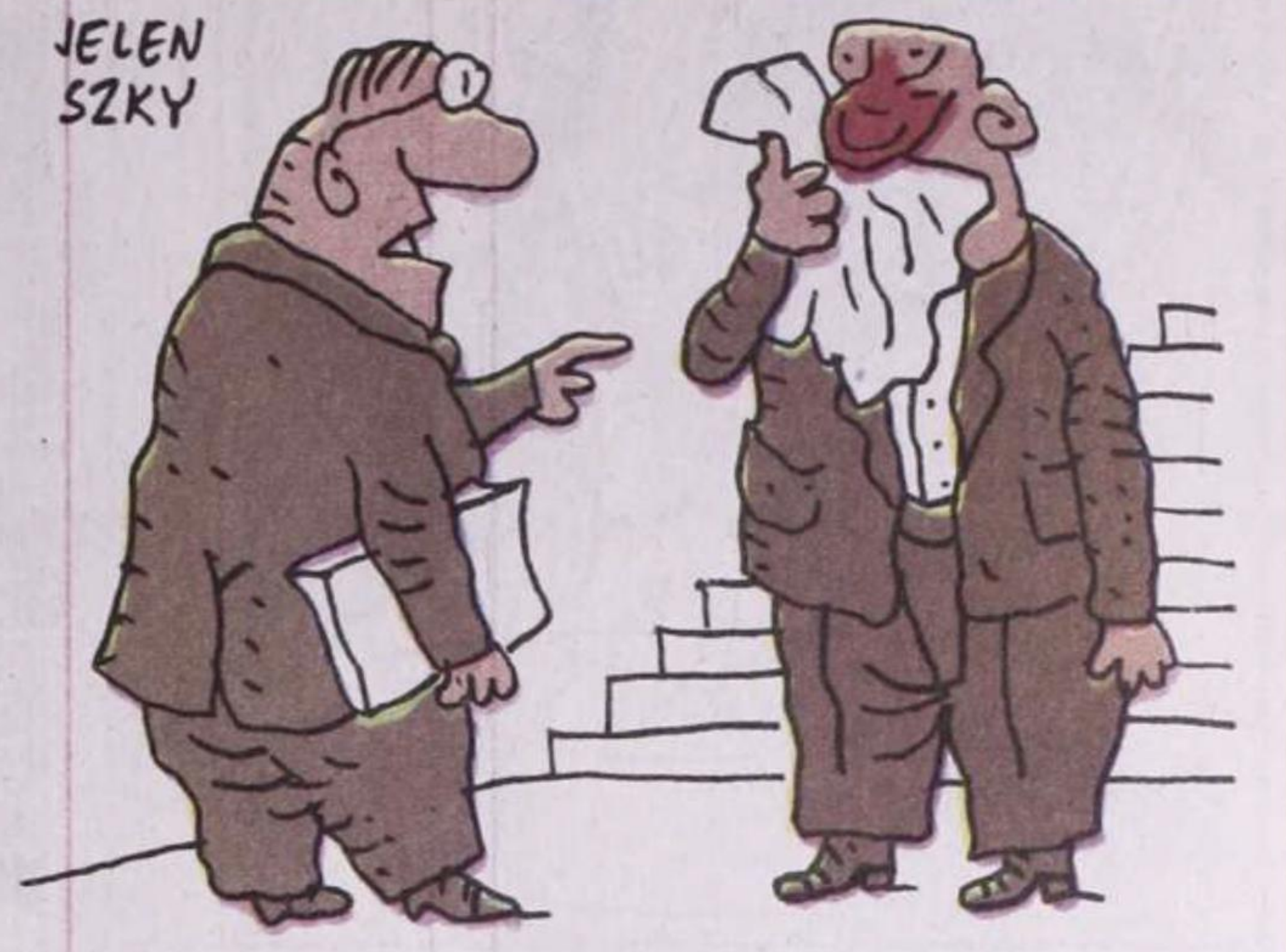

– Az első szabad, független náthád

VÁLLALATI GRAFOLÓGUS

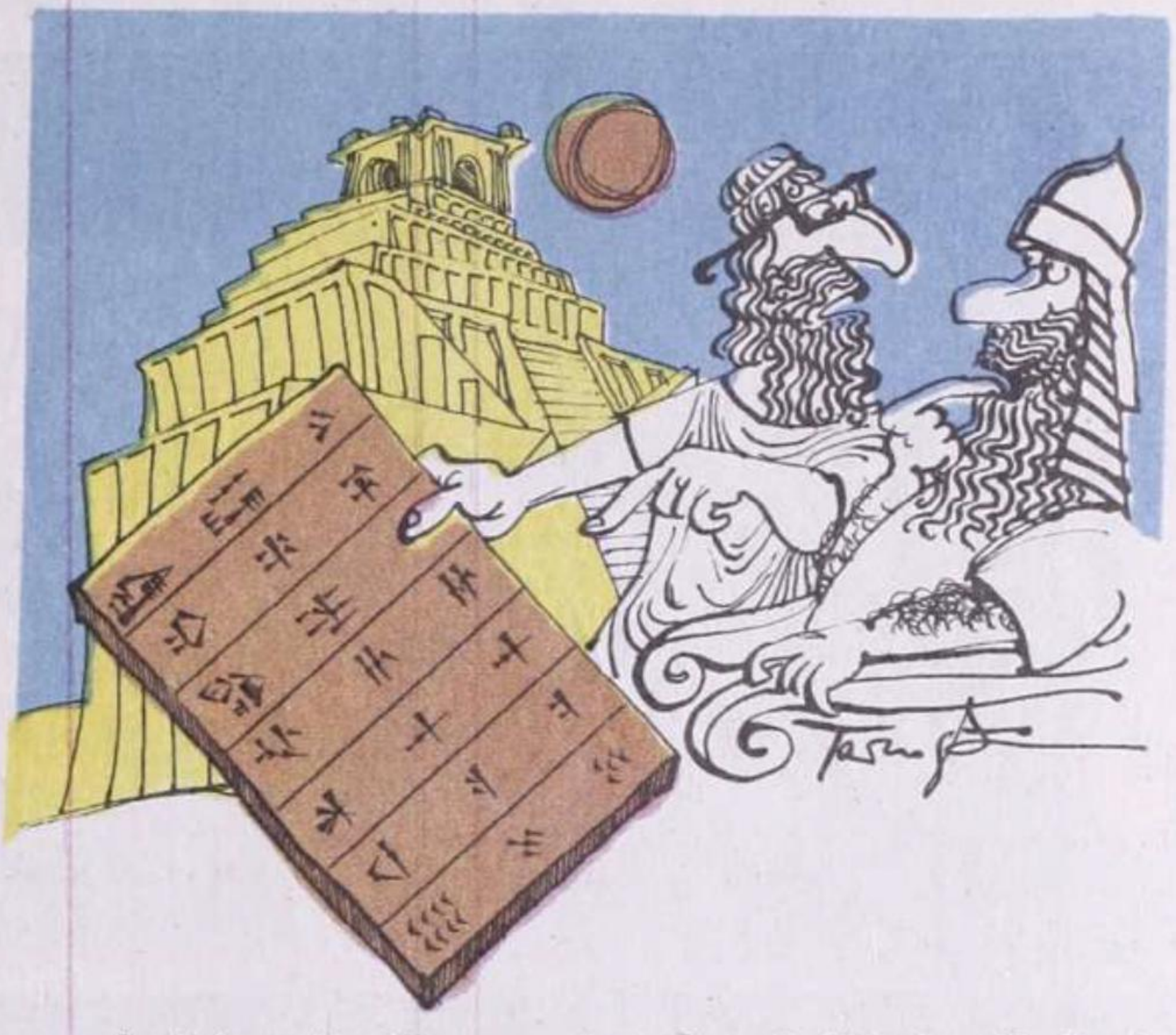

– Az írása alapján nem javaslom építésvezetőnek ...

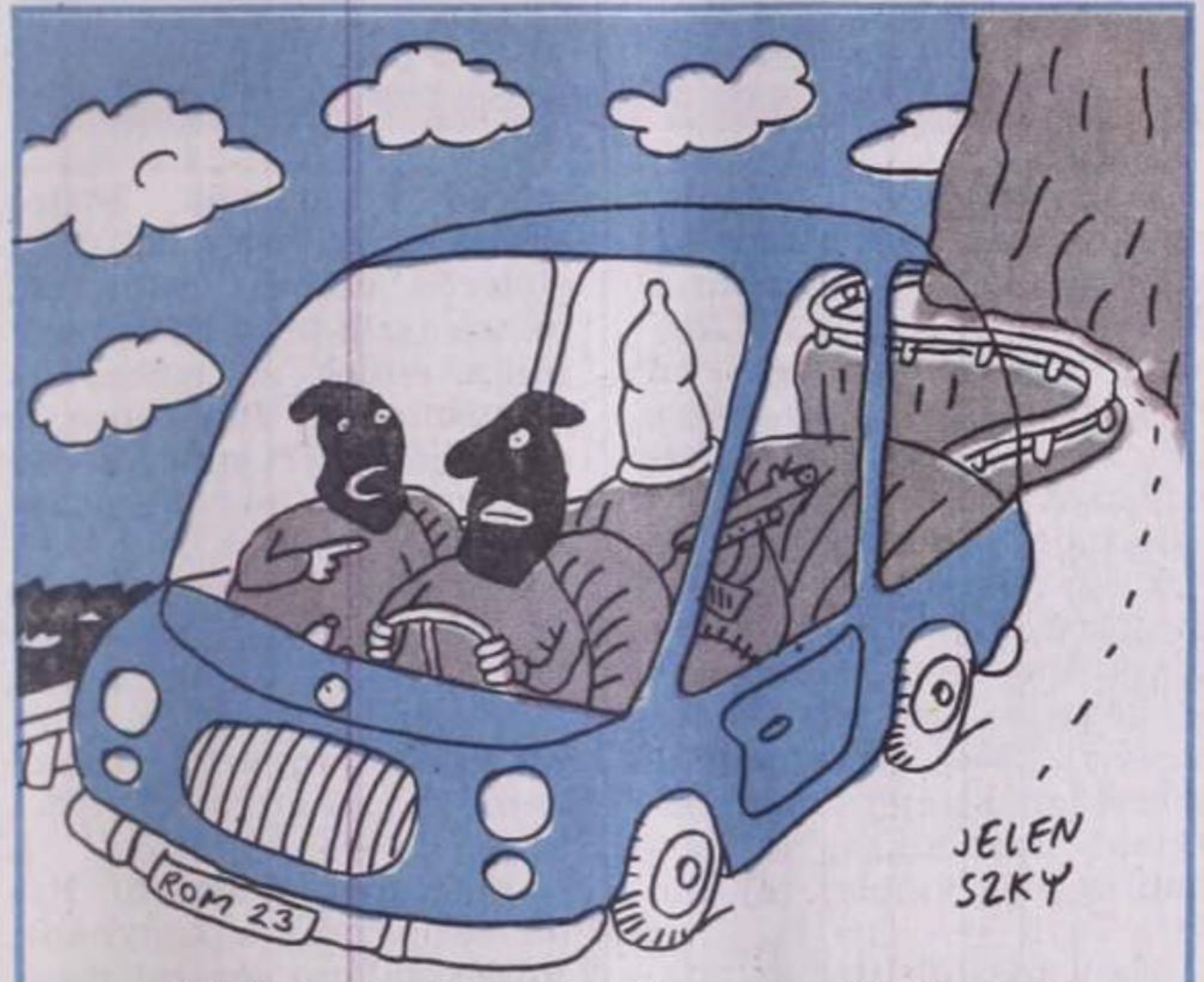

– Eddig minden akcióban rendkívül bátran viselkedett, de retteg az AIDS-től

MÉSZÖLY
KÁLMÁN
HARAGSZIK
KNÉZY JENŐRE

*

VITRAY:

CSAK ÜLÖK ÉS NEM ÉRTEM...

Két össze nem tartozó hír:

A PARLAMENT PONTOT TETT A HORDÓÜGY VÉGÉRE

*

HAZÁNKBAN SZIGORODNAK A VADGAZDÁLKODÁSI SZABÁLYOK

NAGY BANDÓ ANDRÁS:

ALBÉRLETI WEÖRS*

Van-e lakás kiadó?...
Télbe-nyárba mindig jó?...

Ágy alól, szék alól,
Albérletben nóta szól!...
Énekelünk izibe,
Mindenünk a bizibe!...
Éc-péc-kapuléc,
Csimpilimpi hová mész?...
Erre fizetsz, arra mész,
Csimpilimpi tönkremész!...

Te, meg én, meg Kati nénénk,

Letye-petye-lepetye,
Üldögélünk a sarokba,
Pénzt nyomkodunk balra-jobbra!.
Letye-petye-lepetye! — ...
Csúszópénzért van már kégli,
Ez érdekel — nem az ár!...

Kenőpénzre, csúszópénzre
Odafigyel a madár!...
Kutyatár, kutyatár,
Ki nem fizet, tovább vár!...

Fut a szekér — nagy a kutya!... Vele fut a retyerutya,
din don diridongó!...
Egyet vakkant ez a kutya — lakást kap a retyerutya,
din don diridongó!...

Télen-nyáron fuvaroz a Márton,
erdőn-völgyön vonatoz a Pál.
Jankó buzgón szögecsel a gyárban,
közben Péter beköltözik már!!!...

Több gyereket jókedvemből édes rózsám gyártok,
Hogyha nem jön össze néhány, csak magamnak ártok!...
Így vedd rá, úgy vedd rá, Rozika, Terike, Marcsa,
Kinek nincsen öt gyereke, az a száját tartsa!...

Sehallselát Dömötör,
buta volt, mint hat ökör!...
Mert ez a Sehallselát,
nem csinált sok kisbabát!...

Egyszer volt egy nagy csoda,
neve: birkaiskola!!!...
Ki nem szólt, csak bégetett...
Az kapott főbérletet!!!...

---

*Részlet Nagy Bandó András „Bevezetés" című könyvéből.

GAZDASÁG... GAZDASÁG... DASÁG... GAZDASÁG...

A PIACKUTATÓ

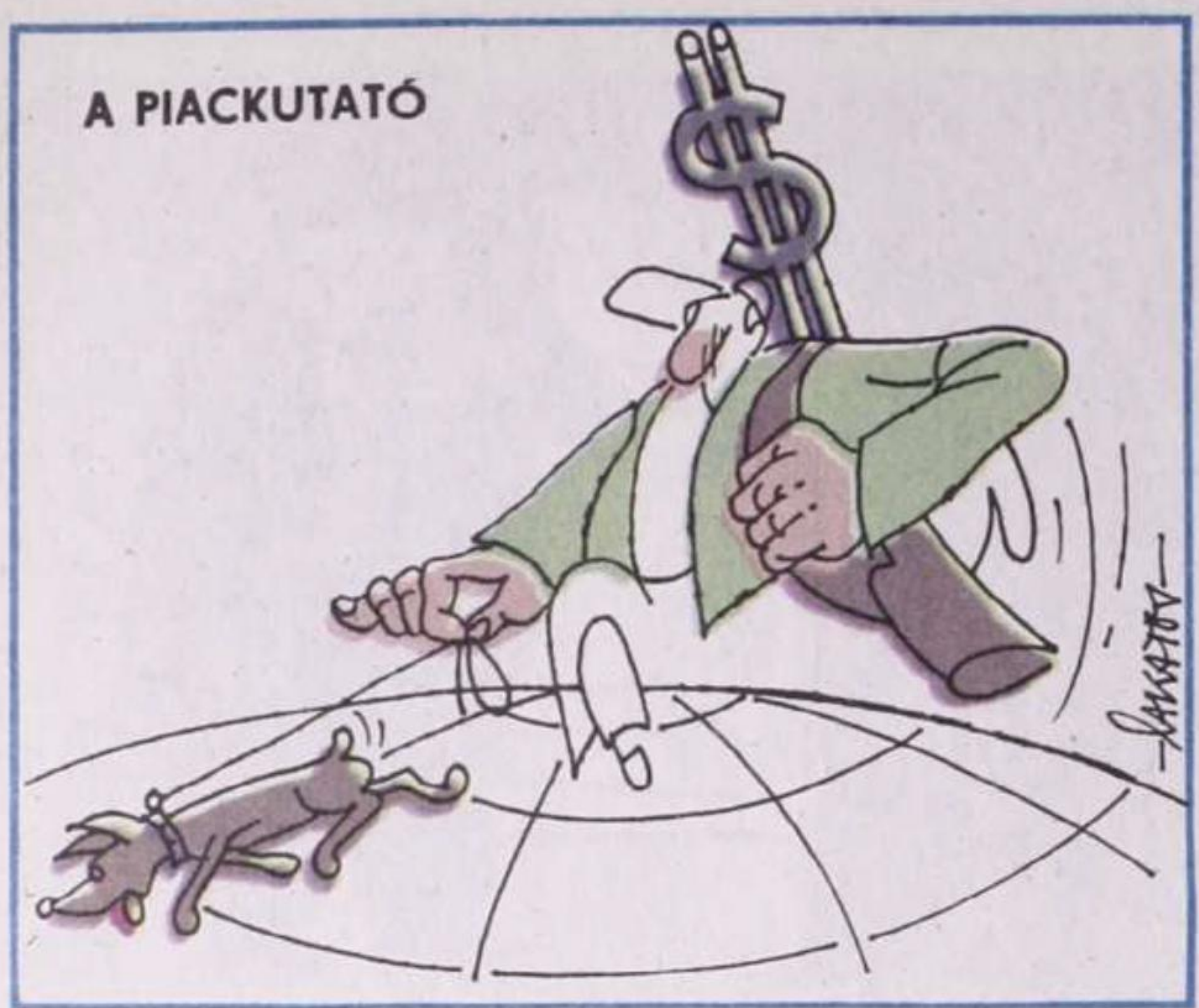

VÁGÓHÍDI AKCIÓ
„VÁGD MAGAD!"

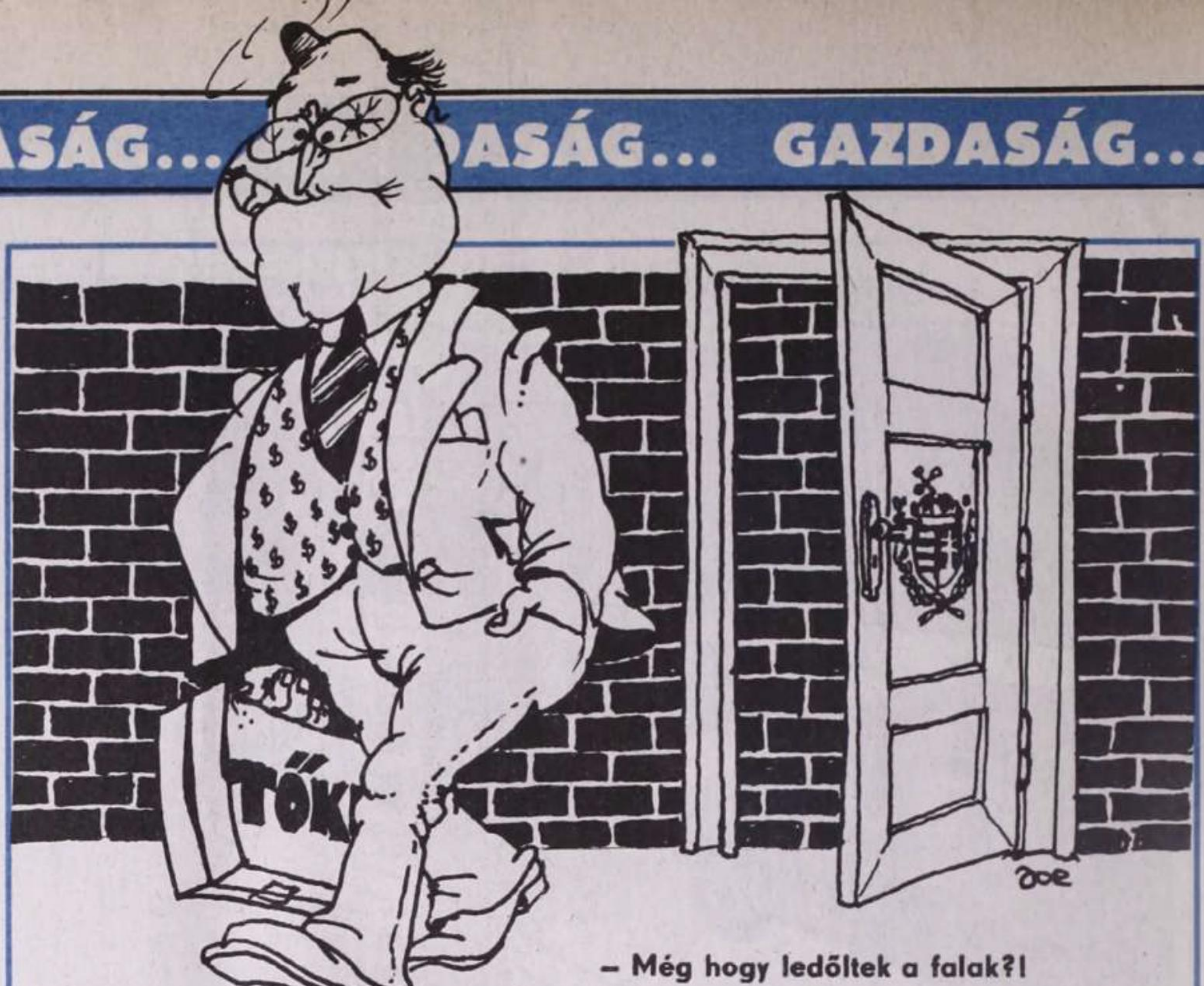

– Még hogy ledőltek a falak?!

Hajléktalanok, lakástulajdonosok

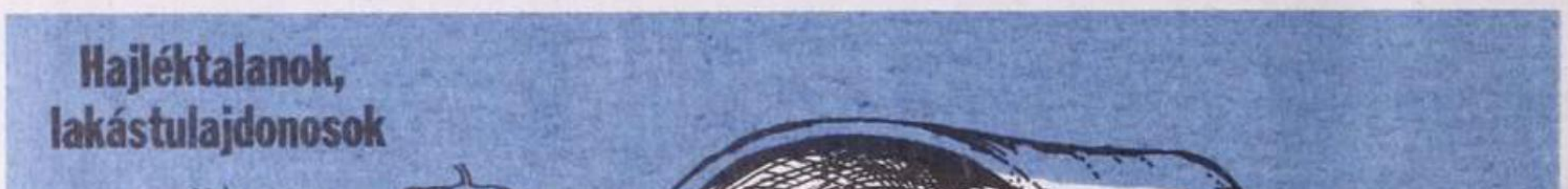

– Amióta lakástulajdonos lett, nem áll szóba velünk...

HÁROMÉVES PROGRAM

AZ ELSŐBEN FELKÉSZÜLHETÜNK A MÁSODIKRA,
A MÁSODIKBAN FELKÉSZÜLHETÜNK A HARMADIKRA,
A HARMADIKBAN FELKÉSZÜLHETÜNK A LEGROSSZABBRA

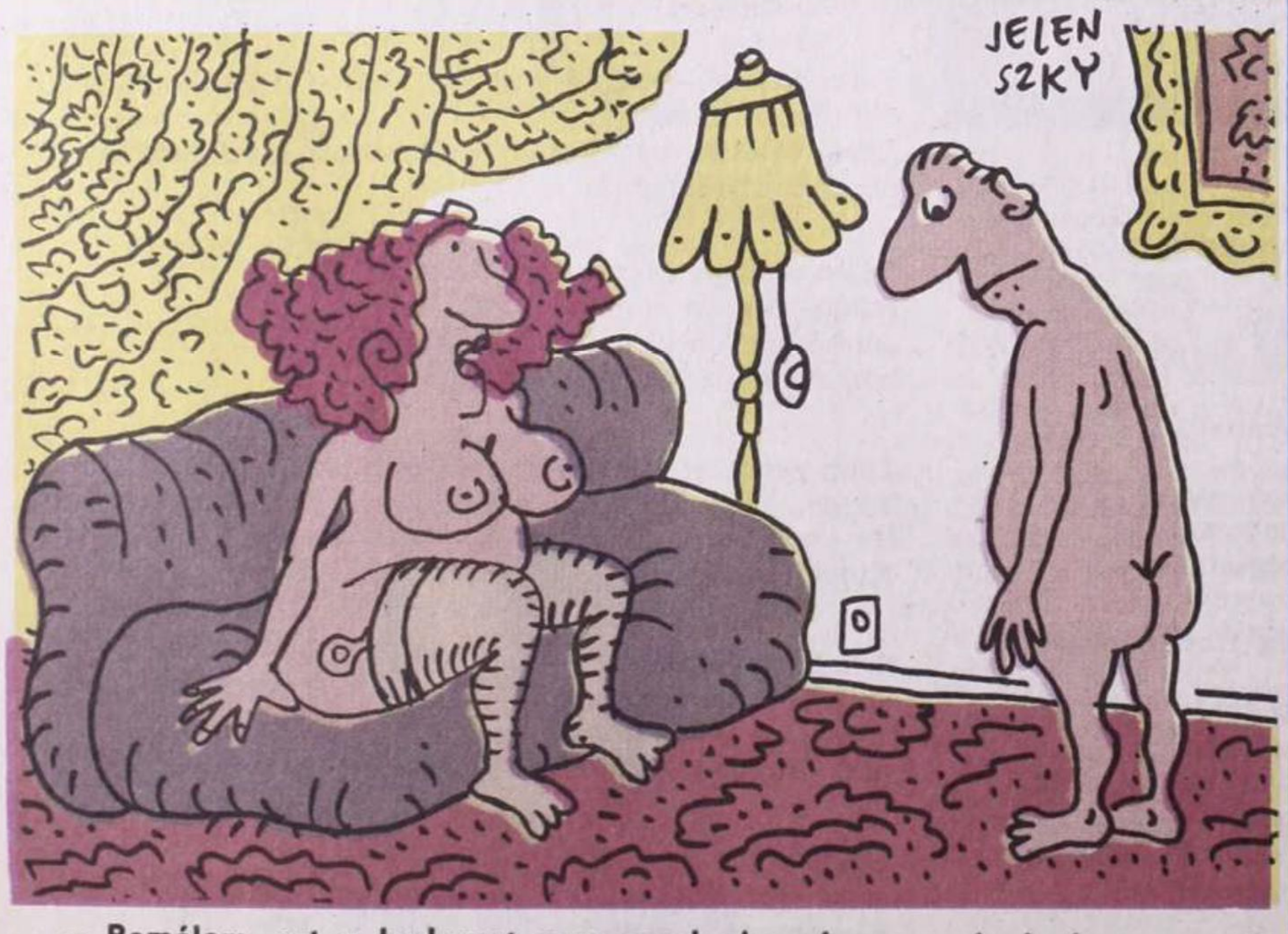

– Remélem, ezt a kudarcot nem azzal akarod magyarázni, hogy az ott még a régi pártállam maradványa.

A SZENVEDÉLY

Elérkezett a pillanat, amikor már nem bírom tovább, el kell mondanom a legféltettebb titkomat. Tejista vagyok. Igen, igen, én most bevallom, és végre bátran nézhetek az emberek szemébe.

Sajnos, megszületésem óta így van ez, különféle begyűrűzések, meg támogatáscsökkentések sem tudták kiégetni belőlem ezt a szenvedélyt. Sőt, egyre jobban szeretem a tejet, mit szeretem, imádom, egyre jobban és még jobban, tej, óh, tej! Tej!

Napi másfél liter az adagom. Már kora reggel, mielőtt kinyitna a Közért, ott settenkedek, és izgatottan várom a pillanatot, hogy a dagi Évike kitárja az ajtót, és beléphessek a szentélybe. Nem érdekel akkor engem senki és semmi, átverekszem magam az embereken, homlokomon felfűtött indulót ver az ütőér, és egy szó, egyetlen szó lüktet agyamban, a tej. A tej. Remegő kézzel válogatok az iszamós zacskók között, a vágytól el-elhomályosuló szemmel betűzgetem a dátumot, hogy meddig jó. Úgy megyek a pénztárhoz, úgy viszem kosaram, mintha kisdedet hordoznék. Mikor sorban állok a között a rengeteg, magát normálisnak tartó ember között, kik hajnalban holmi sörért meg cserkóért jönnek ide, iszonyatosan rosszul érzem magam. Mit keresek én ezek között? Vagy inkább: hogy mernek idejönni ezek? Látom rajtuk, hogy tudnak szenvedélyemről, és titkos, de észrevehető mozdulatokkal jelzik egymásnak: apám, vigyázzál, ne menj a közelébe, ez egy tejista, ez egy tejfüggő, egy óvatlan mozdulatra őrjöngeni kezd.

A pénztárosnő már jól ismer, kerülöm a tekintetét, de tudom, hogy lenézően mered kosaramba. Biztos azt gondolja, hogy egy ilyen életerős ember, mint én, minek iszik tejet. Meg hogy nincs ennek az embernek lelkiismerete. Tönkreteszi a családját. Mért nincs annyi akaratereje, hogy egyszer azt mondja: elég.

Óh, nem ért engem senki, de senki! A feleségem vádlón szokott rám nézni, és megkérdezi, hol a pénz. Én meg sunyítok. Hiszen nem mondhatom el neki, hogy tejre költöttem! A fiam, ő megért engem. Néha kilopózunk a konyhába, mikor valami sorozat megy a tévében, és az én drága, kicsi, négyéves fiam velem tejezik. Ő is tudja már, hogy mi ez a szenvedély! Hogy mi ez a szenvedély, mely által teljes értékű ember lehetek.

Hiszen én el sem tudom képzelni, hogy soha többé ne vegyem a kezembe a tejeszacskót, hogy soha ne érezzem azt a hajnali áramütésszerű boldogságot, ami a zacskó csücskének lenyisszantásakor viharzik végig bensőmön, hogy ne halljam azt a hangot, a pohárba csurgó tej zenéjét, a tej szimfóniáját! Óh, az első korty, ami után megszűnik a remegés, ami után úgy érzem, újra én vagyok én, és én már mindenkit szeretek és elviselek! Óh, sors, miért mérted rám ezt?! Talán a génekben van meghatározva, hogy az ember tejista legyen?

Csak azt tudom, óh, én nagyon is jól tudom, hogy a tejáremelésért ki fogom kaparni valakinek a szemét, sőt, széttépem, széttaposom, széttrancsírozom. Mindegy. Emelkedjen bár a tej ára a csillagos égig, sőt, a tejútig, engem semmi és senki nem tántoríthat el tőle. Ezentúl el fogom lopni a közért elől.

Murányi Marcell

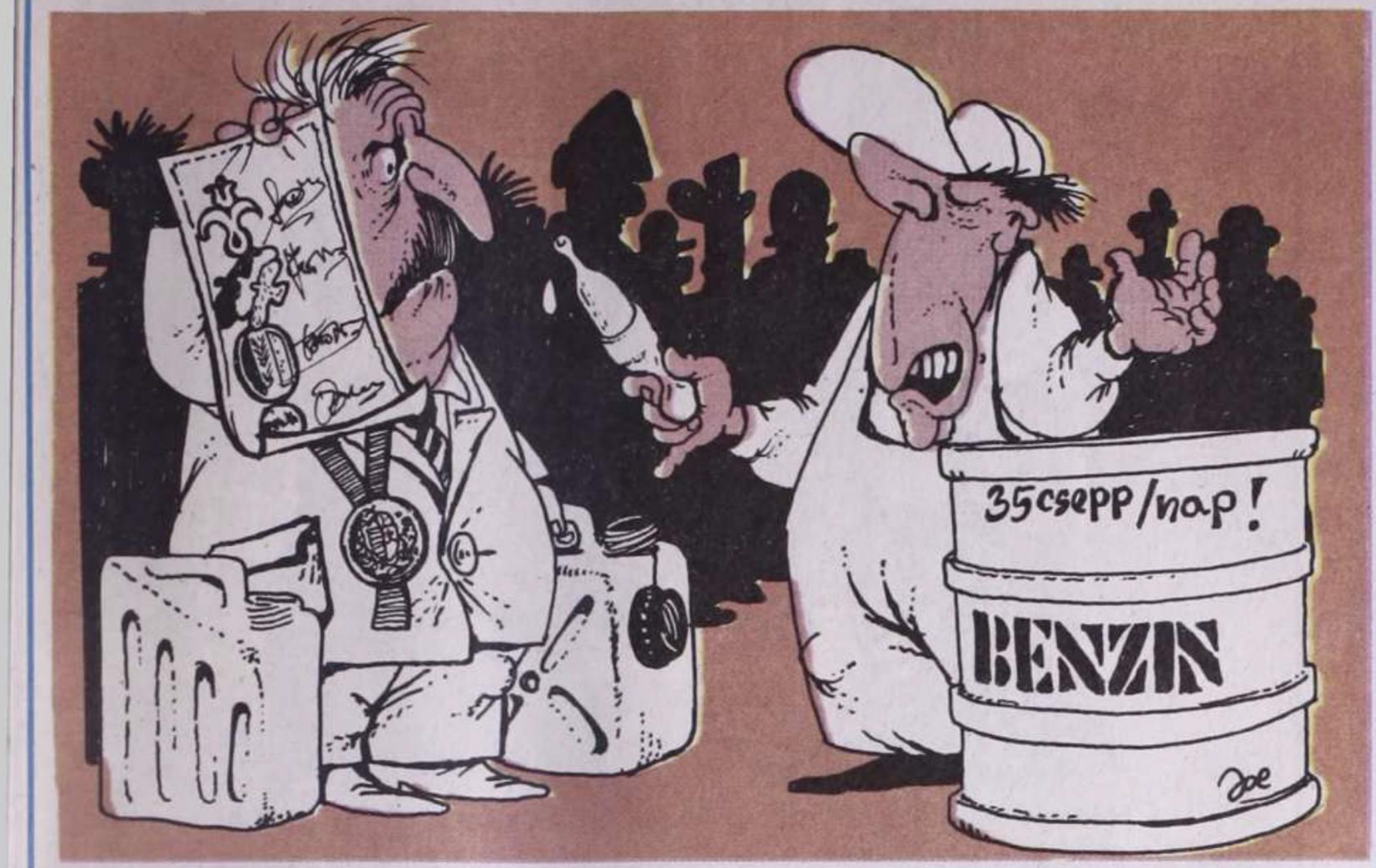

– Nagyon sajnálom uram, de önnel sem tehetek kivételt. A fejadagok mindenkire egyaránt vonatkoznak.

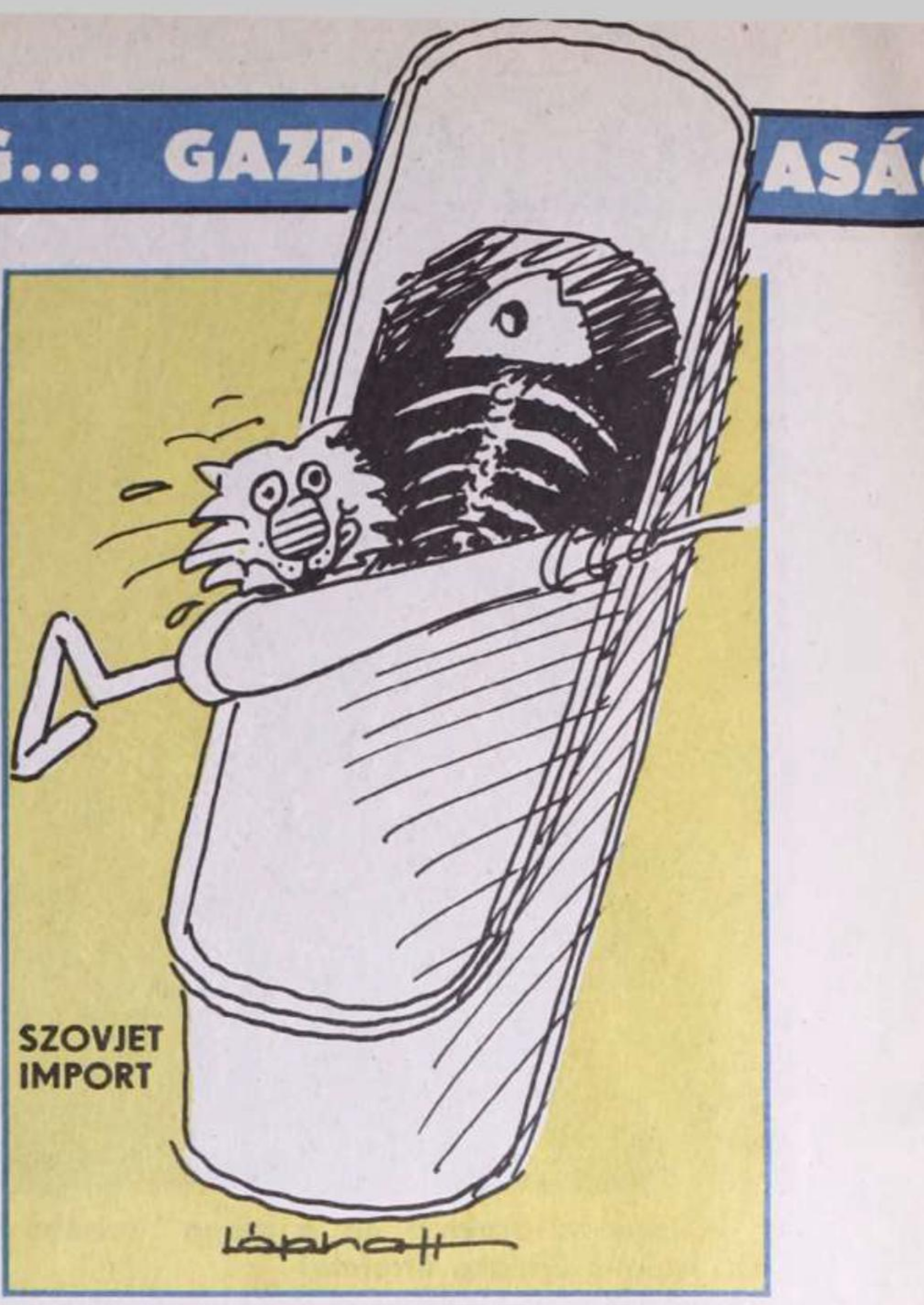

NYUGDÍJCSÖKKENTÉS UTÁN

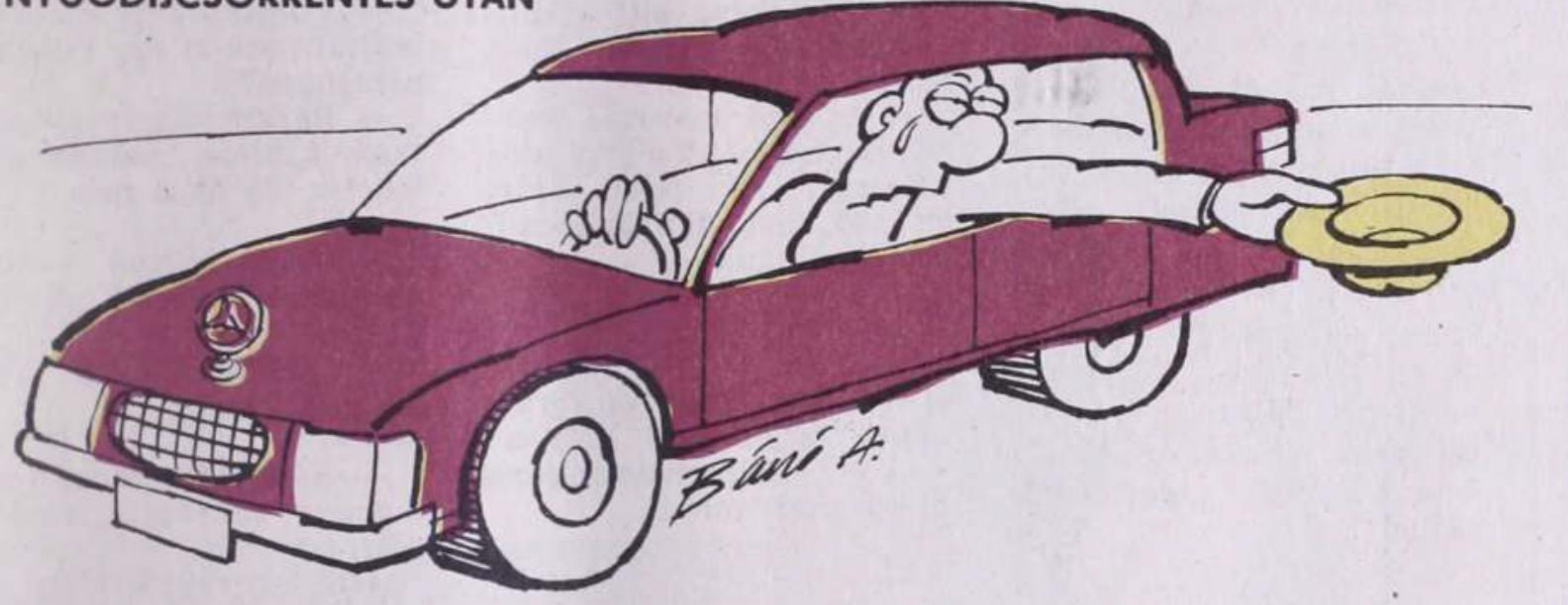

ÁRAMSZUNET

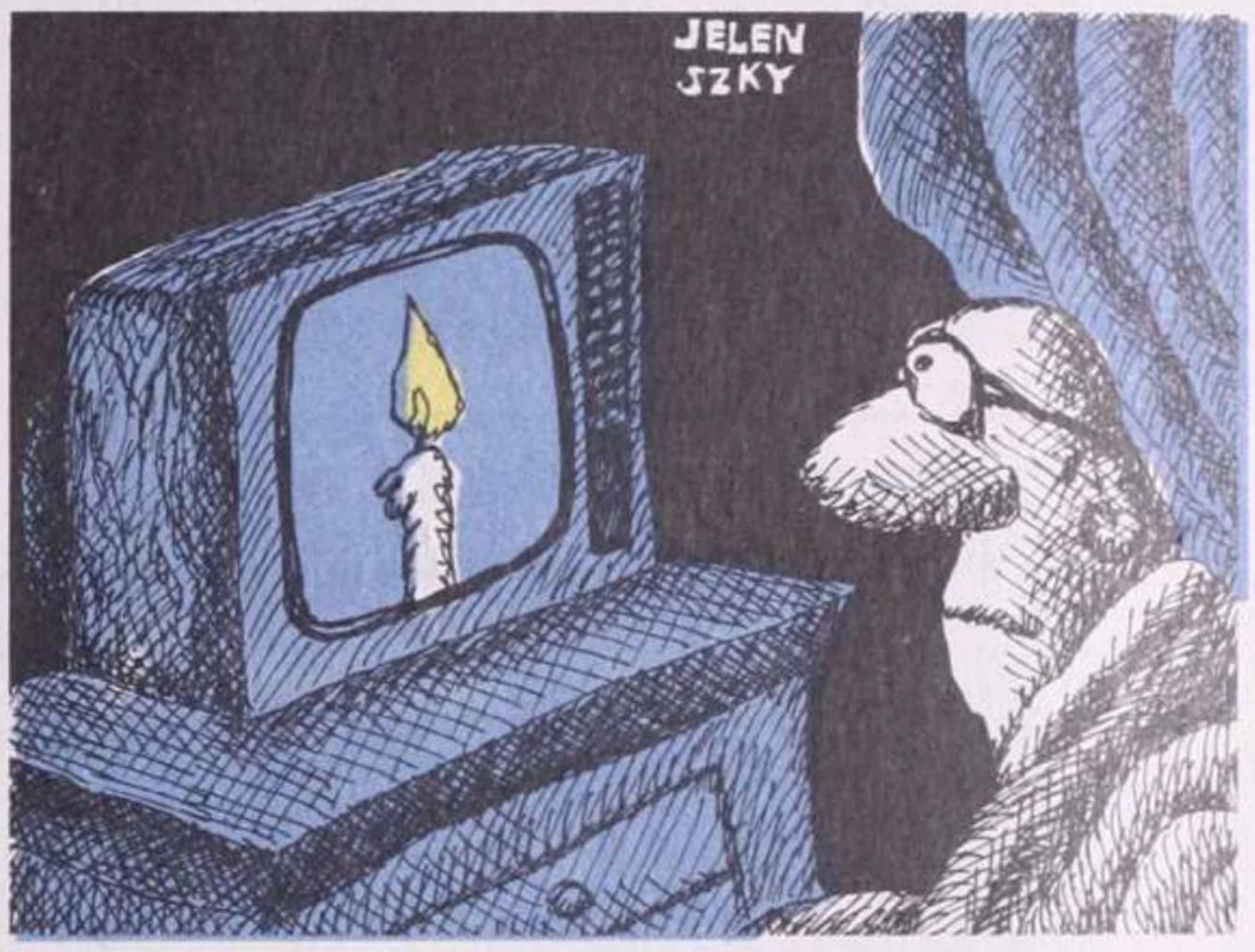

SZAKMAI TITOK
– Hogyan kutatják a közvéleményt?
– Úgy, hogy a magánvéleményeket a végén összesitik . . .

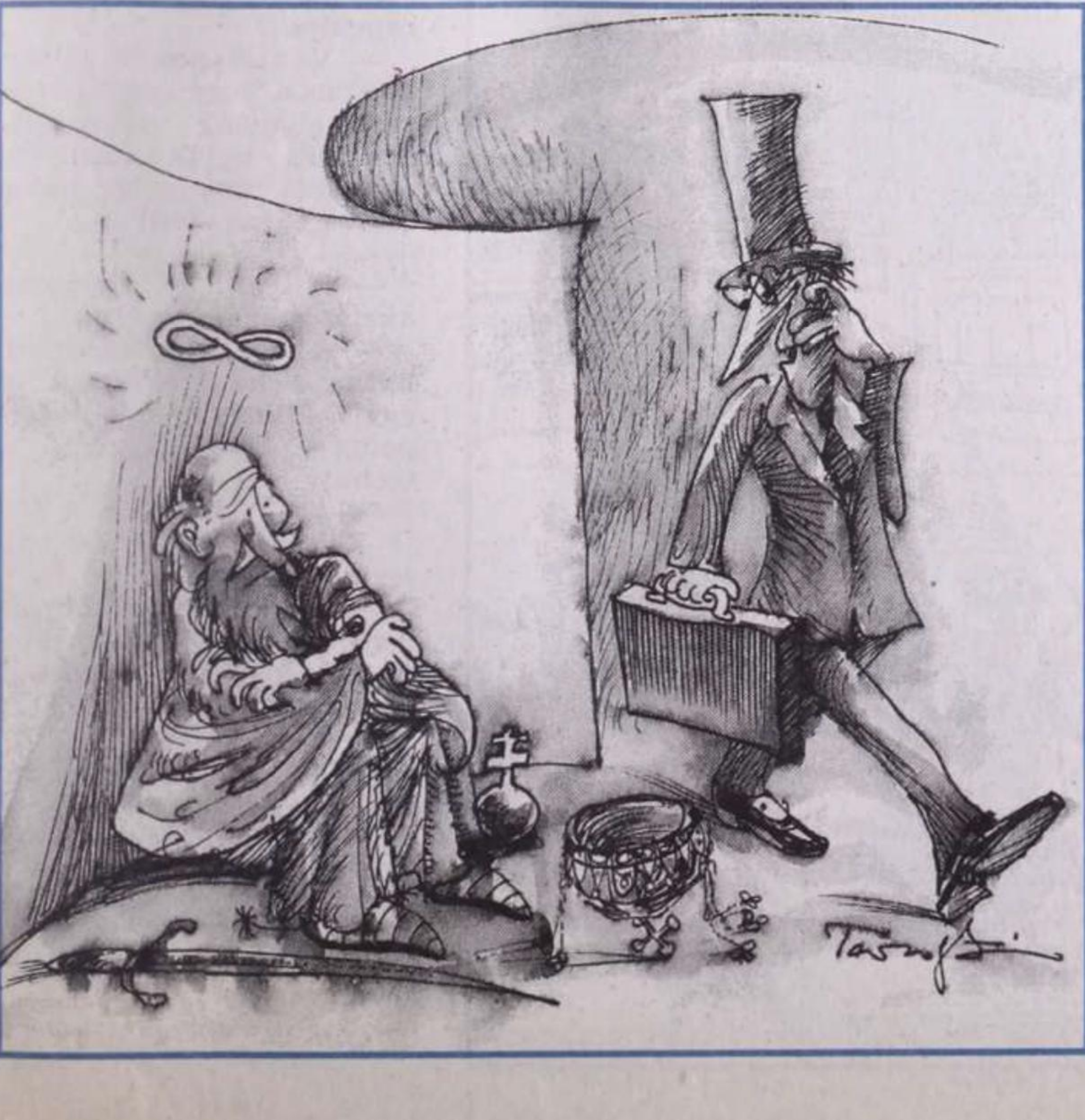

AZ ORRUNK MÉG A RÉGI!

Barátom mondja:

— Negyven éve esküdtünk Évivel. Az a régi kislány! Ma is látom fekete fürtjeit, huncut barna szemét, remek formáját... Nem is csoda, hogy véletlenül eltévedt a mancsom... Abban a pillanatban két osztályon felüli pofont kaptam a ma szokásos csoportszex helyett.

— Kicsattansz az egészségtől! — röhögött rajtam a műhely.

Néhány hónap múlva megindultan vigyorogtak az esküvőnkön. Nem jöttek könnyű idők... De az első házassági évfordulóra mégis vettem ajándékot. Kölnit, olcsót, megtetszett a hullámosra öntött üvege, meg benne a zöld folyadék, akár a Balaton.

— Chipre — betűzgettük, nem tudván, hogyan kell kiejteni.

Nekem az a könnyű illat mindig a nejemet jelenti!

Huszadik évfordulónkon nézem a választékot, vásároltam egy nagy üveg francia kölnit. Ne somolyogj, a nejem kapta! Nincsenek külön útjaim, én nem jöttem rá, hogy a feleségem elmaradt a fejlődésben, én nem fiatalabb nő mellett próbálom behúzni a pocakomat, meg a lelkiismeretemet.

Most mentem nyugdíjba, jobban ráérek. — Kifogyott a kölnim! — szólt az egyik nap. — Menj be a városba, és vegyél!

Megtaláltam a bolt polcán az ezüstcímkés kis üveget. Az asszony arcán felfénylett a régi mosoly.

— Ez a hagymavágás — mondta bosszúsan. — Könnyesre csípi a szememet... — És megölelt. — Tetőtől talpig a régi maradtál!

Legutóbb azon kaptam, hogy szakácskönyvet olvas. — Mennyi étel, amit sose kóstoltunk! — álmélkodott. — Eleinte csak olcsót főzhettem, később, ami gyorsan készül, most megint spórolni kell...

Megyek haza tegnap, kipirultan áll elém. Szokásom szerint átöleltem, nagyot szippantottam az illatából.

— Ne is szólj semmit! — kiáltottam felboldogan. — Fánkot sütöttél! Baracklekvárral, tetején vaníliás cukorral, foszlósat...

Az asszony bólintott. — Tudod, ha nem is tetőtől talpig... de hiába, az orrod még a régi.

G. Szabó Judit

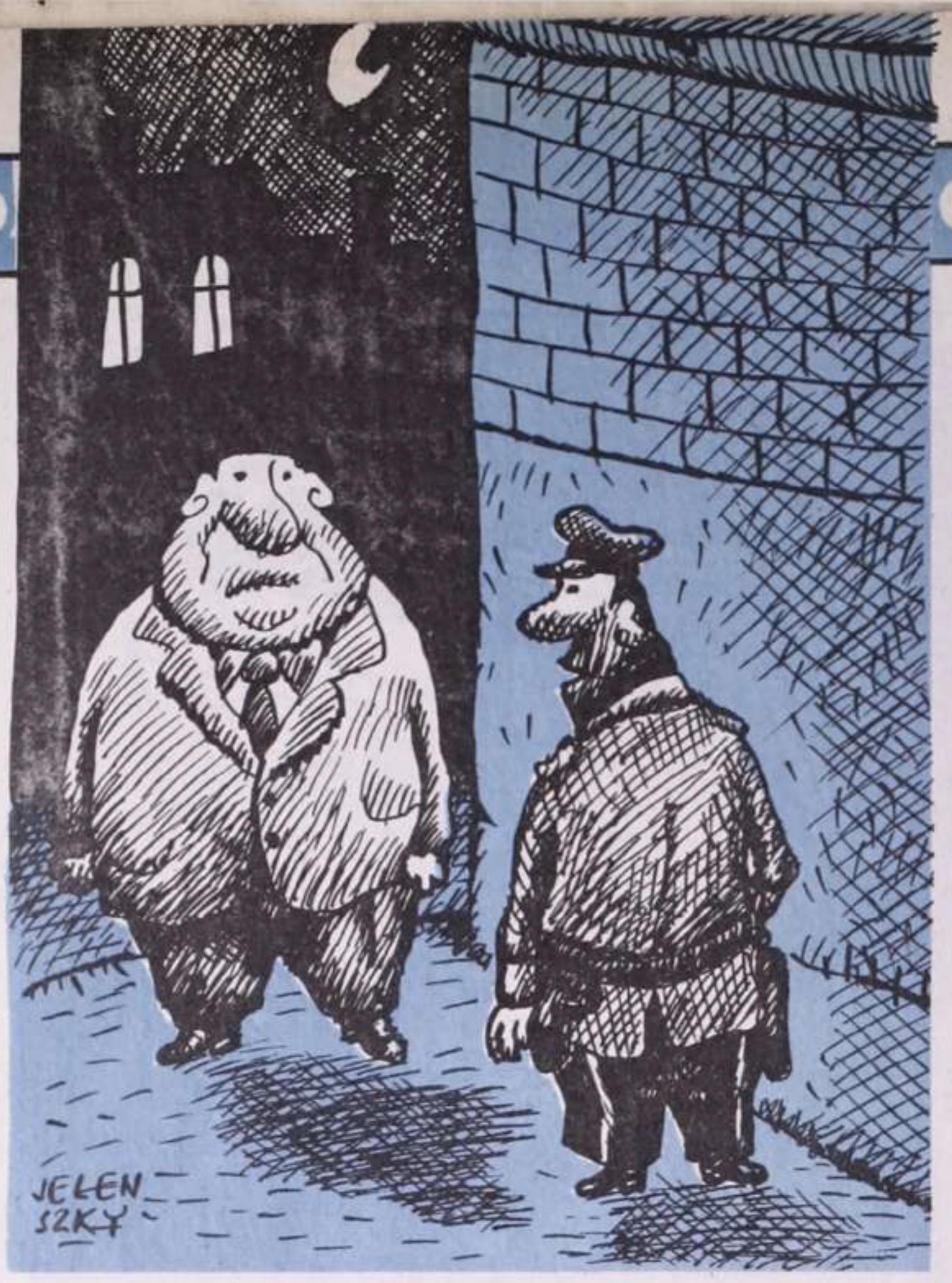

– Ilyen húsáraknál én a maga helyében nem mászkálnék éjszaka errefelé!

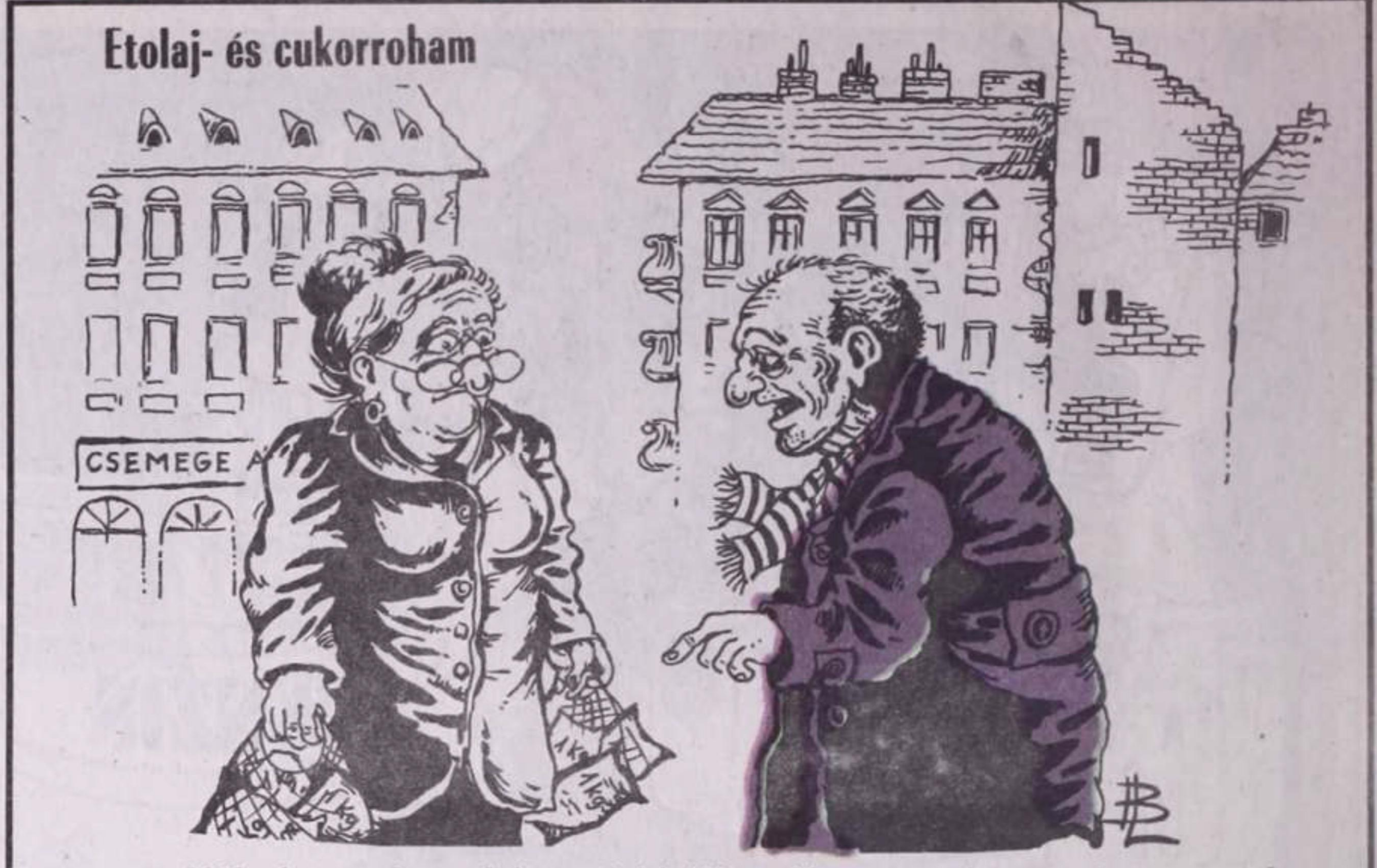

Etolaj- és cukorroham

– Hála istennek, a doktor új idejében kimutatta, hogy cukros vagyok, így kimaradtam a rohamból . . .

A KULISSZÁK MÖGÖTT

– Mondja! Mi volt az üzlet az araboknak abban, hogy Budapestről repülőgépen szállítottuk nekik az ivóvizet?

– A repülőgép . . .

A BENZINHIÁNY IDEJÉRE

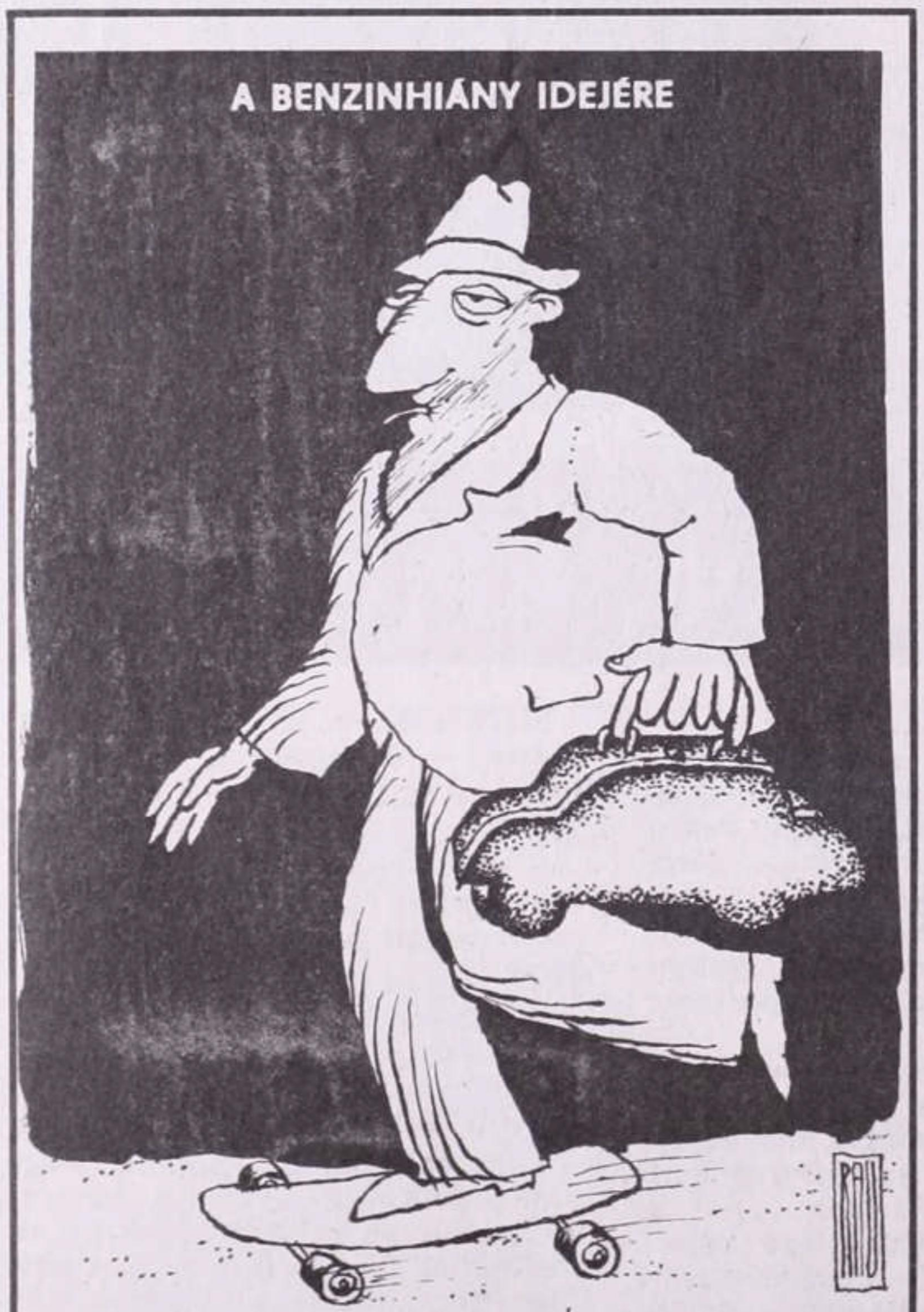

A Szovjetunióban hiánycikk a gumibot

MOSZKVÁBAN MÁR RENDŐRNEK LENNI SEM KÖNNYŰ...

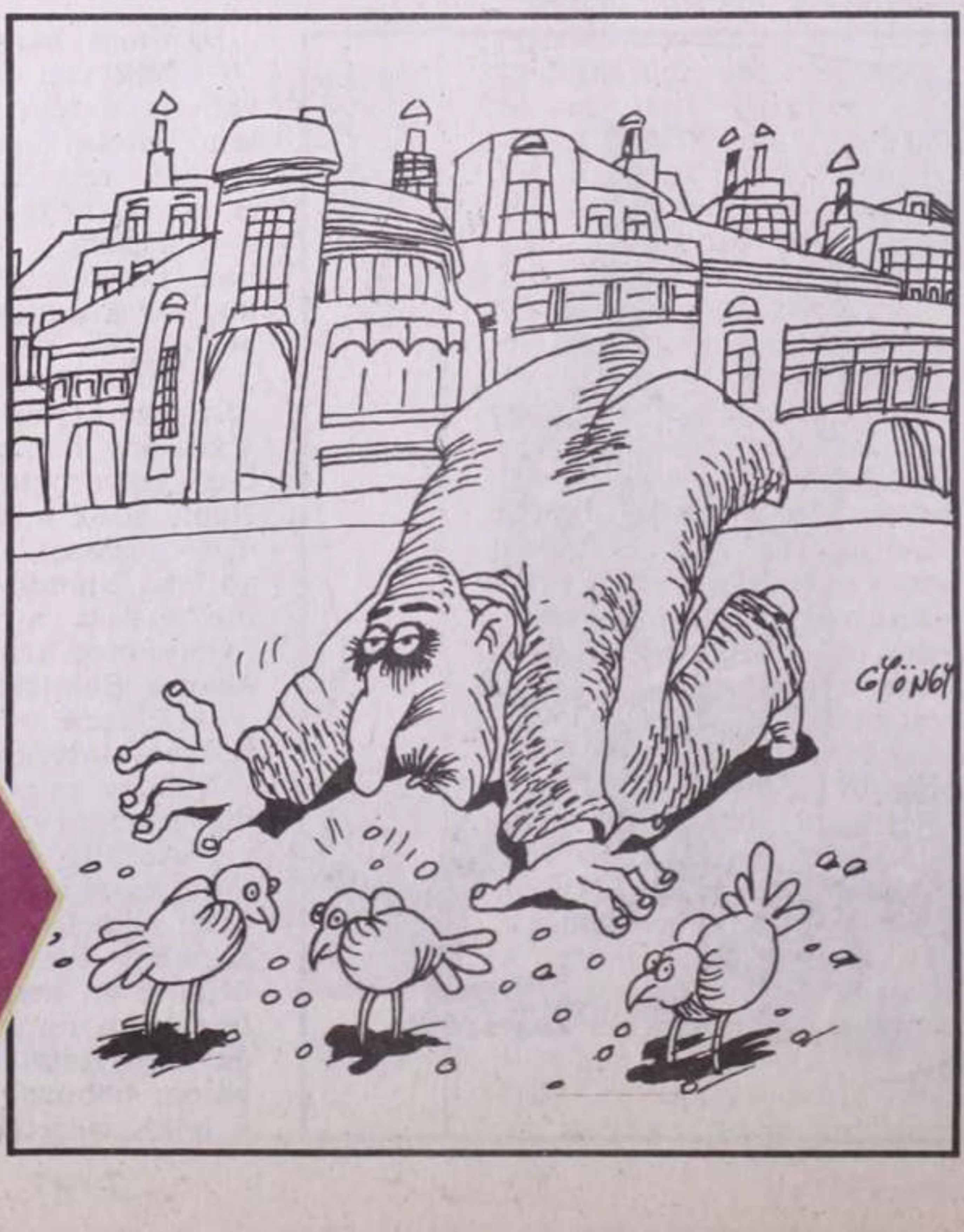

KISNYUGDIJAS

– Negyven évig úgyis madár voltam . . .

AZ OLVASÓ KÉRDEZ — A LUDAS MATYI VÁLASZOL

(Kedves Olvasóink! Szerkesztőségünk új rovat indításával próbálkozik. Önök közül sokan fordulnak hozzánk leveleikben feltett aktuális kérdésekkel, amelyekre mi ezentúl igyekezni fogunk — tehetségünk és humorérzékünk szerint — válaszolni . . . Kérdezzenek tehát bátran, s ígérjük, mi sem leszünk nyuszik! Íme, legelső „levélváltásunk” . . .)

*

— *Vajon nálunk kik látogatják leggyakrabban a plasztikai sebészeteket?*

— Azok, akik mindenáron szeretnék megőrizni az arcátlanságukat!

— *Újításként mit alkalmaznának a Tisztelt Házban?*

— A gépi szavazás mellett bevezetnénk a gépi időmérést . . . Aki felett eljárt az idő, azt könyörtelenül visszahívnánk . . .

———

— *Önök mit állítottak volna ki az őszi BNV-n?*

— Az államadósságunk kicsinyített mását.

———

— *Meddig romolhat még a közbiztonság?*

— Egyrészt: miért pont a közbiztonság javuljon? Másrészt: valóban romlik, viszont egyre javulnak a rendőrviccek!

— *Politikusaink közül kit indítanának el egy szépségversenyen?*

— Bárkit jó szívvel indítanánk, hiszen nálunk szép lehetsz, de okos nem . . .

———

— *Önök milyen transzparenst készítettek október 23-ára?*

— „Múltat vissza nem adunk!”

———

— *Kire bíznák az első magyar szexbutik vezetését?*

— A szexbutik élére ejtőernyőst küldenénk, mert egy bukott politikus nálunk minden helyzetben állva marad.

———

— *Önök mit rendeznének vissza?*

— A Dunakanyart!

———

— *Van-e új lakáskoncepciójuk?*

— Van! Éppen itt az ideje annak, hogy végérvényesen elvessük a pangás éveinek egyik demagóg jelszavát, amely így hangzott: „Lakni kell!”

———

— *Milyen új Patyolat-akciót szerveznének?*

— A Patyolat összefoghatna a honi sajtóval: az egyik kiteregetné, a másik pedig összegyűjtené a szennyest . . .

———

— *Mely utcaneveket változtatnák meg?*

— Akadnak ötleteink, ám nem akarjuk megbolygatni a szegény, agyonhajszolt postásokat . . .

———

— *Mit kérdeznének sajátmaguktól?*

— Csupa olyasmit, amire már jó előre tudjuk a választ . . .

*

Bizalmukat e héten köszöni:

Walter Béla

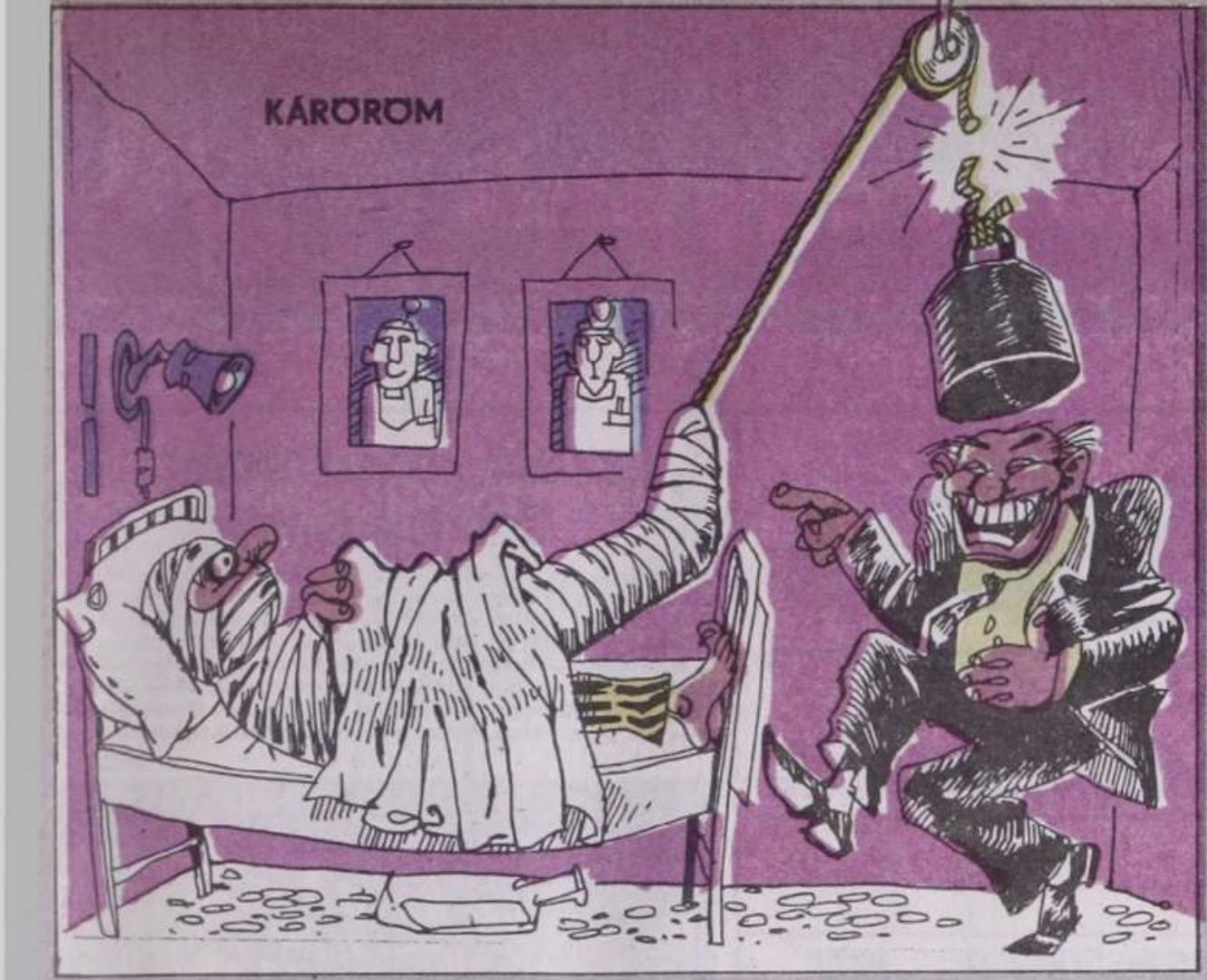

KÁRÖRÖM

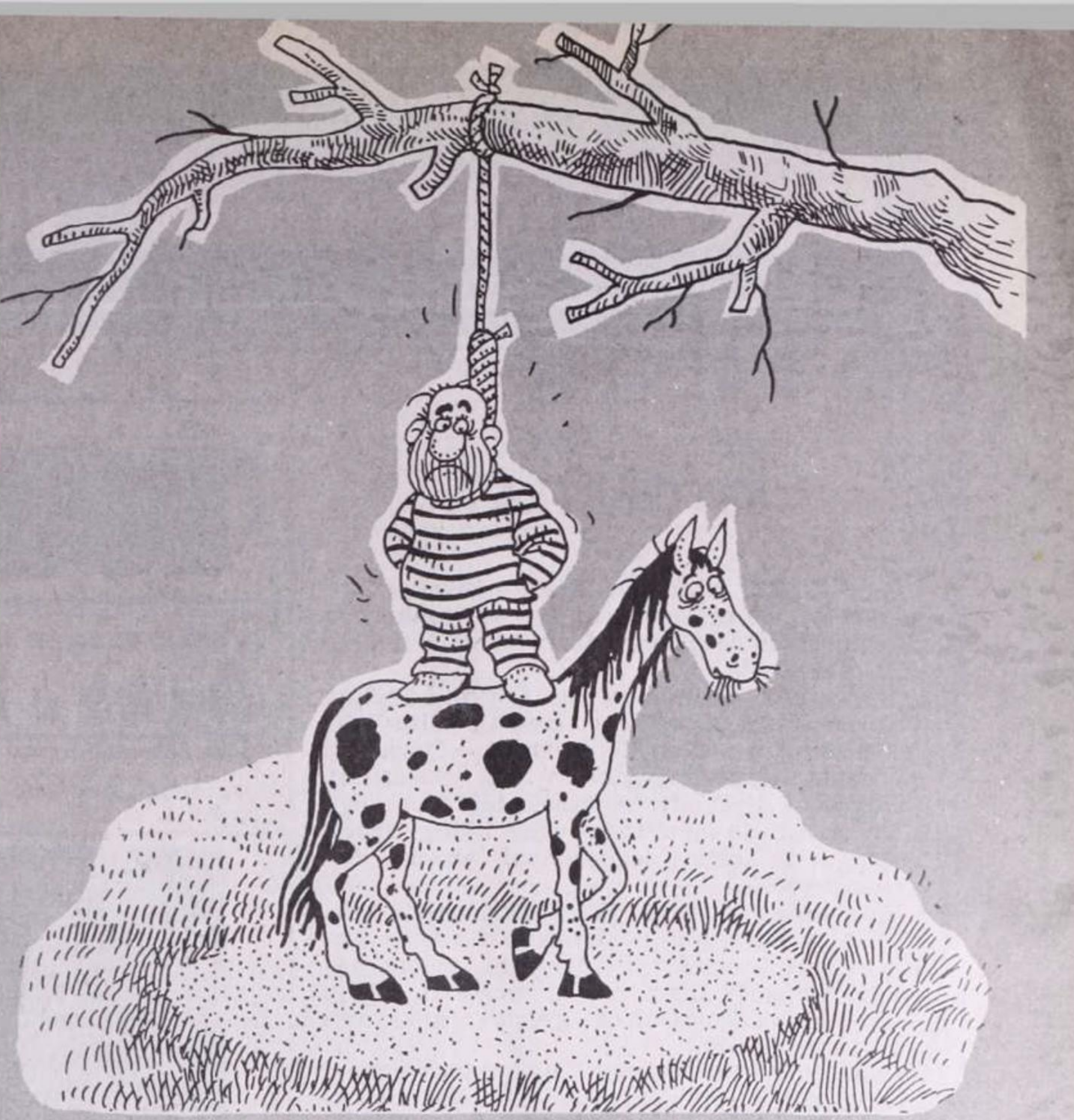

FEKETE OLDAL

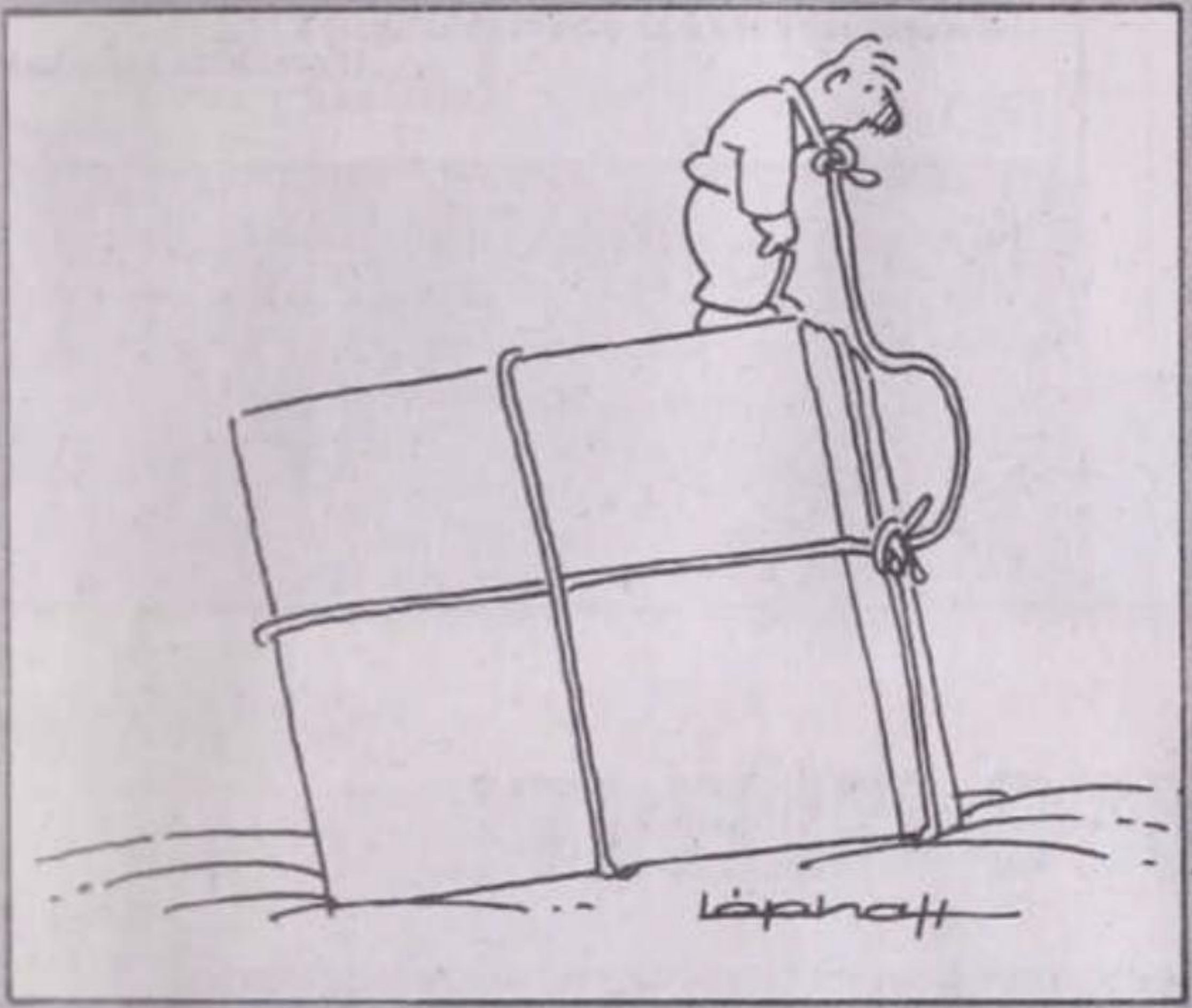

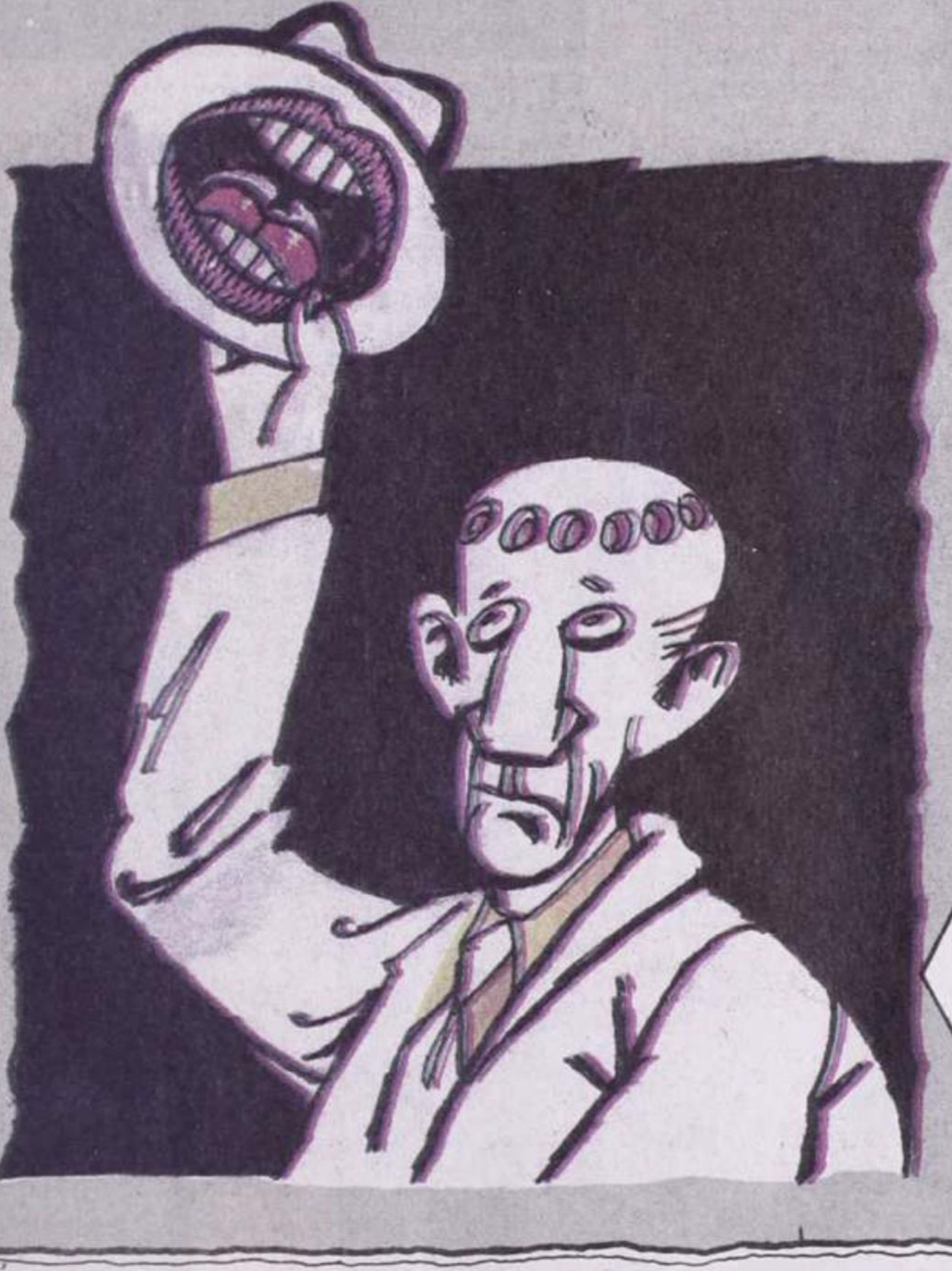

CSENGŐ FRÁSZ

„ATYAISTEN,
KI LEHET AZ?!
A KÉSES RABLÓ,
A BŐRSZÍJAS
EMBER, VAGY CSAK
A „VÉGREHAJTÓ?"

„NE SZÓLJ SZÁM,
NEM FÁJ FEJEM . . . !

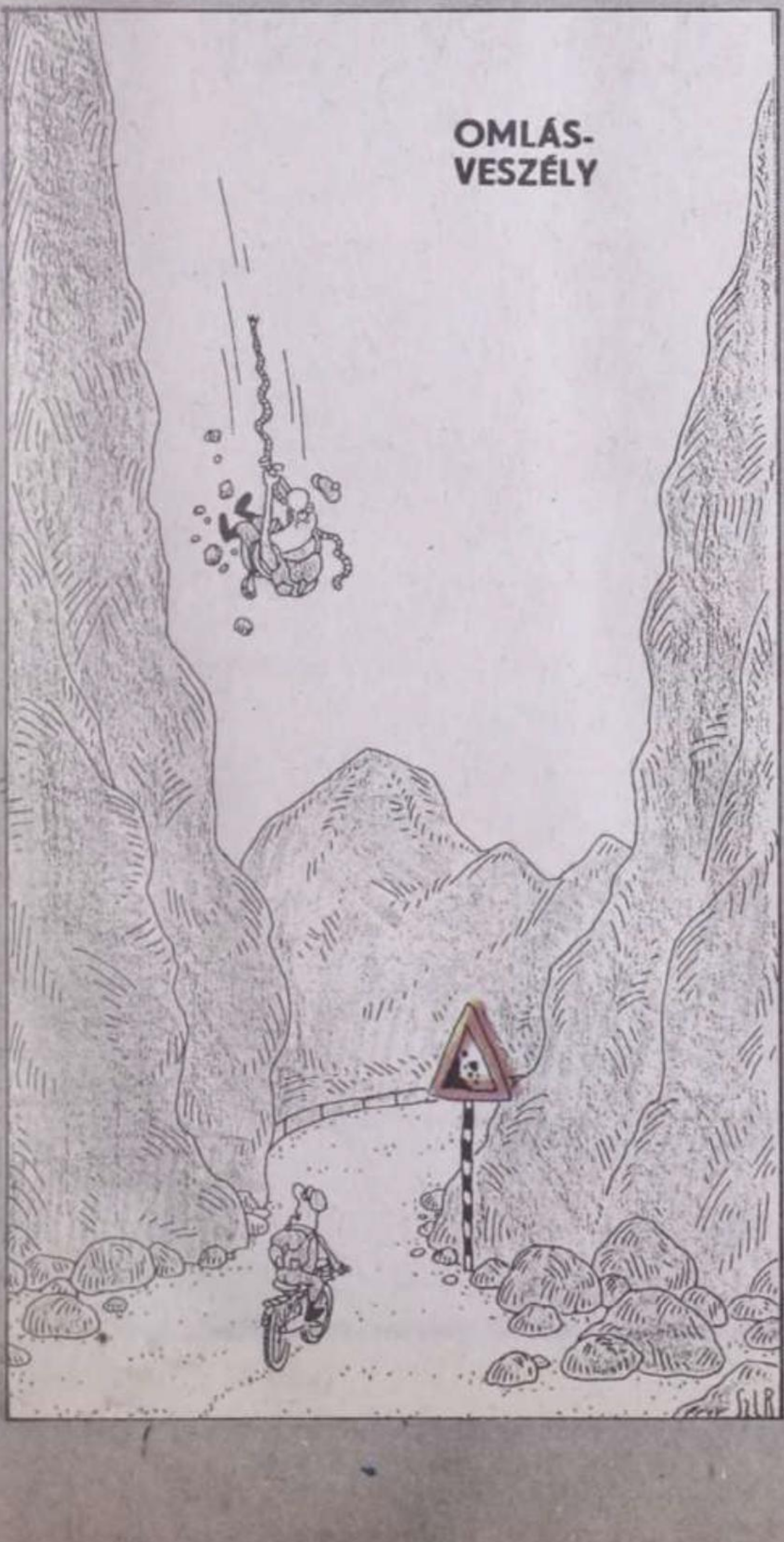

OMLÁS-
VESZÉLY

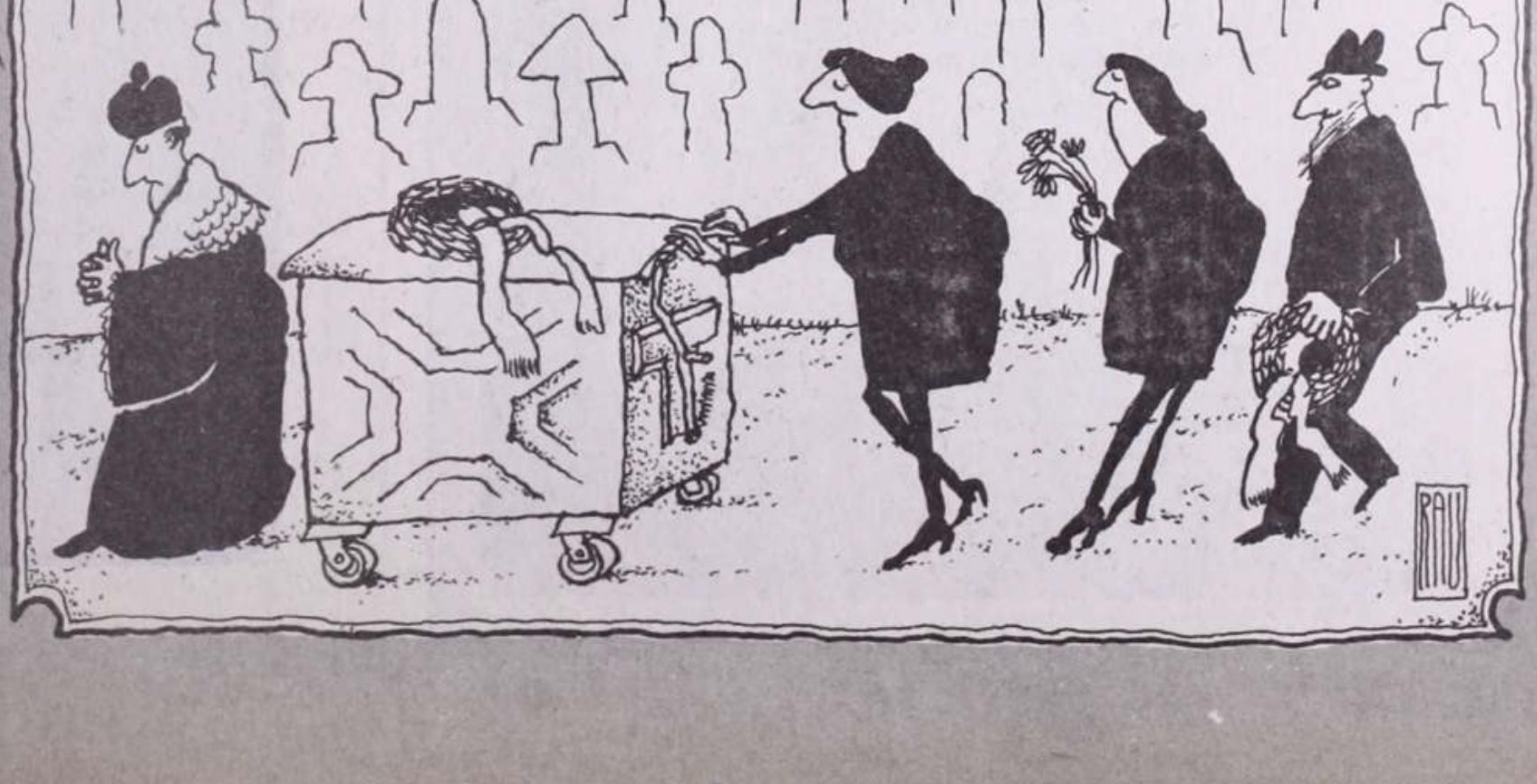

KEGYELET

Bosszankodunk, tehát vagyunk

IGYON TEÁT...

A PLUSSZ vitaminos készítményeket országszerte sokan ismerik és kedvelik. Az újsághirdetés és a televíziós reklám a figyelmet ráirányítja.

Bevásárló körutamon a Corvin Áruház csemege részlegében egy csomag Vita-Teát helyeztem a vásárlókosaramba. Hazaérve alaposan áttanulmányoztam az elkészítési javaslatot. Eszerint: „A tasak tartalmát egy liter meleg, de nem forró vagy hideg vízben oldva, ízlés szerint jégkockával, azonnal fogyasztható."

Nos, heves vitám a Vita-Teával ekkor kezdődött. A magamfajta átlagember ritkán issza a teát literszámra. Mert egy csésze párolgó, kellemes illatú tea is megteszi. Ám a csészényi adagolásról a gyártók egy árva szót sem ejtenek.

Más volna a helyzet, ha számítógéppel rendelkeznék. A szükséges adatokat betáplálnám a gépbe és az eredményt teáskanállal a teáscsészébe porcióznám.

Mi hát a teendőm? A következő tasak megvásárlását nem sietem el. Megvárom, hogy a gyártó veresegyháziak tesznek-e értem valamit? Például az általam javasolt PLUSSZ-t.

Ígérem, maradok hű vásárlójuk, fogyasztójuk, a teát kedvelő:

Fenyvesi Imre

NEHÉZ NYARUK VOLT

Örültek a bérfejlesztésnek

Soha nehezebb nyarat . . .

(Fővárosi Közműből ollózta Török Péter, Budapest.)

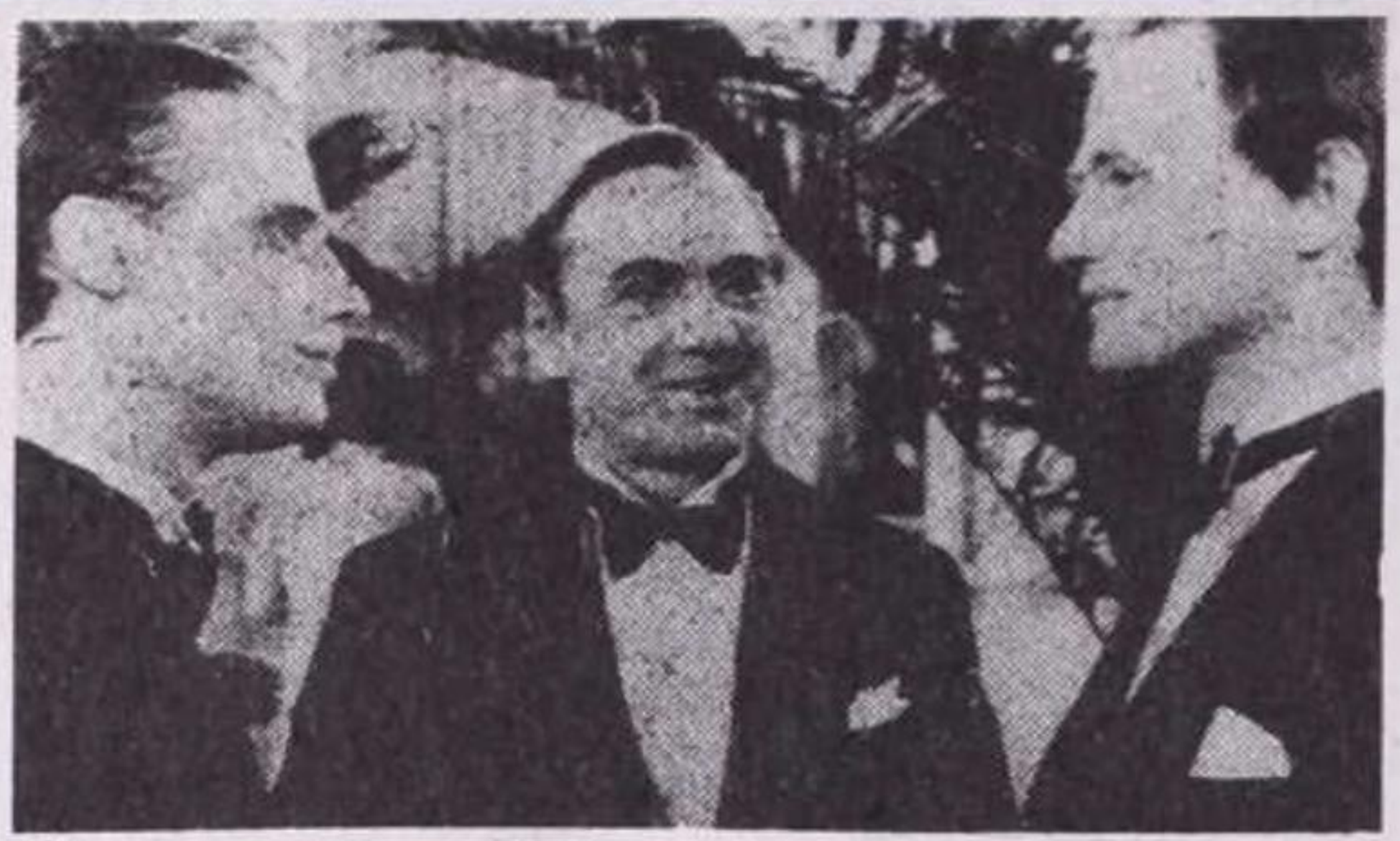

Élj tovább nélkülem

John Lennon (a képen) ötven éve született. Az egyórás angol film rá emlékezik

A cím érthető, az alatta levő szöveg pedig „magyarázza".

(Szolnok Megyei Új Néplapból ollózta Rigó Barnabás, Jászberény.)

Feltámad a vízilabdázás Debrecenben?

Az elmúlt hét végén hosszú idő után ismét vízilabda-mérkőzést rendeztek Debrecenben, a Nagyerdei Gyógyfürdő 50 méteres medencéjében. A honi vízilabdaélet feltámasztása a Kossuth- és az orvostudományi egyetem diákjainak és tanárainak érdeme.

A DOTE—KLTE mérkőzés 22—17 arányú DOTE-s győzelemmel ért véget, vagyis az orvostanhallgatók nyertek a kossuthosok vegyes csapata ellen. Állítólag a két együttes játékosai jövő tavasztól kezdve rendszeressé akarják tenni találkozóikat.

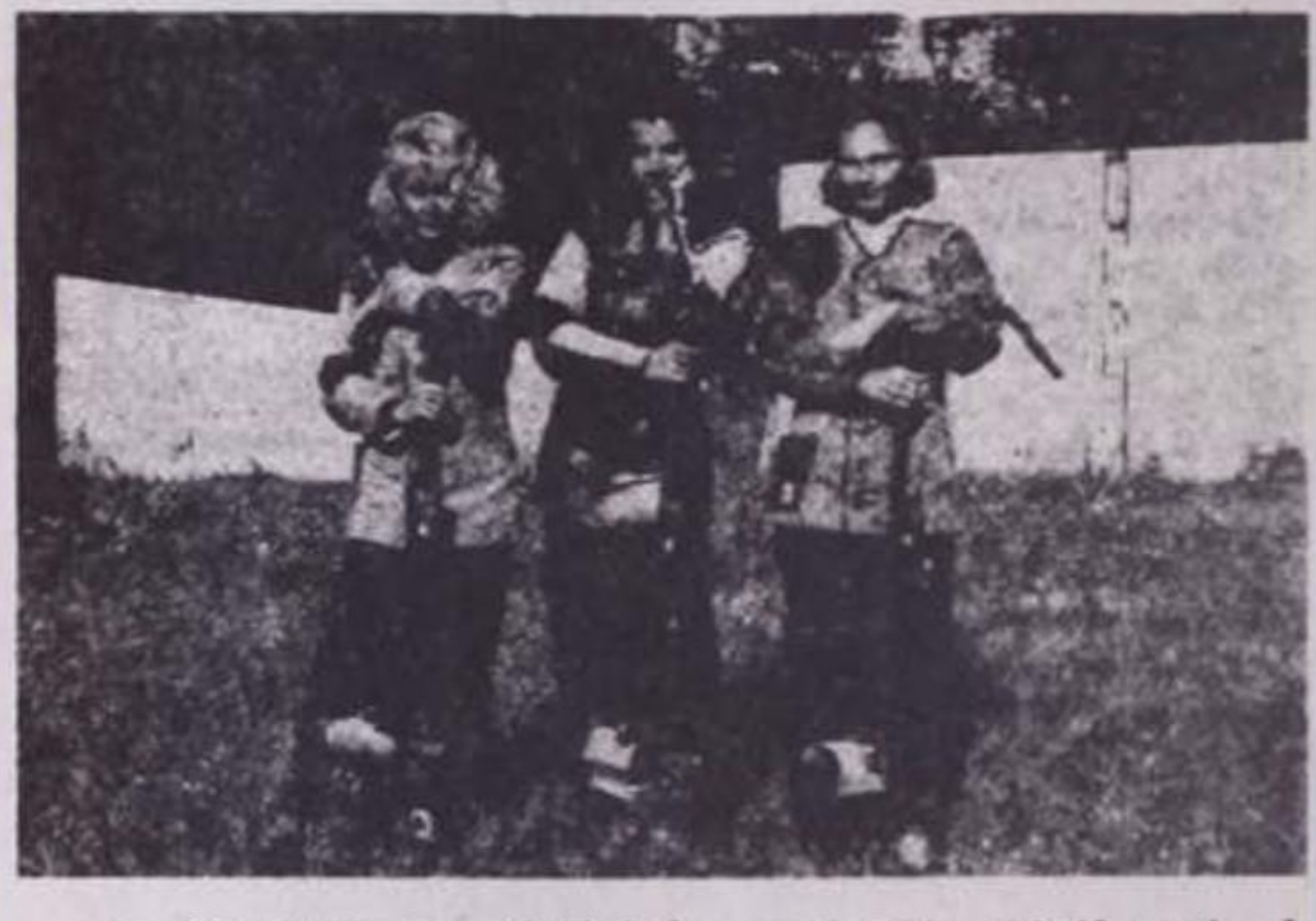

A barátságos vízilabda-mérkőzés játékosainak többsége, sapkában az orvostanhallgatók

(Fotó: Kiss Mónika)

Bármennyire barátságos is a mérkőzés a képen csak a kisebbség látható. A sapkás orvostanhallgatók pedig kiúsztak. Nem csak a vízből, hanem a képből is.

(A Hajdú-Bihari Naplóból ollózta Kissné, Derecskéről.)

KELETI KÉNYELEMMEL ISZTAMBULBA!

5 nap repülőgéppel,
Isztambul nevezetességei,
bazárjárás. Elhelyezés
3 csillagos szállodában, félpanzióval.
18 600 Ft + 98 DEM vagy 23 500 Ft.
Indulás: nov. 29. vagy dec. 5.
Jelentkezés: 178-4171 reggel 8—este 8-ig.

MEGJELENT!

SCHIRILLA GYÖRGY

AZ ÉLET KÖNYVE

IDEÁLIS VŐLEGÉNY

– Hallom, férjhez mész. Mesélj, milyen a vőlegény?
– Ellenállhatatlan. A gyönyörű kék szemét a mamájától örökölte, a kreol bőrét a papájától, ... (folytatás a számozott sorokban).

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 7-ig a következő címre: Ludas Matyi, Bp. 1977.
A helyes megfejtést beküldők között 3×300 forintot sorsolunk ki.

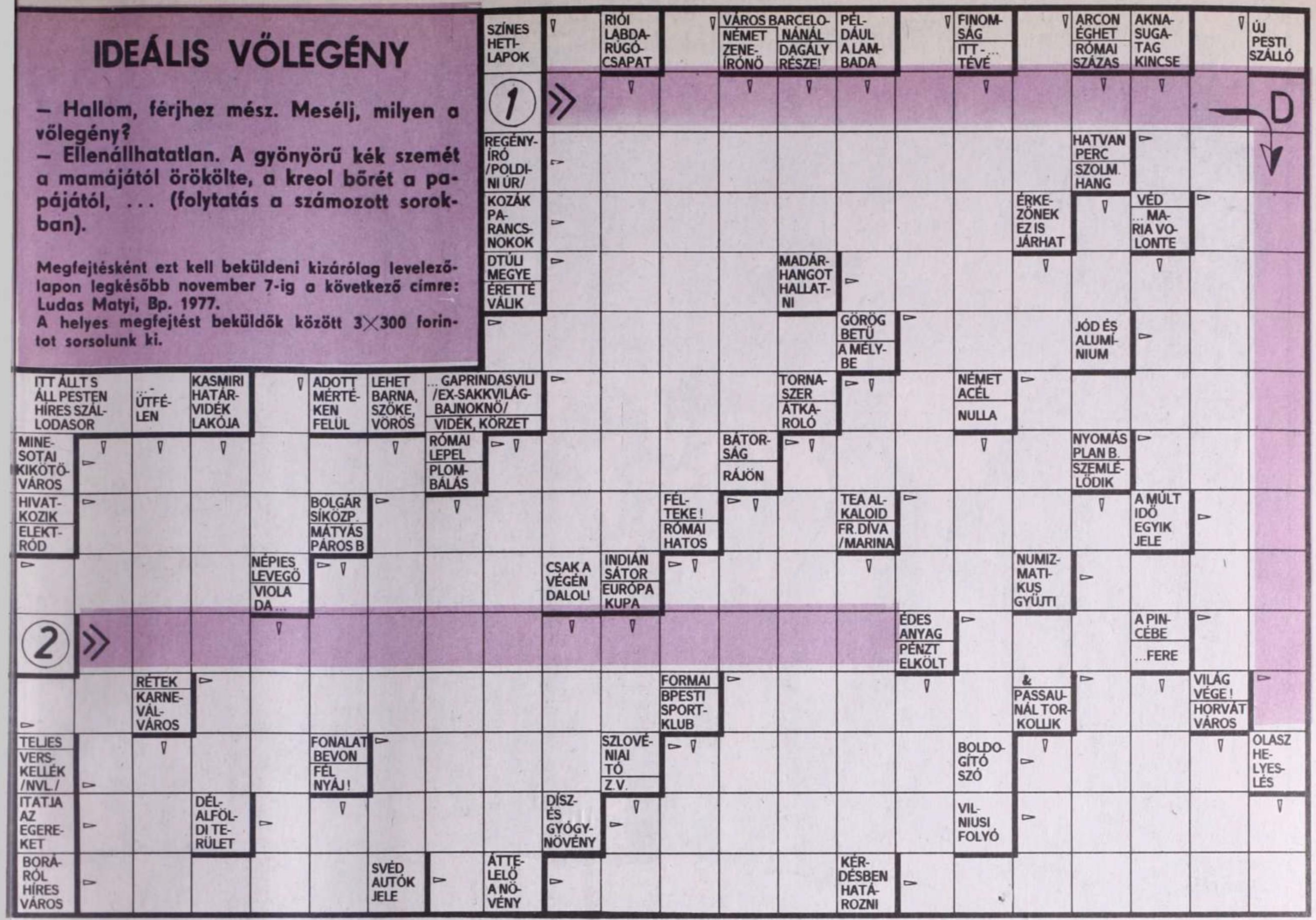
SZÍNES HETILAPOK
RIÓI LABDARÚGÓCSAPAT
VÁROS BARCELONÁNÁL
NÉMET ZENEÍRÓNŐ
DAGÁLY RÉSZE!
PÉLDÁUL A LAMBADA
FINOMSÁG
ITT - ... TÉVÉ
ARCON ÉGHET
RÓMAI SZÁZAS
AKNASUGATAG KINCSE
ÚJ PESTI SZÁLLÓ
1
D
REGÉNYÍRÓ /POLDINI ÚR/
HATVAN PERC
SZOLM. HANG
KOZÁK PARANCSNOKOK
ÉRKEZŐNEK EZ IS JÁRHAT
VÉD
... MARIA VOLONTE
DTÚLI MEGYE
ÉRETTÉ VÁLIK
MADÁRHANGOT HALLATNI
GÖRÖG BETŰ
A MÉLYBE
JÓD ÉS ALUMÍNIUM
ITT ÁLLT S ÁLL PESTEN HÍRES SZÁLLODASOR
... ÚTFÉLEN
KASMIRI HATÁRVIDÉK LAKÓJA
ADOTT MÉRTÉKEN FELÜL
LEHET BARNA, SZŐKE, VÖRÖS
... GAPRINDASVILI /EX-SAKKVILÁGBAJNOKNŐ/
VIDÉK, KÖRZET
TORNASZER
ÁTKAROLÓ
NÉMET ACÉL
NULLA
MINESOTAI KIKÖTŐVÁROS
RÓMAI LEPEL
PLOMBÁLÁS
BÁTORSÁG
RÁJÖN
NYOMÁS PLAN B.
SZEMLÉLŐDIK
HIVATKOZIK
ELEKTRÓD
BOLGÁR SÍKÖZP.
MÁTYÁS PÁROS B
FÉLTEKE!
RÓMAI HATOS
TEA ALKALOID
FR.DÍVA /MARINA
A MÚLT IDŐ EGYIK JELE
NÉPIES LEVEGŐ
VIOLA DA ...
CSAK A VÉGÉN DALOL!
INDIÁN SÁTOR
EURÓPA KUPA
NUMIZMATIKUS GYŰJTI
2
ÉDES ANYAG
PÉNZT ELKÖLT
A PINCÉBE
...FERE
RÉTEK KARNEVÁLVÁROS
FORMAI BPESTI SPORTKLUB
& PASSAUNÁL TORKOLLIK
VILÁG VÉGE!
HORVÁT VÁROS
TELJES VERSKELLÉK /NVL./
FONALAT BEVON
FÉL NYÁJ!
SZLOVÉNIAI TÓ
Z.V.
BOLDOGÍTÓ SZÓ
OLASZ HELYESLÉS
ITATJA AZ EGEREKET
DÉLALFÖLDI TERÜLET
DÍSZ- ÉS GYÓGYNÖVÉNY
VILNIUSI FOLYÓ
BORÁRÓL HÍRES VÁROS
SVÉD AUTÓK JELE
ÁTTELELŐ A NÖVÉNY
KÉRDÉSBEN HATÁROZNI

SKIN-HÍD

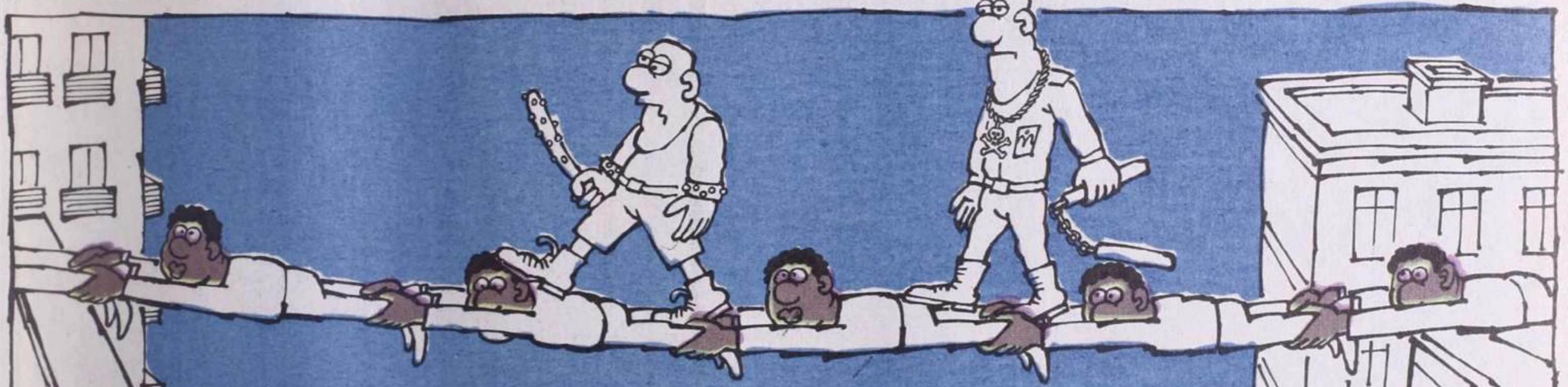

Ludas Matyi
Főszerkesztő: DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
Főszerkesztő-helyettes: PÁPAI GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399,138-4300

SZATIRIKUS HETILAP. **Felelős kiadó: HORTI JÓZSEF vezérigazgató.** Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 215-8860) 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 54 Ft, negyedévre 162, fél évre 324, egy évre 648 Ft. Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456.
Telefax: 138-3331.
Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest (90.2308/44-66-22) rotációs ofszeteljárással.

Felelős vezető: **GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató**
HU ISSN 0134-0611

A 42. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„Megfelelne, csak vállban, egy kicsit szorít."

A 300-300 Ft-os jutalmat nyerték:
özv. Ludvig Vilmosné, Sopron, Rózsa u. 4., 9400;
Rácz János, Fonyód, Fő u. 30., 8640;
Srankó Józsefné, Szeged, Makkoserdő sor 20., 6724.

A nyereményeket postán küldjük el.

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratokat nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket — ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak — visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni, bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

Már ők is beálltak a sorba?

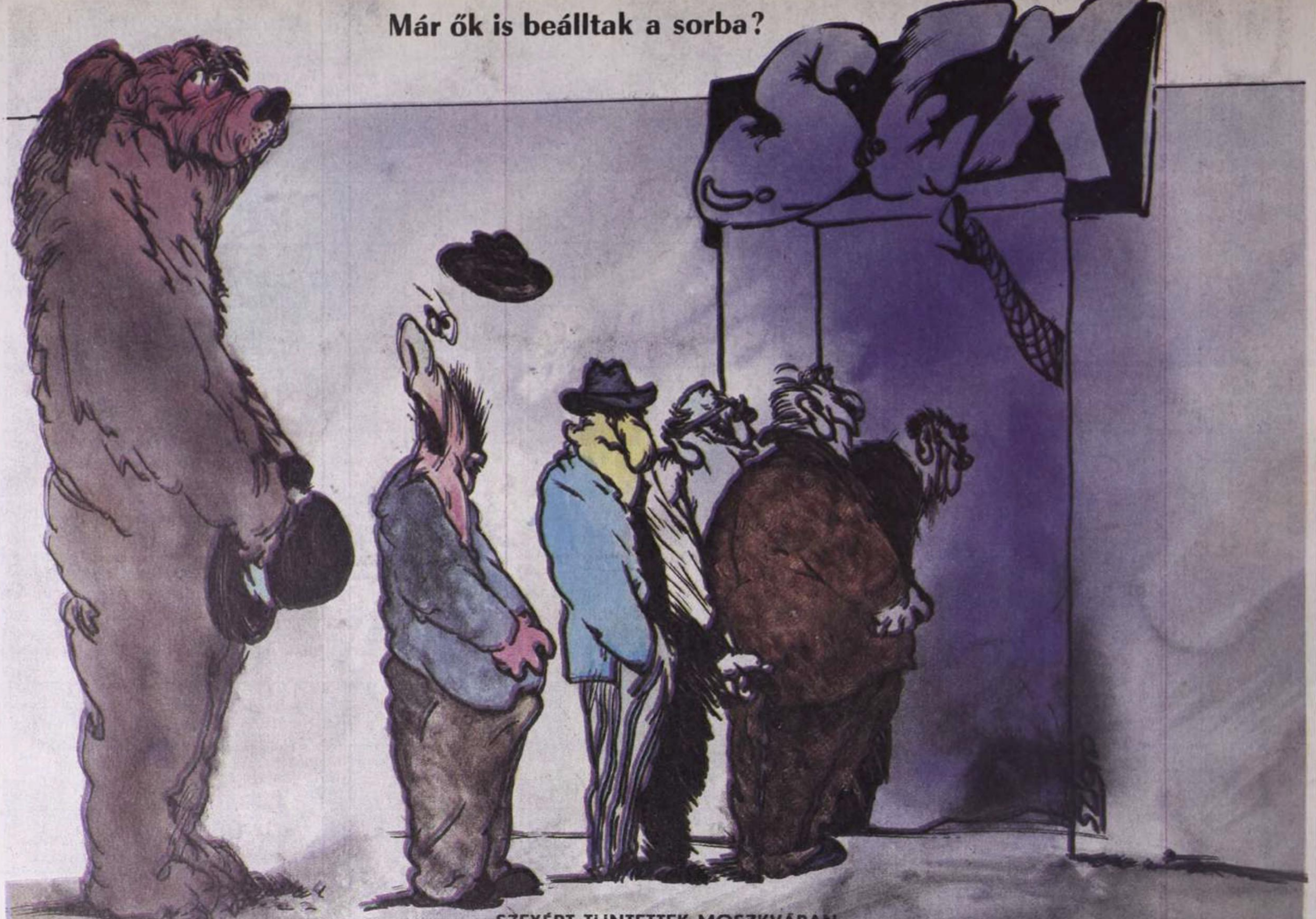

SZEXÉRT TUNTETTEK MOSZKVÁBAN

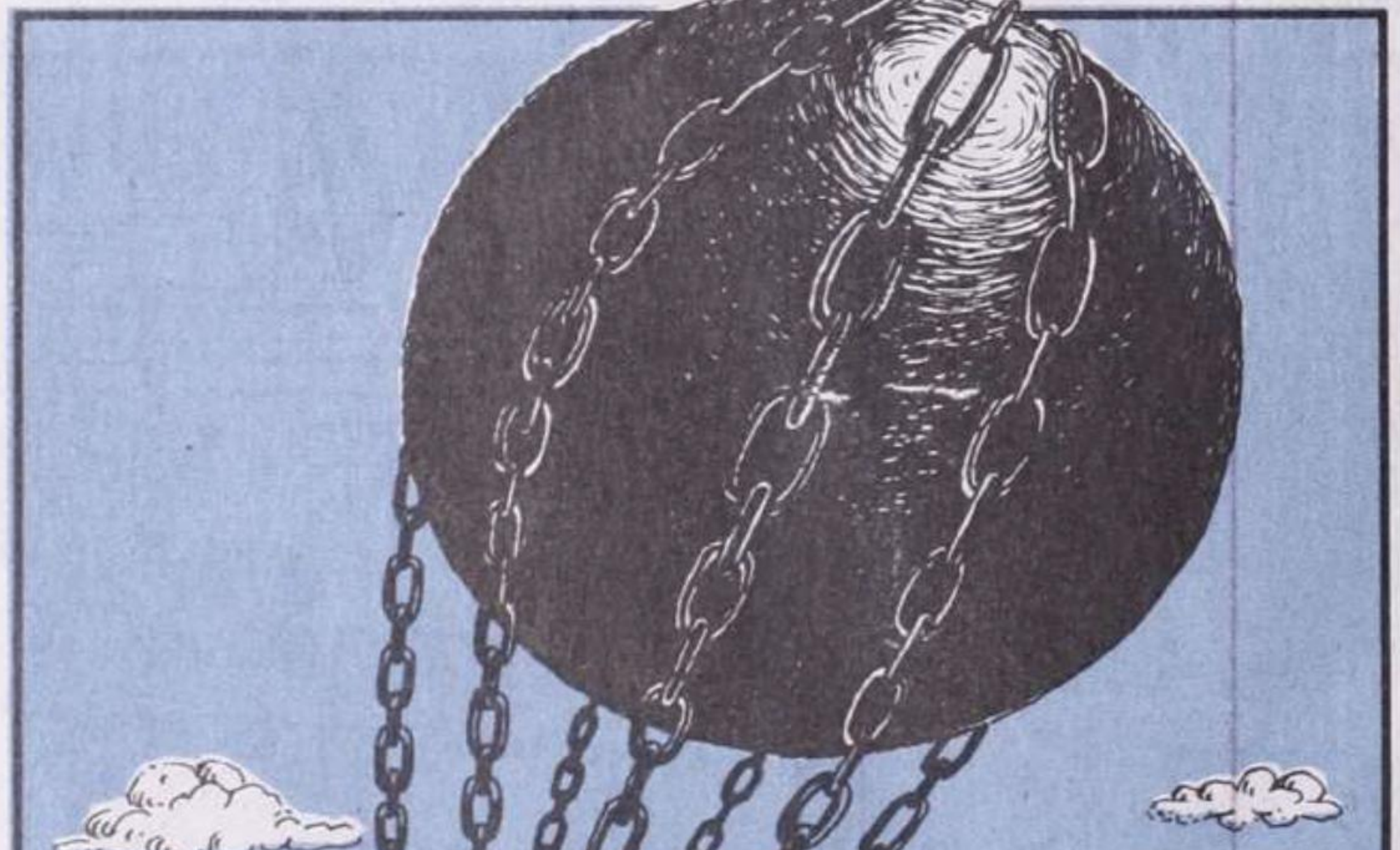

HÁROMÉVES PROGNÓZIS

. . . és eljő a felemelkedés!

–Cenzúra a szokás hatalma?
–Nem. A cenzúra
a hatalom szokása.

Gorbacsov Nobel-békedíjat kapott

GRATULÁLUNK, GORBI! A KELET-NYUGATI KÖZELEDÉSBEN TE VAGY A LUDAS...

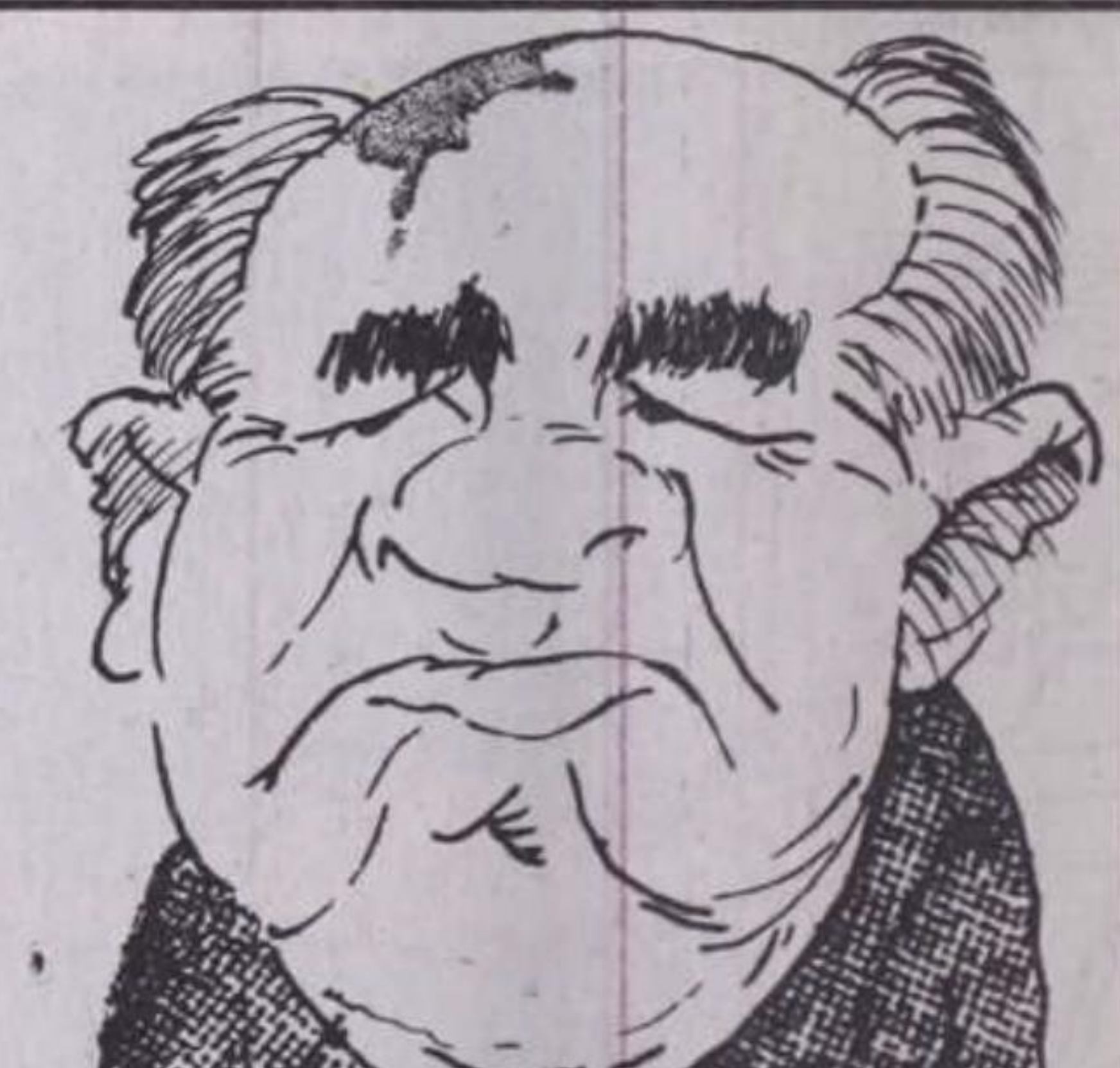

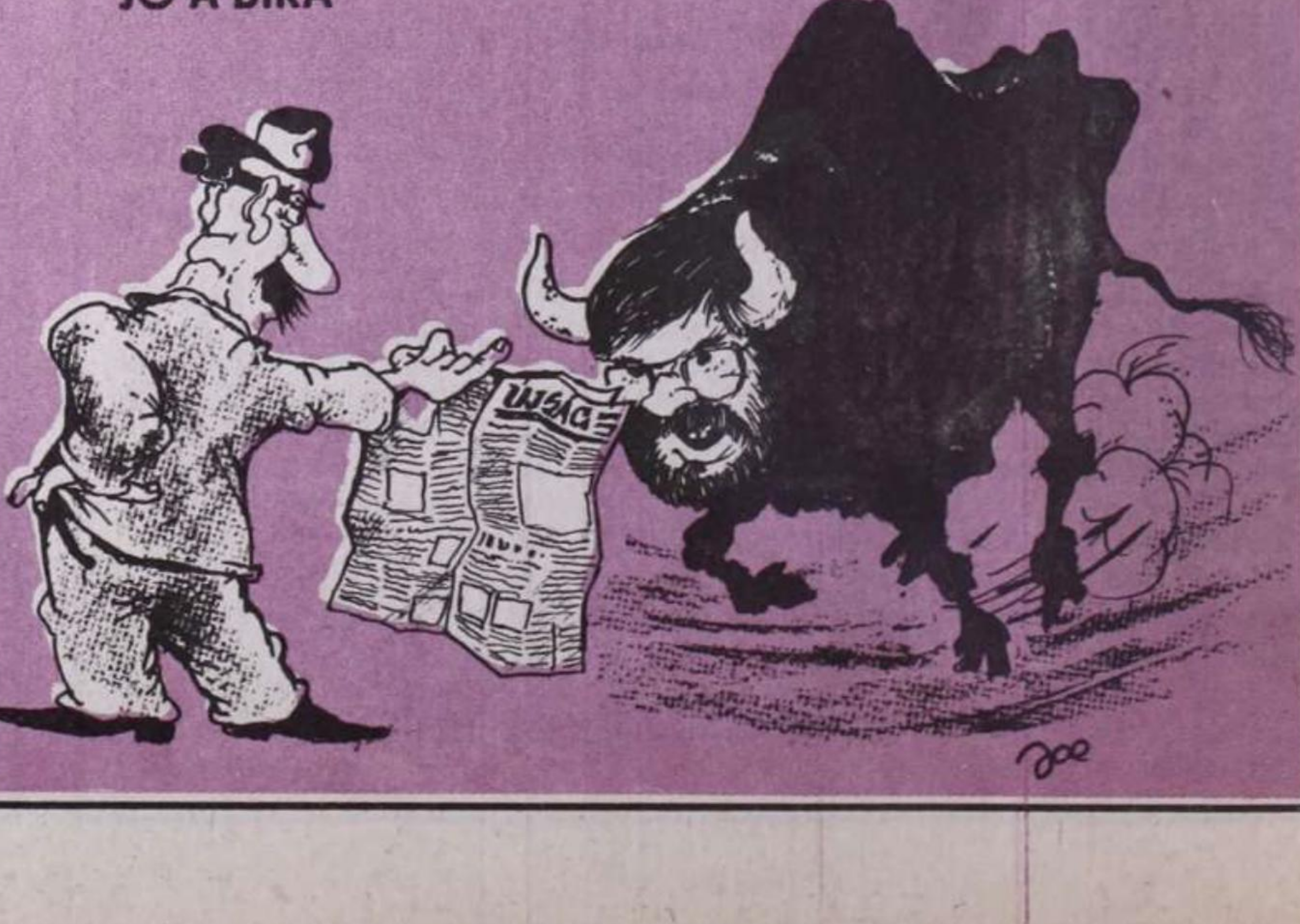JŐ A BIKA